നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

വാഹിത

vs.

തമിഴ്നാട് സംസ്ഥാനം

(2012-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 762)

2023 ഫെബ്രുവരി 22

[ജസ്റ്റിസ് ദിനേഷ് മഹേശ്വരി & ജസ്റ്റിസ് ബേല എം. ത്രിവേദി]

ശിക്ഷാ നിയമം, 1860-വകുപ്പ് 302 പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷാവിധി-ഒരു കുട്ടിയുടെ കഴുത്ത് ഞെരിച്ചു -1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി (അപ്പീൽവാദിയുടെ ഭർതൃമാതാവ്) വീട്ടിൽ നിന്ന് പുറത്തുപോയപ്പോൾ അപ്പീൽവാദി തന്റെ അഞ്ച് വയസ്സുള്ള കുട്ടിയെ കഴുത്ത് ഞെരിച്ച് കൊലപ്പെടുത്തി എന്ന പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ്-എഫ്.ഐ.ആർ പ്രകാരം, 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ, അപ്പീൽവാദി തന്റെ സാരിയുടെ അറ്റം കുട്ടിയുടെ കഴുത്തിൽ മുറുകെ കെട്ടുന്നത് അവർ കണ്ടു-താൻ വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ മരണപ്പെട്ട കുട്ടിയുടെ അരികിൽ അപ്പീൽവാദി നിശബ്ദമായി ഇരിക്കുന്നത് കണ്ടതായി അവരുടെ സാക്ഷ്യത്തിൽ 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി പ്രസ്താവിച്ചു-1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ നിലവിളി കേട്ട്;അവരുടെ പെൺമക്കൾ,അതായത്, 2 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി, 3 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി എന്നിവരും സംഭവസ്ഥലത്തെത്തി-രണ്ട് സ്വതന്ത്ര സാക്ഷികളായ 4 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി , 5 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി (1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ ഭ്രൂടമയും അയൽവാസിയും) എന്നിവരും മരണപ്പെട്ട കുട്ടിയുടെ മൃതദേഹത്തിനടുത്തായി അപ്പീൽവാദിയെ കണ്ടതായി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി-പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ട് അനുസരിച്ച് കഴുത്ത് ഞെരിച്ചതുമൂലമുണ്ടായ ശ്വാസംമുട്ടലാണ് കുട്ടിയുടെ മരണകാരണം-എന്നിരുന്നാലും, 6 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയായ അപ്പീൽവാദിയുടെ പിതാവ്, അപ്പീൽവാദി തന്റെ ഗ്രാമത്തിൽ

തന്നോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നെന്നും കുട്ടിയുടെ മരണവാർത്ത അറിഞ്ഞതിനുശേഷം അദ്ദേഹം അവരെ ഭർതൃവീട്ടിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുപോയതായും പറഞ്ഞു-വിചാരണക്കോടതി 302-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം അപ്പീൽവാദിയെ ശിക്ഷിക്കുകയും കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സമയത്ത് അപ്പീൽവാദി മറ്റൊരിടത്തായിരുന്നു എന്ന വാദം നിരസിക്കുകയും ചെയ്ത-വിചാരണക്കോടതിയുടെ തീരുമാനങ്ങൾ ശരിവെച്ച ഹൈക്കോടതി, കുട്ടിയോടൊപ്പം അവസാനമായി കണ്ട വ്യക്തി അപ്പീൽവാദിയാണെന്നും അതിനാൽ, കുട്ടിയുടെ മരണം എങ്ങനെ സംഭവിച്ചുവെന്ന് വിശദീകരിക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം അപ്പീൽവാദിക്കാണെന്നും വിധിച്ച-അപ്പീലിൽ,വിധിച്ചു: കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സമയത്ത് അപ്പീൽവാദി മറ്റൊരിടത്തായിരുന്നു എന്ന വാദം തള്ളി-സംഭവം നടന്ന സമയത്തും സ്ഥലത്തും അപ്പീൽവാദി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്ന് കാണിക്കാൻ തെളിവുകളൊന്നും ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ല;മരണപ്പെട്ട കുട്ടിയുടെ മൃതദേഹത്തിന് സമീപം അപ്പീൽവാദിയെ കണ്ടതായി രണ്ട് സ്വതന്ത്ര സാക്ഷികൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി;സംഭവം നടന്ന അതേ ദിവസം തന്നെ ബസ് സ്റ്റാൻഡിൽ വച്ച് അപ്പീൽവാദിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്ത-2 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ പ്രസ്താവനകളിൽ, പരാതിയും കോടതിയിലെ അവരുടെ സാക്ഷ്യവും തമ്മിൽ പൊരുത്തക്കേടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അത്തരം പൊരുത്തക്കേടുകൾ സാധാരണവും സ്വാഭാവികവുമാണെന്ന് കണക്കാക്കപ്പെടുന്ന അല്ലെങ്കിൽ ശരിയായ ധാരണയുടെ അഭാവം മൂലമാണ് ഉണ്ടായതെന്ന് കരുതുന്ന-വിചാരണക്കോടതി ഈ വിഷയം ശരിയായി വിശകലനം ചെയ്യുകയും സംഭവം കഴിഞ്ഞു ഒരു വർഷത്തിനുശേഷം 1ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി ഓർമ്മയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സാക്ഷ്യം പറയുകയാണെന്നും അതിനാൽ, പൊരുത്തക്കേടുകൾ അവരുടെ സാക്ഷ്യം നിരസിക്കാൻ കാരണമാകില്ലെന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ട-കൂടാതെ, അപ്പീൽവാദിയുടെ പക്കൽ നിന്ന് കണ്ടെടുത്ത സാരിയിൽ രക്തക്കറ ഉണ്ടായിരുന്നു-അവർ തന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്കൊപ്പം താമസിക്കുകയും കുട്ടിയെ വളർത്തുന്നതിനായി ഭർതൃവീട്ടിലേക്ക് വരാൻ നിർബന്ധിതയാകുകയും ചെയ്തു എന്ന വസ്തുത കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, വൈവാഹിക ഭവനത്തിൽ താമസിക്കാതിരിക്കാനും

അങ്ങനെ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യാനുമുള്ള അപ്പീൽവാദിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം തള്ളിക്കളയാനാവില്ല-കൂടാതെ,അവർക്ക്എതിരെ ഉന്നയിച്ച ആരോപണങ്ങൾ നിഷേധിക്കുകയല്ലാതെ,അപ്പീൽവാദി ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 313 പ്രകാരമുള്ള തന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ ഒരു വിശദീകരണവും നൽകിയിട്ടില്ല-തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 106 പ്രകാരമുള്ള തെളിവുഭാരം അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ ശക്തമായി നിലകൊള്ളുന്നു-ഈ കേസ് കൊലപാതകത്തിന് തുല്യമല്ലാത്ത കുറ്റകരമായ നരഹത്യയായി കണക്കാക്കണമെന്ന ബദൽ വാദം നിരസിക്കപ്പെട്ടു.

അപീൽ തള്ളിക്കൊണ്ട്, കോടതി

വിധിച്ചു: 1. വിചാരണക്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും രേഖയിലുള്ള തെളിവുകൾ വിശകലനം ചെയ്യുകയും 20.06.2007-ന് അദ്ദേഹം മകളെ തന്റെ ഗ്രാമമായ കൊളക്കുടിയിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുപോയി എന്ന 6 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ അവകാശവാദത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന തെളിവുകളൊന്നുമില്ലെന്ന നിർണായക വശം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സമയം അപീൽവാദി മറ്റൊരിടത്തായിരുന്നു എന്ന വാദം തള്ളുകയും ചെയ്തു.സംഭവം നടന്ന സമയത്തും സ്ഥലത്തും അവർ ഭർതൃമാതാവിന്റെ വീട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് സ്ഥാപിക്കാൻ കുറ്റാരോപിതയായ അപീൽവാദി തെളിവുകളൊന്നും ഹാജരാക്കിയില്ല. അപീൽവാദി സംഭവം നടന്ന സമയത്ത് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന അവരുടെ വാദങ്ങൾ വാദിഭാഗം സാക്ഷികളായ 1,2,3 എന്നിവർ സ്ഥിരമായി നിലനിർത്തിയെന്ന വസ്തുതയ്ക്ക് പുറമെ, സംഭവം നടന്നതിന് തൊട്ടുപിന്നലെ ആ സ്ഥലത്തു മരണപ്പെട്ട കുട്ടിയുടെ മൃതദേഹത്തോടൊപ്പമോ സമീപത്തോ അപീൽവാദി ഇരിക്കുന്നത് കണ്ടതായി 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ ഭൂവുടമയായ 4 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി , 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ അയൽവാസിയായ 5 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി എന്നീ രണ്ട് സ്വതന്ത്ര സാക്ഷികൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി.വാദിഭാഗം സാക്ഷികളായ 2,3 എന്നിവരുടെ സാക്ഷ്യപത്രങ്ങൾ അവഗണിക്കുന്നതിന് ഒരു ന്യായീകരണവുമില്ലെങ്കിലും, വാദത്തിനുവേണ്ടി, അവരുടെ

പ്രസ്താവനകൾ ,അപ്പീൽവാദിയോട് അനുകൂലമായി പെരുമാറാത്ത എന്നാൽ കേസുമായി നേരിട്ട് ബന്ധമുള്ള സാക്ഷികൾ എന്ന നിലയിൽ മാറ്റിവെച്ചാലും,വാദിഭാഗം സാക്ഷികളായ 4,5 എന്നിവരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കാനും തള്ളിക്കളയാനും ഒരു കാരണവുമില്ല.സംഭവം നടന്ന സമയത്തും സ്ഥലത്തും അപ്പീൽവാദിയുടെ സാന്നിധ്യത്തെക്കുറിച്ച് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നതിൽ വാദിഭാഗം സാക്ഷികളായ 4,5 എന്നിവർക്ക് എന്തെങ്കിലും നിക്ഷിപ്ത താൽപര്യമുള്ളതായി ഒരു സൂചനയും ഇല്ല.[ഖണ്ഡിക 15.1] [981-ബി-ഡി]

2.മേൽപറഞ്ഞതിന് പുറമേ, സംഭവത്തിന്റെ നടന്ന ദിവസമായ 21.06.2007-ന്, ഒൻപത് മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞാണെങ്കിൽ പോലും , ബസ് സ്റ്റാൻഡിൽ വച്ച് അപ്പീൽവാദിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്ത എന്നതും ഒരു വസ്തുതയാണ്.എന്നിരുന്നാലും,അപ്പീൽവാദി തന്നോടൊപ്പം 20.06.2007-ന് തന്റെ ഗ്രാമത്തിലേക്ക് പോയിയെന്നും തുടർന്ന് 21.06.2007-ന് ഭർതൃമാതാവിന്റെ വസതിയിലേക്ക് മടങ്ങിയെത്തിയെന്നുമുള്ള 6 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ അവകാശവാദം മാറ്റിനിർത്തിയാൽ,കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സമയത്ത് അപ്പീൽവാദി മറ്റൊരിടത്തായിരുന്നു എന്ന വാദം തള്ളിക്കളയണമെന്ന യുക്തിപരമായ നിഗമനത്തിലേക്ക് ശേഷിക്കുന്ന വസ്തുതകൾ വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു.[ഖണ്ഡിക 15.2] [981-ഇ-എഫ്]

3.പോലീസിന് നൽകിയ പരാതിയിലെ 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ പ്രസ്താവനകളും കോടതിക്ക് മുമ്പാകെ അവരുടെ സാക്ഷ്യവും തമ്മിലുള്ള പൊരുത്തക്കേടുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് അപ്പീൽവാദി ഊന്നിപ്പറയുകയും വിശദമാക്കുകയും ചെയ്ത മറ്റൊരു പ്രധാന ഘടകം.ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ, 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ വിശ്വാസ്യതയെക്കുറിച്ച് സംശയങ്ങൾ ഉണർത്തുന്ന ചില പൊരുത്തക്കേടുകൾ ഈ കേസിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതിൽ സംശയമില്ല.എന്നിരുന്നാലും, രേഖകൾ സമഗ്രമായി പരിശോധിച്ചാൽ 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ പ്രസ്താവനകളിലെ വൈരുദ്ധ്യമെന്ന് പറയപ്പെടുന്ന പൊരുത്തക്കേടുകൾ

സാധാരണവും സ്വാഭാവികവുമാണെന്ന് കണക്കാക്കാം അല്ലെങ്കിൽ ശരിയായ ധാരണയുടെ അഭാവത്തിന്റെ അനന്തരഫലമായി കണക്കാക്കാം.[ഖണ്ഡിക 16] [981-ജി-എച്ച് ; 982-എ]

4.അപ്പീൽവാദിയുടെ ഭർതൃമാതാവും ഇരയായ കുട്ടിയുടെ മുത്തശ്ശിയുമാണ് 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി.അവർ പണമൊന്നും എടുക്കാതെ ഇഡ്ഡലി വാങ്ങാൻ രാവിലെ വീട്ടിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിയതായാണ് പരാതിയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എന്നാൽ അപ്പീൽവാദി തനിക്ക് 100 രൂപ നൽകി ഇഡ്ഡലി വാങ്ങാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതായി അവർ മൊഴിയിൽ പറഞ്ഞു-ഇതാണ് ഈ കേസിലെ ആദ്യത്തെ പൊരുത്തക്കേട്. പരാതിയിൽ, അപ്പീൽവാദി സംഭവസ്ഥലത്ത് നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടുവെന്ന് അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ, അപ്പീൽവാദിയെ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയതായി അവർ മൊഴി നൽകിയെന്ന മറ്റൊരു പ്രധാന പൊരുത്തക്കേടും ഉയർന്നുവരുന്നു.മൂന്നാമതായി, ചന്തയിൽ നിന്ന് വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിയെത്തിയ ശേഷം അവർ കണ്ടതും ചെയ്തതുമായ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് പരാതിലും അവരുടെ മൊഴിയിലും വ്യത്യസ്തമായാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.ഈ പൊരുത്തക്കേടുകൾ കാരണം അവരുടെ സാക്ഷ്യവും പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസും പൂർണ്ണമായും തള്ളിക്കളയണോ എന്നതാണ് ചോദ്യം.[ഖണ്ഡിക 16.1] [982-ബി-സി]

5.വിചാരണക്കോടതി ഈ കേസ് ശരിയായി വിലയിരുത്തുകയും, 65 വയസ്സുള്ള 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി സംഭവം കഴിഞ്ഞു ഒരു വർഷത്തിന് ശേഷം കോടതി മുമ്പാകെ സാക്ഷ്യം പറയുന്നു എന്ന വസ്തുത കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, അത്തരം പൊരുത്തക്കേടുകൾ അവരുടെ സാക്ഷ്യം പൂർണ്ണമായും നിരസിക്കാൻ കാരണമാകില്ലെന്ന് ഉചിതമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്തു.പരാതിയിലെയും പ്രസ്താവനയിലെയും അവരുടെ അവകാശവാദങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ പ്രസക്തമായ വിശദാംശങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഇരയായ കുട്ടിയെ അപ്പീൽവാദിയുടെ സംരക്ഷണയിൽ ഇരുത്തിക്കൊണ്ട് അവർ രാവിലെ ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കൾ വാങ്ങാൻ

പോയി എന്നാണ്; തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ, അപ്പീൽവാദിയ്ക്കൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന കുട്ടിയെ മരിച്ച നിലയിൽ കണ്ടെത്തി.കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, അപ്പീൽവാദി നൽകിയ പണവുമായിട്ടാണോ അതോ പണം എടുക്കാതെയാണോ അവർ ചന്തയിൽ പോയത് എന്നത് അവരുടെ മുഴുവൻ സാക്ഷ്യത്തെയോ മറ്റ് സാക്ഷികളുടെ പ്രസ്താവനകളെയോ ദുർബലപ്പെടുത്തുന്നില്ല.മാത്രമല്ല, സംഭവത്തെത്തുടർന്ന് അപ്പീൽവാദിയെ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയതായി തന്റെ മൊഴിയിൽ പറഞ്ഞപ്പോൾ, 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി വസ്തുതകളെക്കുറിച്ച് ആശയക്കുഴപ്പത്തിലായതായി തോന്നുന്നു.അപ്പീൽവാദിയെ ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് ബസ് സ്റ്റാൻഡിൽ വച്ച് അറസ്റ്റ് ചെയ്തതായും സംഭവത്തിന് തൊട്ടുപിന്നാലെ അവരെ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയാതായി എവിടെയും തെളിയിച്ചിട്ടില്ലെന്നും രേഖകളിൽ വ്യക്തമായി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.ഔദ്യോഗിക സാക്ഷിയായ 10 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിക്ക് ഇതുസംബന്ധിച്ച് നൽകിയ നിർദ്ദേശവും അവർ വ്യക്തമായി നിഷേധിച്ചിട്ടുണ്ട്.1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ പ്രസ്താവനയിലെ പൊരുത്തക്കേടുകൾക്ക് ഒരു പ്രാധാന്യവുമില്ല, മാത്രമല്ല രണ്ട് കോടതികളുടെയും സമാന്തര തീരുമാനങ്ങൾ അസാധുവാക്കാനുള്ള കാരണങ്ങൾ ഇത് നൽകുന്നില്ല.അപ്പീൽവാദി തന്റെ കുട്ടിയെ കഴുത്ത് ഞെരിച്ച് കൊലപ്പെടുത്തുന്നത് 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി കണ്ടെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന പരാതിയിലെ പ്രസ്താവന പോലും സംഭവത്തിന് ശേഷം നടത്തിയ പ്രത്യക്ഷമായ അവകാശവാദമാണെന്ന് തോന്നുന്നു.കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തിയ സ്വതന്ത്ര വാദിഭാഗം സാക്ഷികളായ 4,5 എന്നിവരുൾപ്പെടെയുള്ള മറ്റ് സാക്ഷികൾ, സംഭവത്തിന് തൊട്ടുപിന്നാലെ ആ സ്ഥലത്തു കുട്ടിയുടെ മൃതദേഹത്തിനൊപ്പം അപ്പീൽവാദി ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് പലതവണ ഉറപ്പിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.[ഖണ്ഡിക 16.2] [982-ഡി-എച്ച് ;983-എ]

6.ഈ കേസിനെ സമഗ്രമായി വീക്ഷിക്കുമ്പോൾ, 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ പ്രസ്താവനകളിലെ പൊരുത്തക്കേടുകൾ മൂലം മുഴുവൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിനെയും അവിശ്വസിക്കാനോ തള്ളിക്കളയാനോ ഈ കോടതി ഒരു കാരണവും കാണുന്നില്ല.സ്വകാര്യ

സാക്ഷികൾക്ക് പുറമെ, ഔദ്യോഗിക സാക്ഷികളുടെ സാക്ഷ്യപത്രങ്ങളിലും പ്രസക്തമായ എല്ലാ വസ്തുതകളും കൃത്യമായി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.നിലവിലെ കേസിൽ കാണപ്പെടുന്ന പൊരുത്തക്കേടുകൾ, പരമാവധി, ചെറിയ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളോ അനൗചിത്യമോ നിസ്സാര സ്വഭാവമുള്ള അതിശയോക്തികളോ ആണെന്ന് പറയാം;തെളിവുകളിലെ ചെറിയ പൊരുത്തക്കേടുകൾ ഉണ്ടായതിനെ വിശദീകരിക്കുന്ന *ഭർവാദ ഭോഗിൻഭായ് ഹിർജിഭായി* എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി വിവരിച്ച കാരണങ്ങൾ ന്യായമായും പരാമർശിക്കാവുന്നതാണ്, അത്തരം പൊരുത്തക്കേടുകൾക്ക് അനാവശ്യമായ പ്രാധാന്യം നൽകേണ്ടതില്ല.[ഖണ്ഡിക 16.3] [983-ബി-സി]

7. അവരുടെ സാരി കഴുത്തിൽ മുറുക്കി അപ്പീൽവാദി ഇരയെ കഴുത്ത് ഞെരിച്ച് കൊലപ്പെടുത്തി എന്ന അവകാശവാദം പോസ്റ്റ്മോർട്ടം പരിശോധനയിലെ കണ്ടെത്തലുകളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ല എന്ന വാദവും അടിസ്ഥാനരഹിതമാണ്.നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, കഴുത്തിന് ചുറ്റും 20 സെന്റിമീറ്റർ നീളവും 2 സെന്റിമീറ്റർ വീതിയുമുള്ള മുറിവും തൈറോയ്ഡ് തരുണാസ്ഥിയുടെ ഒടിവും കണ്ടെത്തിയതിനാൽ കുട്ടിയെ കഴുത്ത് ഞെരിച്ച് കൊലപ്പെടുത്തിയതായി മെഡിക്കൽ അധികാരികൾ നിർണ്ണയിച്ചു.സാരിയുടെ പുറംഭാഗം വളച്ച് കഴുത്തിൽ ചുറ്റുകയും ആ വ്യക്തിയുടെ കഴുത്ത് ഞെരിക്കുകയും ചെയ്താൽ അത്തരമൊരു മുറിവ് ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നും 8 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.പ്രസ്തുത സാരി അപ്പീൽവാദിയിൽ നിന്ന് കൃത്യമായി കണ്ടെടുക്കുകയും അതിൽ രക്തക്കറയുള്ളതായി കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.[ഖണ്ഡിക 17] [983-ഡി-ഇ]

8.നിലവിലുള്ള വസ്തുതകളിലും സാഹചര്യങ്ങളിലും,പ്രോസിക്യൂഷൻ നിർദ്ദേശിച്ച ഉദ്ദേശ്യം,അതായത് ,അവരുടെ വൈവാഹിക ഭവനത്തിൽ താമസിക്കരുതെന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെ ആഗ്രഹം,കുട്ടി കാരണം മാത്രം അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ നിർബന്ധിതയായതിനാൽ,അവർക്ക് കുട്ടി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ താൽപര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല, ഇത് അൽപം സങ്കീർണ്ണമായ ഒരു ധാരണ

ഉയർത്തുന്നുണ്ടെങ്കിലും, പ്രത്യേകിച്ചും അപ്പീൽവാദി 18.06.2007 വരെ തന്റെ മാതാപിതാക്കളോടൊപ്പം താമസിക്കുകയും ഭർത്താവിന്റെ കുടുംബത്തിനുള്ളിൽ കുട്ടിയെ വളർത്തുന്നതിനായി പേരാമ്പല്ലൂരിലേക്ക് മാറാൻ നിർബന്ധിതയാകുകയും ചെയ്തു എന്ന വസ്തുത കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഇത് പൂർണ്ണമായും തള്ളിക്കളയാനാവില്ല.[ഖണ്ഡിക 18] [983-എഫ്]

9.അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി മുന്നോട്ടുവച്ച ,അവരുടെ ഭർത്താവിനെ പ്രോസിക്യൂഷൻ ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന വാദം, അവരുടെ കേസിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നില്ല.സംഭവ സമയത്ത് അവരുടെ ഭർത്താവ് രാജ്യത്തുണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല, പ്രോസിക്യൂഷൻ സ്ഥാപിക്കേണ്ട പ്രധാന വസ്തുതകൾക്ക് അദ്ദേഹം നേരിട്ട് സാക്ഷിയുമായിരുന്നില്ല.നേരെമറിച്ച്,അപ്പീൽവാദി അദ്ദേഹത്തെ ഒരു നിർണായക സാക്ഷിയായി കണക്കാക്കുകയാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തെ വിസ്തരിക്കാൻ കോടതിയോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതിൽ നിന്നോ ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം വിസ്താരത്തിനിടെ ആ വിഷയത്തിൽ നിർദ്ദിഷ്ട സമർപ്പിക്കലുകൾ നടത്തുന്നതിൽ നിന്നോ അവരെ ഒന്നും തന്നെ വിലക്കിയിട്ടില്ല.[ഖണ്ഡിക 19] [983-ജി-എച്ച് ; 984-എ]

10. ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 313 പ്രകാരമുള്ള അവരുടെ പ്രസ്താവനയെക്കുറിച്ച് അപ്പീൽവാദി ഒരു വിശദീകരണവും നൽകിയിട്ടില്ല, മാത്രമല്ല തനിക്കെതിരെ ഉന്നയിച്ച ആരോപണങ്ങൾ നിഷേധിക്കുകയല്ലാതെ അവർ മറ്റൊരു പ്രസ്താവനയും നൽകിയിട്ടുമില്ല.നിലവിലെ കേസിന്റെ വസ്തുതകളിൽ, ഇരയായ കുട്ടിയെ അവസാനമായി അപ്പീൽവാദിയോടൊപ്പം മാത്രമാണ് ജീവനോടെ കണ്ടത് എന്ന വസ്തുത പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിവുകൾ വ്യക്തമായി സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ;കുട്ടിയുടെ മരണത്തിലേക്ക് നയിച്ച സാഹചര്യങ്ങൾ അവർ വിശദീകരിക്കേണ്ടതായുണ്ട്.അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിലും മരണം സംഭവിച്ച സാഹചര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിശദീകരണം നൽകുന്നതിലും അവർ പരാജയപ്പെട്ടതിനാൽ, തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 106 പ്രകാരമുള്ള തെളിവുഭാരം അപ്പീൽവാദിക്കുമേലാണ് ,ഇത് മുകളിൽ പരാമർശിച്ച തീരുമാനങ്ങളിൽ ,

പ്രത്യേകിച്ച് സത്പാൽ, സാബിത്രി സാമന്തരായ് എന്നീ കേസുകളിൽ നിന്ന് പ്രത്യക്ഷമാണ്. [ഖണ്ഡിക 20] [984-ബി-സി]

11. സാഹചര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, നിലവിലെ കേസ് കൊലപാതകത്തിന് തുല്യമല്ലാത്ത കുറ്റകരമായ നരഹത്യ മാത്രമായിരിക്കാമെന്ന ബദൽ വാദങ്ങൾ നിരസിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തത്.സംഭവം നടന്ന ദിവസം രാവിലെ അപ്പീൽവാദി തന്റെ പിതാവിന്റെ പക്കലേക്ക് പോകാനുള്ള ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് അവരുടെ ഭർതൃമാതാവുമായി (1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി) വഴക്കിട്ടതായി കരുതിയാലും, അത്തരമൊരു തർക്കം ഗുരുതരമായതും പെട്ടെന്നുള്ളതുമായ പ്രകോപനമാണെന്ന് അർത്ഥമാക്കുന്നില്ല.രേഖയിൽ സ്ഥാപിതമായ തെളിവുകളും കുറ്റകൃത്യം നടന്ന രീതിയും വ്യക്തമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നത് നിലവിലെ കേസ് ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 300-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒഴിവാക്കലുകളിൽ പെടുന്നില്ല എന്നാണ്;കൂടാതെ,ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ കുറ്റം ചുമത്തുന്നതും ശിക്ഷിക്കുന്നതും തെറ്റാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. [ഖണ്ഡിക 22][984-ഇ-എഫ്]

പപ്പു vs. ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം (2022) 10 എസ്.സി.സി. 321;*മേകല ശിവയ്യ vs. ആന്ധ്രാപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം* (2022) 8 എസ്.സി.സി 253;*ശരദ് ബിർധിചന്ദ് സർദ* vs. *മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം* (1984) 4 എസ്. സി. സി 116: [1985] 1 എസ്.സി.ആർ 88; *ഹനുമന്ത്* vs. *മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം* എ.ഐ.ആർ 1952 എസ്.സി 343: [1952] എസ്.സി.ആർ 1091; *ശ്യാമൾ ഘോഷ്* vs. *പശ്ചിമ ബംഗാൾ സംസ്ഥാനം* (2012) 7 എസ്. സി. സി 646: [2012] 10 എസ്.സി.ആർ 95; *ഭർവാദ ഭോഗിൻഭായ് ഹിർജിഭായ്* vs. *ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനം* (1983) 3 എസ്. സി. സി 217: [1983] 3 എസ്. സി. ആർ 280; *ഗംഗാധർ ബെഹ്റ* vs. *ഒറീസ*

സംസ്ഥാനം (2002) 8 എസ്. സി. സി 381: [2002] 3 സപ്ലിമെന്റ്. എസ്.സി.ആർ 183; *ഗംഗഭവാനി* vs. *റായപതി വെങ്കട്ട് റെഡ്ഡി* (2013) 15 എസ്. സി. സി 298: [2013] 14 എസ്.സി.ആർ 155; *രാംനരേഷ്* vs. *ഛത്തീസ്ഗഡ് സംസ്ഥാനം* (2012) 4 എസ്. സി. സി 257: [2012] 3 എസ്. സി. ആർ 630; *സത്പാൽ* vs. *ഹരിയാന സംസ്ഥാനം* (2018) 6 എസ്. സി. സി 610; *സത്യേ സിങ്ങും മറ്റൊരാളും* vs. *ഉത്തരാഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനം* (2022) 5 എസ്. സി. സി 438; *സാബിത്രി സാമന്തരായ്* vs. *ഒഡീഷ സംസ്ഥാനം* 2022 എസ്.സി.സി. ഓൺലൈൻ എസ്.സി 673– എന്നീ കേസുകളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

കൃഷ്ണ മോച്ചി vs. *ബീഹാർ സംസ്ഥാനം* (2002) 6 എസ്.സി.സി. 81: [2002] 3 എസ്.സി.ആർ 1; *ലീല റാം* vs. *ഹരിയാന സംസ്ഥാനം* (1999) 9 എസ്. സി. സി 525: [1999] 3 സപ്ലിമെന്റ്. എസ്.സി.ആർ 435; *രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനം* vs. *കാശി റാം* (2006) 12 എസ്. സി. സി 254: [2006] 8 സപ്ലിമെന്റ്. എസ്.സി.ആർ 501; *ഹരിയാന സംസ്ഥാനം* vs. *ഭാഗീരഥ്* (1999) 5 എസ്.സി.സി. 96: [1999] 3 എസ്.സി.ആർ 529; *രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനം* vs. *കൽക്കി* (1981) 2 എസ്. സി. സി 752: [1981] 3 എസ്.സി.ആർ 504– എന്നീ കേസുകൾ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കേസ് നിയമ പരാമർശം

[1985] 1 എസ്.സി.ആർ 88	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 8.6
[2012] 10 എസ്.സി.ആർ 95	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 8.6
[2012] 3 എസ്.സി.ആർ 630	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 8.6
[1952] എസ്.സി.ആർ 1091	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 12.1

[1983] 3 എസ്.സി.ആർ 280	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 9.1
[2002] 3 എസ്.സി.ആർ 1	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 9.1
[1999] 3 സപ്ലിമെന്റ് എസ്.സി.ആർ 435	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 9.1
[2006] 8 സപ്ളിമെൻറ് എസ്.സി.ആർ 501	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 9.2
[2002] 3 സപ്ളിമെൻറ് എസ്.സി.ആർ 183	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 9.4
[1999] 3 എസ്.സി.ആർ 529	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 9.4
[2013] 14 എസ്.സി.ആർ 155	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 9.5
[1981] 3 എസ്.സി.ആർ 504	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 9.5

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: 2012-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 762.

2010-ലെ സി.ആർ.എൽ.പി നമ്പർ 01-ൽ മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയുടെ 09.03.2010 എന്ന തീയതിയിലെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

അഡ്വ. ചഞ്ചൽ കുമാർ ഗംഗ്രേലി, അഡ്വ. വന്ദന തിവാരി, അഡ്വ. അനുരാഗ് റാണ എന്നിവർ അപ്പീൽവാദിക്കു വേണ്ടി ഹാജരായി.

അഡ്വ. ഡോ. ജോസഫ് അരിസ്റ്റോട്ടിൽ എസ്, അഡ്വ. നൂപുർ ശർമ, അഡ്വ. ശോഭിത് ദ്വിവേദി, അഡ്വ. സഞ്ജീവ് കുമാർ മഹറ എന്നിവർ എതിർകക്ഷിക്കു വേണ്ടി ഹാജരായി.

കോടതി വിധിന്യായം പ്രസ്താവിച്ചത്

ജസ്റ്റിസ് ദിനേഷ് മഹേശ്വരി.

1. 2010-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1-ൽ 09.03.2010-ലെ വിധിന്യായത്തിനും ഉത്തരവിനുമെതിരെ പ്രത്യേക അനുമതി വഴിയുള്ളതാണ് ഈ അപ്പീൽ, അതിൽ പേരാമ്പല്ലൂർ മഹിളാ കോടതി സെഷൻസ് ജഡ്ജി, 2008-ലെ സെഷൻസ് കേസ് നമ്പർ 9-ൽ, ഇന്ത്യൻ പീനൽ കോഡ്, 1860-ലെ[1] വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കാവുന്ന കുറ്റത്തിന് അപ്പീൽവാദി കുറ്റക്കാരിയാണെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും ജീവപര്യന്തം തടവും, പ്രസ്തുത തുക അടച്ചില്ലെങ്കിൽ നിർദിഷ്ട നിബന്ധനകളോടെ 2,000 രൂപ പിഴയും വിധിച്ചുകൊണ്ട് കുറ്റം ചുമത്തുകയും ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്ത 15.10.2009 എന്ന തീയതിയിൽ പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിനെതിരായ അപ്പീൽ മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി തള്ളിയിരുന്നു.

2.ചുരുക്കത്തിൽ, നിലവിലെ കേസിൽ, 21.06.2007-ന് രാവിലെ പേരാമ്പല്ലൂരിലെ ഭർതൃമാതാവിന്റെ വസതിയിൽ അഞ്ചുവയസ്സുകാരിയെ കൊലപ്പെടുത്തിയ കുറ്റത്തിനാണ് അപ്പീൽവാദി ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടതെന്ന് വ്യക്തമാണ്.പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് അനുസരിച്ച്, അപ്പീൽവാദിയുടെ ഭർത്താവ് ഉപജീവനത്തിനായി വിദേശത്ത് ജോലി ചെയ്യുകയായിരുന്നു, അപ്പീൽവാദി കൂടുതലും കൊളക്കുടിയിൽ തന്റെ പിതാവിനൊപ്പമാണ് താമസിച്ചിരുന്നത്.എന്നിരുന്നാലും, കുട്ടിയെ വളർത്തുന്നതിനും വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിനുമായി ഭർതൃമാതാവിനൊപ്പം ജീവിക്കാൻ നിർബന്ധിതയായപ്പോൾ,വേറിട്ട് ജീവിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹത്തിന് കുട്ടിയെ ഒരു തടസ്സമായി അവർ കണ്ടെത്തി,അതിനാൽ, ഭർതൃമാതാവ് വീട്ടിൽ നിന്ന് പുറത്തുപോയപ്പോൾ കുട്ടിയെ കഴുത്ത് ഞെരിച്ച് കൊലപ്പെടുത്തി.കുട്ടിയോടൊപ്പം അവസാനമായി കണ്ടത് അപ്പീൽവാദിയെ ആണെന്നും കൊലപാതകം നടത്തിയ ശേഷം ഭർതൃമാതാവും മറ്റ് സാക്ഷികളും സംഭവസ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ അവർ അവിടെ നിന്ന് ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടതായും ആരോപിക്കപ്പെട്ടു. പിന്നീട് ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് പേരാമ്പല്ലൂർ പുതിയ ബസ് സ്റ്റാൻഡിൽവെച്ച് അവരെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു.പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ട് അനുസരിച്ച്, കഴുത്ത് ഞെരിച്ചതുമൂലമുള്ള ശ്വാസംമുട്ടലാണ്

1 ചുരുക്കത്തിൽ 'ഐ. പി. സി'.

കുട്ടിയുടെ മരണകാരണം.ഒരു വാദിഭാഗം സാക്ഷിയൊഴികെ മറ്റെല്ലാവരും അപ്പീൽവാദിക്കെതിരായ ആരോപണങ്ങളെ വിചാരണവേളയിൽ പിന്തുണച്ചു.പ്രസ്തുത സമയത്ത്, അവർ കൊളക്കുടിയിൽ തന്നോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും കുട്ടിയുടെ മരണവാർത്ത അറിഞ്ഞപ്പോൾ താൻ പേരാമ്പല്ലൂരിലേക്ക് അവരെ അനുഗമിച്ചുവെന്നും അവകാശപ്പെട്ട് അപ്പീൽവാദിയുടെ പിതാവ് മാത്രമാണ് എതിർസാക്ഷ്യം പറഞ്ഞത്. തെളിവുകൾ വിലയിരുത്തിയ ശേഷം,വിചാരണ കോടതി 15.10.2009-ലെ വിധിന്യായത്തിലൂടെ, കുറ്റാരോപിതയായ അപ്പീൽവാദിക്കു വേണ്ടി സമർപ്പിച്ച, കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സമയത്ത് അപ്പീൽവാദി മറ്റൊരിടത്തായിരുന്നു എന്ന വാദം തള്ളിക്കളഞ്ഞു. കഴുത്ത് ഞെരിച്ചതുമൂലം ശ്വാസംമുട്ടിയാണ് ഇരയായ കുട്ടി മരണപ്പെട്ടതെന്നും കുട്ടിയുടെ മരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സാഹചര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിശദീകരണം നൽകാത്ത അപ്പീൽവാദിയോടൊപ്പമാണ് കുട്ടിയെ ജീവനോടെ അവസാനമായി കണ്ടതെന്നും കോടതി കണ്ടെത്തി.തൽഫലമായി, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കാവുന്ന കുറ്റത്തിന് അപ്പീൽവാദി കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും അതനുസരിച്ച് ശിക്ഷ വിധിക്കുകയും ചെയ്തു.അപ്പീലിൽ, വിചാരണ കോടതിയുടെ തീരുമാനങ്ങൾ ഹൈക്കോടതി ശരിവയ്ക്കുകയും അപ്പീൽവാദിയുടെ ശിക്ഷാർഹത തെളിയിക്കുന്ന ഘടകങ്ങൾ രേഖയിൽ വ്യക്തമായി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

2.1. പ്രസ്തുത അപ്പീലിൽ, രണ്ട് കോടതികളുടെയും സമാന്തര തീരുമാനങ്ങൾ പ്രധാനമായും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടത് വാദിഭാഗം സാക്ഷികളുടെ മൊഴിയിലെ ചില പൊരുത്തക്കേടുകളെ സംബന്ധിച്ചും അപ്പീൽവാദി സ്വന്തം കുട്ടിയെ കൊന്നുവെന്ന ഏക അനുമാനത്തിലേക്ക് നയിച്ചേക്കാവുന്ന വ്യക്തമായ സാഹചര്യങ്ങളുടെ ഒരു ശൃംഖല സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുമാണ്.പ്രോസിക്യൂഷന്റെ തെളിവുകളും രണ്ട് കോടതികളുടെയും തീരുമാനങ്ങളും ഉദ്ധരിച്ച് ഈ വാദങ്ങൾ നിഷേധിച്ചു.

3. വാദങ്ങളും നിർണ്ണയത്തിനായി ഉയർന്നുവരുന്ന ചോദ്യങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, പ്രസക്തമായ വസ്തുതാപരവും പശ്ചാത്തലപരവുമായ വശങ്ങൾ ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ കോടതിക്ക് ശ്രദ്ധിക്കാം:

3.1. ഈ കേസിൽ, ഇരയായ കുട്ടിയെ സ്വന്തം അമ്മ,അതായത് അപ്പീൽവാദി,കൊലപ്പെടുത്തിയെന്നാരോപിച്ച് അപ്പീൽവാദിയുടെ ഭർതൃമാതാവായ 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി ബഷീറ നൽകിയ വിവരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ 2007-ലെ 328 എന്ന നമ്പറുള്ള ഫസ്റ്റ് ഇൻഫർമേഷൻ റിപ്പോർട്ട് [2] 21.06.2007-ന് രാവിലെ 9 മണിക്ക് പേരാമ്പല്ലൂർ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു.10 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയായ പേരാമ്പല്ലൂർ എസ്.ഐ സുബ്ബലക്ഷ്മി എഴുതിയ എഫ്.ഐ.ആറിലെ പ്രസക്തമായ ഉള്ളടക്കങ്ങൾ ചുവടെ[3] :

> "... എന്റെ കൊച്ചുമകൾക്ക് അഞ്ച് വയസ്സായതിനാൽ, എന്റെ മകൻ റിയാദിൽ നിന്ന് കൊളക്കുടിയിലേക്ക് വിളിച്ച് അവരോട് പേരാമ്പല്ലൂരിലേക്ക് മാറണമെന്നും എന്റെ വീട്ടിൽ താമസിക്കണമെന്നും അവളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം തുടരണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടു.അതിനാൽ, 18.6.07-ന് വാഹിതയെ അവരുടെ പിതാവ് പേരക്കുട്ടി ഫർഹാനയ്ക്കൊപ്പം പേരാമ്പല്ലൂരിലെ എന്റെ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു.ഇവിടെ എത്തിച്ചേർന്ന് രണ്ട് ദിവസത്തോളം അവർ ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയോ എന്നോട് ശരിയായി സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. ഈ സമയത്ത്, എന്റെ മരുമകൾ വാഹിത എന്നോട് തർക്കിക്കുകയും കൊളക്കുടിയിലേക്ക് പോകുകയാണെന്ന് പറയുകയും

2 ചുരുക്കത്തിൽ 'എഫ്. ഐ. ആർ'

3 ഈ വിധിന്യായത്തിലെ ഭാഗങ്ങൾ രേഖയിൽ വച്ചിരിക്കുന്ന വിവർത്തനം ചെയ്ത പകർപ്പുകളിൽ നിന്നുള്ളതാണ്.

ചെയ്യ.കൊളക്കുടിയിലേക്ക് പോകരുതെന്ന് ഞാൻ അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയപ്പോൾ, ഈ കുട്ടി കാരണം തനിക്ക് സമാധാനത്തോടെ ജീവിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെന്ന് അവർ പ്രതികരിച്ചു.എന്റെ ഭർത്താവ് എന്നെ സംശയിക്കുന്നു.കൊളക്കുടിയിലേക്ക് പോകാൻ നിങ്ങളും എന്നെ അനുവദിക്കുന്നില്ല.ഈ കുട്ടിയെ ഞാൻ ഇല്ലാതാക്കിയാൽ മാത്രമേ എനിക്ക് സമാധാനത്തോടെ ജീവിക്കാൻ കഴിയൂ.ഞാൻ, എന്റെ മകൾ മുംതാസ്, എന്റെ രണ്ടാമത്തെ മരുമകൾ ആഷ, എന്റെ അയൽവാസിയായ കമല എന്നിവർ ചേർന്ന് 20.6.2007 രാത്രിയിൽ അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിരുന്നു.21.06.2007-ന് രാവിലെ ഏകദേശം 8 മണിക്ക് ഞാൻ പോയി കുട്ടിക്ക് ഇഡ്ഡലി വാങ്ങികൊണ്ടുവരാമെന്ന് പറഞ്ഞു.എനിക്ക് എന്റെ കുട്ടിയെ ഇവിടെ പഠിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും കൊളക്കുടിയിലേക്ക് പോകണമെന്നും അവർ പറഞ്ഞു.അതിനാൽ ഞാനും മരുമകൾ വാഹിതയും തമ്മിൽ വഴക്കുണ്ടായി.നമുക്ക് കാണാമെന്ന് ഞാൻ അവരോട് പറഞ്ഞു, തുടർന്ന് ഇഡ്ഡലി വാങ്ങാൻ പോയി.അപ്പോഴേക്കും എന്റെ മകൾ മുംതാസും മരുമകൾ ആഷയും എന്നെ കാണാൻ വന്നു.പണം എടുക്കാതെ ഇഡ്ഡലി വാങ്ങാൻ ഞാൻ വീട്ടിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിയതിനാൽ അത് എടുക്കാൻ ഞാൻ അവരോടൊപ്പം വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി.അപ്പോഴേക്കും എന്റെ മരുമകൾ വാഹിത ,അഞ്ച് വയസ്സുള്ള എന്റെ കൊച്ചുമകൾ ഫർഹാനയുടെ കഴുത്തിൽ സാരിയുടെ പുറം ഭാഗം (മുന്താണി) കെട്ടുകയും അത് മുറുക്കുകയും ചെയ്യ.ഇത് കണ്ടപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് എന്റെ പേരക്കുട്ടിയെ കൊല്ലുന്നതെന്ന് ചോദിച്ച് ഞാൻ നിലവിളിച്ചു.എന്റെ പേരക്കുട്ടിയെ സാരി കൊണ്ട് കഴുത്ത് ഞെരിച്ച് കൊന്ന ശേഷം അവർ ഞങ്ങളെ തള്ളിയിട്ടുകൊണ്ട് പ്രവേശന കവാടത്തിലൂടെ പുറത്തേക്ക് ഓടി.എന്റെ നിലവിളി കേട്ട് അയൽവാസികളായ കമലയും ജയരാമനും

സംഭവസ്ഥലത്തെത്തി.ഞാൻ കുട്ടിയെ തൊട്ടുനോക്കി.അവൾ മരണപ്പെട്ടിരുന്നു..."

3.2. എഫ്. ഐ. ആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തതിനുശേഷം (എക്സിബിട് പി 10),12 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയായ തിരു. ജി അയ്യനാർ, ആദ്യ ഇൻവെസ്റ്റിഗേറ്റിംഗ് ഓഫീസർ [4] സംഭവസ്ഥലത്തെത്തി,മൃതദേഹത്തിന്റെ ചിത്രങ്ങൾ (എക്സിബിട് പി 11) എടുത്തു;പ്രാഥമിക രേഖാചിത്രവും (എക്സിബിട് പി 12),അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ടും (എക്സിബിട് പി 13) തയ്യാറാക്കി;മൃതദേഹം പോസ്റ്റ്മോർട്ടത്തിനായി അയക്കുകയും ചെയ്തു.പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ട് പ്രകാരം (എക്സിബിട് പി 5) ഇരയായ കുട്ടിയുടെ കഴുത്തിൽ 20 സെന്റിമീറ്റർ നീളവും 2 സെന്റിമീറ്റർ വീതിയുമുള്ള ഒരു മുറിവുണ്ടായിരുന്നു;കൂടാതെ കഴുത്ത് ഞെരിച്ചതുമൂലം ശ്വാസംമുട്ടിയാണ് ഇരയായ കുട്ടി മരണപ്പെട്ടത്.

3.3 12 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയായ ആദ്യ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തിരു. ജി അയ്യനാർ പറയുന്നതനുസരിച്ച്, സംഭവം നടന്ന് ഏകദേശം ഒമ്പത് മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞ്,അതായത്, വൈകീട്ട് ഏകദേശം 5 മണിക്ക് പേരാമ്പല്ലൂർ പുതിയ ബസ് സ്റ്റാൻഡിലെ സ്ത്രീകളുടെ ശൗചാലയത്തിനു സമീപത്തുനിന്ന് അപ്പീൽവാദിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു.അവരെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തതിന് ശേഷം, കുട്ടിയെ കഴുത്ത് ഞെരിച്ച് കൊലപ്പെടുത്താൻ ഉപയോഗിച്ച സാരി അപ്പീൽവാദി തിരിച്ചറിഞ്ഞതായി ആരോപിക്കപ്പെട്ടു;രക്തക്കറയുള്ളതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന സാരി സത്യത്തിന്മേൽ തെളിവ് കൊടുക്കുന്ന സാക്ഷികളുടെ സാന്നിധ്യത്തിലാണ് പിടിച്ചെടുത്തത്;കൂടാതെ,അറസ്റ്റിന് ശേഷം, അപ്പീൽവാദി കുറ്റസമ്മതം നടത്തി, അത് സാക്ഷികളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ 12 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി രേഖപ്പെടുത്തി.തുടർന്ന്, 14 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയായ ഡി. ശിവസുബ്രമണ്യൻ അന്വേഷണം ഏറ്റെടുക്കുകയും ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 302 പ്രകാരമുള്ള

4 ചുരുക്കത്തിൽ 'ഐ.ഒ'.

കുറ്റത്തിന് അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ കുറ്റപത്രം സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.കുറ്റസമ്മതം നടത്തിയ ശേഷം അപ്പീൽവാദി കുറ്റം നിഷേധിച്ചതിനെ തുടർന്ന് 2008-ലെ സെഷൻസ് കേസ് നമ്പർ 9 ആയി പേരാമ്പല്ലൂർ മഹിളാ കോടതിയിലെ സെഷൻസ് ജഡ്ജി കേസ് പരിഗണിച്ചു.

4.വിചാരണവേളയിൽ മൊത്തം പതിനാല് സാക്ഷികളെ പ്രോസിക്യൂഷൻ വിസ്തരിച്ചു.അപ്പീൽവാദിയുടെ ഭർതൃമാതാവും വിവരദാതാവുമായ 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി ബഷീറയെ സംഭവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രാഥമിക സാക്ഷിയായി വിസ്തരിച്ചു.മറ്റ് നാല് സാക്ഷികൾ, 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ മകളായ 2 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി മുംതാസ്; 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ മറ്റൊരു മരുമകളായ 3 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി ആഷ ബീഗം; 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ ഭ്രൂവുടമയായ 4 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി ഷർഫുനിഷ;1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ അയൽവാസിയായ 5 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി തിരു-ജ്യോതി എന്നിവർ സംഭവം നടന്നയുടനെ ആ സ്ഥലത്തെത്തിയ സാക്ഷികളാണെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടു.8 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയായ ഡോ. ശരവണൻ, 13 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയായ ഡോ. കാർത്തികേയൻ.എ എന്നിവർ യഥാക്രമം പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ട് ഇരയായ കുട്ടിയുടെ തൈറോയ്ഡ് തരുണാസ്ഥിയുമായി സംബന്ധിച്ച റിപ്പോർട്ട് എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് മൊഴി നൽകി.9 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയായ ദേവരാജ്, 7 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി സാദിഖ് അലി എന്നിവരെ അന്വേഷണ പ്രക്രിയയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സത്യത്തിന്മേൽ തെളിവ് കൊടുക്കുന്ന സാക്ഷികളായി വിസ്തരിച്ചു.10 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയായ സുബ്ബലക്ഷ്മി 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുകയും എഫ്.ഐ.ആർ എഴുതുകയും ചെയ്തപ്പോൾ 11 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയായ മുഹമ്മദ് മുൻവർ ഖാനാണ് സംഭവസ്ഥലത്ത് ഫോട്ടോ എടുത്ത ഫോട്ടോഗ്രാഫർ.നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ,12 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയായ തിരു ജി അയ്യനാർ പ്രാഥമിക അന്വേഷണം നടത്തിയപ്പോൾ 14 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയായ പേരാമ്പല്ലൂർ എസ്.ഐ ഡി. ശിവസുബ്രമണ്യൻ

അന്വേഷണം പൂർത്തിയാക്കി കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചു.പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിനെ പിന്തുണച്ച ഈ സാക്ഷികളെ കൂടാതെ, 6 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയായ അപ്പീൽവാദിയുടെ പിതാവ് ജമാൽ മുഹമ്മദ് എന്ന മറ്റൊരു സാക്ഷിയും ഉണ്ടായിരുന്നു, അദ്ദേഹം പരസ്പരവിരുദ്ധമായ മൊഴി നൽകുകയും അപ്പീൽവാദി തന്റെ ഗ്രാമമായ കൊളക്കുടിയിൽ തന്നോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നെന്ന് അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്തു.മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഈ സാക്ഷി,കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സമയത്ത് അപ്പീൽവാദി മറ്റൊരിടത്തായിരുന്നു എന്ന വാദത്തെ പിന്തുണച്ചു.

5.നിലവിലെ അപ്പീൽ പരിഗണിക്കുന്നതിന് മുഴുവൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിവുകളുടെയും വിശദമായ പരിശോധന ആവശ്യമില്ലെങ്കിലും,ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ,മൊഴികളുടെ പ്രസക്തമായ ഭാഗങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ച് വാദിഭാഗം സാക്ഷികളുടെ മൊഴികളിലെ ചില പൊരുത്തക്കേടുകൾ, കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സമയത്ത് അപ്പീൽവാദി മറ്റൊരിടത്തായിരുന്നു എന്ന വാദം എന്നിവയെക്കുറിച്ച് കോടതി പരിഗണിക്കാം.

5.1. 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയായ ബഷീറയാണ് പ്രോസിക്യൂഷന്റെ പ്രധാന സാക്ഷി.തന്റെ മകൻ അബ്ദുൾ റഹീം അപ്പീൽവാദിയെ വിവാഹം കഴിച്ചതായും വിവാഹത്തിനുശേഷം അപ്പീൽവാദിക്ക് ഒരു പെൺകുഞ്ഞ് ജനിച്ചതായും താൻ സമ്പാദിച്ച മുഴുവൻ പണവും അബ്ദുൾ റഹീം അപ്പീൽവാദിക്ക് അയയ്ക്കുകയായിരുന്നുവെന്നും അവർ തന്റെ സാക്ഷ്യത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു.തന്റെ മകളെ പേരാമ്പല്ലൂരിലെ ഒരു വിദ്യാലയത്തിൽ ചേർക്കണമെന്നും അതിനായി പണം അയയ്ക്കാമെന്നും പറയാൻ അബ്ദുൾ റഹീം തന്നെ വിളിച്ചതായും അവർ പറഞ്ഞു;തുടർന്ന്, 18.06.2007-ന്, 6 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയായ അപ്പീൽവാദിയുടെ പിതാവ് ജമാൽ മുഹമ്മദ്, അബ്ദുൾ റഹീം അപ്പീൽവാദിക്ക് പണം അയയ്ക്കുന്നില്ലെന്ന്

ആരോപിച്ചുകൊണ്ട് കുട്ടിയെ പേരാമ്പല്ലൂരിൽ പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ച് അപ്പീൽവാദിയെയും കുട്ടിയെയും 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു.21.06.2007-ന് രാവിലെ അപ്പീൽവാദി തനിക്ക് 100 രൂപ നൽകുകയും ഇഡ്ഡലി വാങ്ങാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തുവെന്നും, അവർ വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ, അപ്പീൽവാദി കുട്ടിയുടെ അരികിൽ നിശബ്ദമായി ഇരിക്കുകയായിരുന്നുവെന്നും, ചോദിച്ചപ്പോൾ, താൻ കുട്ടിയെ കൊന്നതായി അപ്പീൽവാദി സമ്മതിച്ചുവെന്നും അവർ പറഞ്ഞു.സംഭവം നടന്നയുടനെ അപ്പീൽവാദിയോടൊപ്പം പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ പോയതായി ഈ സാക്ഷി,എതിർ വിസ്താരവേളയിൽ,പറഞ്ഞു.അവരുടെ പ്രസ്താവനയുടെ പ്രസക്തമായ ഭാഗങ്ങൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു:-

> "..... ഏകദേശം 10 മാസം മുമ്പ്,അതായത് ,6 ആം മാസത്തിലെ 18-ാം ദിവസം, എന്റെ മരുമകളുടെ പിതാവ് ജമാൽ മുഹമ്മദ്,കുറ്റാരോപിതയായ തന്റെ മകളെയും ഞങ്ങളുടെ പേരക്കുട്ടിയെയും പേരാമ്പല്ലൂരിലെ എന്റെ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. താൻ അടുത്ത ദിവസം ,അതായത് ,19-ാം തീയതി തന്റെ ഗ്രാമത്തിലേക്ക് മടങ്ങുമെന്നും അവർ എല്ലാം സ്വയം കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നും എന്റെ മരുമകളുടെ പിതാവ് കുറ്റാരോപിതയായ തന്റെ മകളോട് പറഞ്ഞു.എല്ലാം താൻ കൈകാര്യം ചെയ്തോളാമെന്ന് കുറ്റാരോപിത തന്റെ പിതാവിനോട് പറഞ്ഞു.പിറ്റേന്ന്,അതായത് ,19 ആം തീയതി കുറ്റാരോപിതയുടെ പിതാവ് തന്റെ ഗ്രാമത്തിലേക്ക് മടങ്ങി.പിറ്റേന്ന്, 20-ാം തീയതി ബുധനാഴ്ച, ഞങ്ങൾ പാചകം ചെയ്യുകയും ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും എന്റെ മകൾ മുംതാസിന്റെ വീട്ടിൽ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു.....അവളുടെ വീട്ടിൽ നിന്ന് നാലോ അഞ്ചോ വീടുകൾ അകലെയാണ് ഞാൻ താമസിക്കുന്നത്.(സാക്ഷി ഈ പ്രസ്താവന ആവർത്തിക്കുന്നു.) എന്റെ കൊച്ചുമകളെ വിദ്യാലയത്തിൽ ചേർക്കാൻ

മകൾക്കൊപ്പം എന്റെ വീട്ടിലേക്ക് വരാൻ ഞാൻ കുറ്റാരോപിതയോട് പറഞ്ഞു.കുറ്റാരോപിത അത് സമ്മതിച്ചു, ആ ബുധനാഴ്ച രാത്രി, ഞങ്ങൾ മൂന്ന് പേരും,അതായത് ,ഞാൻ,കുറ്റാരോപിത ,എന്റെ കൊച്ചുമകൾ ഫർഹാന എന്നിവർ ഞാൻ വാടകക്ക് താമസിച്ചിരുന്ന വീട്ടിലേക്ക് ഉറങ്ങാനായി പോയി.അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ, ഏകദേശം 6.00 മണിക്ക് , ഞാൻ സൊസൈറ്റി പാൽ വാങ്ങാൻ പോയി. ...ഞാൻ പാൽ വാങ്ങി, ചായ ഉണ്ടാക്കി അവർക്ക് കൊടുത്തു. അതിനുശേഷം ഞാൻ അവരോട് പോയി മാംസം വാങ്ങിവരാമെന്ന് പറഞ്ഞു.കുറ്റാരോപിത മാംസം വാങ്ങേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്ന് കുറ്റാരോപിത പറയുകയും എനിക്ക് 100 രൂപ നൽകിക്കൊണ്ട് ഇഡ്ഡലി വാങ്ങാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു.രാവിലെ ഏകദേശം 7 മണി ആയിക്കാണും. ഞാൻ കർഷക ചന്തയിൽ വന്നു.അതിന് കുറച്ച് സമയമെടുത്തു. ഇതിനിടയിൽ ഞാൻ 100 രൂപ ചില്ലറയാക്കി , ഇഡ്ഡലി വാങ്ങി വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി.അതേ ദിവസം,അതായത്, 21-ന് രാവിലെ 6 മണിക്ക് എന്റെ മകൻ അബ്ദുൾ റഹീം വിദേശത്തു നിന്ന് എന്റെ മകൾ മുംതാസിനെ വിളിച്ചിരുന്നു.ചന്തയിലേക്ക് പോകുന്ന വഴിയിലാണ് എന്റെ മകൾ മുംതാസിന്റെ വീട് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് ,അതുകൊണ്ട് ഇഡ്ഡലി വാങ്ങി വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുമ്പോൾ എന്റെ മകൾ മുംതാസ് പ്രസ്തുത വിവരം എന്നെ അറിയിച്ചു....ഞാൻ ഇഡ്ഡലി വാങ്ങി എന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി.ഞാൻ ഒരു ഗ്ലാസിൽ ഒഴിച്ചുവെച്ച ചായ അതേപടി അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു.ആ ചായ ഞാൻ എന്റെ കൊച്ചുമകൾക്കായി എടുത്തുവെച്ചതായിരുന്നു.അത് എങ്ങനെയായിരുന്നോ അതുപോലെ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു.അപ്പോഴേക്കും, കുറ്റാരോപിതയായ വാഹിത അവിടെ കിടന്നിരുന്ന എന്റെ കൊച്ചുമകളുടെ അരികിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു.മുംതാസ് നൽകിയ വിവരം ഞാൻ അവരോട് പറയുകയും പേരക്കുട്ടിയെ ഉണർത്തി ചായ

നൽകാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു.ഇതിന് മറുപടിയായി അവർ മൗനം പാലിച്ചു.എന്റെ കൊച്ചുമകളെ വിദ്യാലയത്തിൽ ചേർക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും അതിനായി അവർ എന്റെ മകൻ അബ്ദുൾ റഹീമുമായി ഫോണിൽ സംസാരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഞാൻ കുറ്റാരോപിതയോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ, പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ എവിടെയാണെന്ന് കുറ്റാരോപിത എന്നോട് ചോദിച്ചു.ഞാൻ കുറ്റാരോപിതയോട് ചോദിച്ചു,"ഞാൻ എന്താണ് നിന്നോട് പറയുന്നത്. നീ എന്താണ് എന്നോട് ചോദിക്കുന്നത്". ഇതിന് മറുപടിയായി, അവർ തന്റെ മകളെ കൊലപ്പെടുത്തിയതായി കുറ്റാരോപിത പറഞ്ഞു.ഞാൻ അവരോട് പറഞ്ഞു,"ഒരു കുഞ്ഞിന് ജന്മം നൽകിയ ഒരു അമ്മയും സ്വന്തം കുഞ്ഞിനെ കൊല്ലില്ല. നീ കള്ളം പറയുകയാണ്". മറുപടിയായി, അവർ തന്റെ കുട്ടിയെ ശരിക്കും കൊന്നതായി കുറ്റാരോപിത സമ്മതിച്ചു.അവർ കള്ളം പറയുകയാണെന്ന് ഞാൻ ഒരിക്കൽ കൂടി കുറ്റാരോപിതയോട് പറയുമ്പോൾ, എന്റെ മകൾ മുംതാസും എന്റെ മരുമകൾ ആഷ ബീഗവും എന്റെ വീട്ടിലേക്ക് വന്നു. "നീ നുണ പറയുകയാണ്" എന്ന് ഞാൻ വീണ്ടും കുറ്റാരോപിതയോട് പറഞ്ഞു.അവരോട് കുട്ടിയെ ഉണർത്താൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ, കുട്ടിയെ കൊലപ്പെടുത്തിയതായി കുറ്റാരോപിത ആവർത്തിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ കൊച്ചുമകളുടെ തല സൗമ്യമായി കുലുക്കി നോക്കി.എന്റെ കൊച്ചുമകളുടെ മൂക്കിൽ നിന്ന് രക്തം വാർന്നൊഴുകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ കൊച്ചുമകൾ ഫർഹാന മരണപ്പെട്ടു. എന്റെ കൊച്ചുമകൾ മരിച്ചുകിടക്കുന്നതായി കണ്ട ഞാൻ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ, ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ,എന്റെ മകൾ മുംതാസ്, എന്റെ മരുമകൾ ആഷ ബീഗം എന്നിവർ അവിടെ എത്തി.ജനങ്ങളും തടിച്ചുകൂടി.എനിക്ക് തലകറക്കം അനുഭവപ്പെട്ടു. അവർ എന്നെ അടുത്തുള്ള വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി അവിടെ ഇരുത്തി.അൻവർ ബാഷ ഫോണിൽ

വിളിച്ചിരുന്നു. പോലീസ് അധികൃതർ ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിലെത്തി.അവർ എന്നെ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്ക് വിളിപ്പിച്ചു ചോദ്യം ചെയ്തു. സംഭവിച്ചതെല്ലാം ഞാൻ വിവരിക്കുകയും പോലീസ് അധികാരികൾ അത് രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.അതിൽ ഞാൻ എന്റെ ഇടത് തള്ളവിരൽ മുദ്ര പതിപ്പിച്ചു.അത് എനിക്ക് കാണിച്ചുതന്നു.സാക്ഷിയെ 21.06.2007-ലെ പരാതി കാണിക്കുകയും അതിനെക്കുറിച്ച് ചോദ്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അവർ അത് സമ്മതിച്ചു. തത്ഫലമായി, പ്രസ്തുത പരാതി എക്സിബിട് പി 1 ആയി അടയാളപ്പെടുത്തി. .....സാരിയുടെ പുറംഭാഗം (മുന്താണി) കുട്ടിയുടെ കഴുത്തിൽ ചുറ്റിയാണ് കൊലപ്പെടുത്തിയതെന്ന് കുറ്റാരോപിത എന്നോട് പറഞ്ഞു.പോലീസ് അധികൃതർ എന്നെ ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ സംഭവിച്ചതെല്ലാം ഞാൻ വിവരിച്ചു.

<u>എതിർ വിസ്താരം</u>: എന്റെ കൊച്ചുമകൾ മരിച്ച ദിവസം, രാവിലെ ഏകദേശം 8.30-ക്ക്, പോലീസ് അധികൃതർ ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ എത്തി.പോലീസ് അധികൃതർ എത്തുകയും കുട്ടി മരിച്ചുവെന്ന് സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്ത ശേഷം അവർ എന്നെയും കുറ്റാരോപിതയായ എന്റെ മരുമകളെയും പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.മുഖ്യ വിസ്താരത്തിൽ നൽകിയ അതേ മൊഴി തന്നെയാണ് ഞാൻ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലും നൽകിയത്.എന്റെ വീടിന് മുന്നിൽ ആരെങ്കിലും ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചാൽ അത് എന്റെ മകൾ മുംതാസിന്റെ വീട്ടിലുള്ളവർ കേൾക്കും. എന്റെ മകൻ ഷംസുദ്ദീനും ഭാര്യ ആഷ ബീഗവും വേറൊരു തെരുവിൽ ഒരു വീട്ടിലാണ് താമസിച്ചിരുന്നത്. ഞാൻ ഇഡ്ഡലി വാങ്ങി തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ ആഷ ബീഗവും ഷംസുദ്ദീനും എന്റെ മകൾ മുംതാസിന്റെ വീട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല ..... ഞങ്ങളുടെ കൊച്ചുമകളെ വിദ്യാലയത്തിൽ ചേർക്കാൻ ഞങ്ങൾ ഒരു നടപടിയും സ്വീകരിച്ചില്ല എന്ന്

പറയുകയാണെങ്കിൽ , 20-ാം തീയതി രാവിലെ കുറ്റാരോപിതയുടെ പിതാവ് ഞങ്ങളുടെ കൊച്ചുമകൾ ഫർഹാനയെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നാക്കി കൊളക്കുടി ഗ്രാമത്തിലേക്ക് പോയതായി പറയുന്നതും തെറ്റാണ്.കുട്ടി മരിച്ചതായി കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ വീട്ടിൽ നിന്ന് പുറത്തിറങ്ങി ഏകദേശം 10 അല്ലെങ്കിൽ 15 അടി അകലെ നിന്ന് നിലവിളിച്ചപ്പോൾ മുംതാസും ആഷ ബീഗവും വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു.എന്റെ വീട്ടുടമസ്ഥന്റെ പേര് മജീദ് എന്നാണ്.ആസ്ബറ്റോസ് പാളി കൊണ്ട് മൂടിയ പൂമുഖത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്താണ് ഞാൻ താമസിച്ചിരുന്നത്. അതിന് ഒരു വാതിൽ മാത്രമേയുള്ളൂ.ഞാൻ താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലം ഒരു പൂമുഖം ആയതിനാൽ അവിടെ ജനാലകളില്ല.ഞാൻ ഇഡ്ഡലി വാങ്ങി തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ വീടിന്റെ വാതിൽ ദൃഢമായി അടച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.ഞാൻ അത് ശക്തമായി തട്ടി തുറന്നു. ....അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ 6 മണിക്ക് പോലീസ് അന്വേഷണത്തിൽ ഞാൻ മൊഴി നൽകിയില്ലെന്ന് പറയുന്നത് തെറ്റാണ്.ഞാൻ സൊസൈറ്റി പാൽ വാങ്ങാൻ പോയി അത് കൊണ്ടുവന്നു.ചായ ഉണ്ടാക്കി മരുമകൾക്ക് നൽകിയ ശേഷം കുറ്റാരോപിത എനിക്ക് ഇഡ്ഡലി വാങ്ങാൻ 100 രൂപ നൽകിയെന്നും ഞാൻ കർഷക ചന്തയിൽ ഇഡ്ഡലി വാങ്ങാൻ പോയതായും ഇഡ്ഡലി വാങ്ങി തിരികെ വരുമ്പോൾ എന്റെ മകൾ മുംതാസ് വഴി അബ്ദുൾ റഹീം എന്റെ മകൾ മുംതാസിനോട് ഫോണിൽ സംസാരിച്ചുവെന്നും പോലീസ് അന്വേഷണത്തിൽ ഞാൻ മൊഴി നൽകിയില്ലെന്ന് പറയുന്നത് തെറ്റാണ്.എന്റെ മുഖ്യ വിസ്താര സമയത്ത് മൊഴി നൽകിയതുപോലെ, ഞാൻ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ എന്റെ കൊച്ചുമകൾക്കായി എടുത്തുവെച്ച ചായ അതേപടി ആയിരുന്നുവെന്നും, എന്തുകൊണ്ടാണ് അവർ കൊച്ചുമകളെ ഉണർത്തി ചായ നൽകാത്തതെന്ന് ഞാൻ കുറ്റാരോപിതയോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ അവർ മിണ്ടാതെ

ഇരിക്കുകയായിരുന്നുവെന്നും, ഞാൻ വീണ്ടും ചോദിച്ചപ്പോൾ കുറ്റാരോപിത കുട്ടിയെ കൊന്നതായി പറഞ്ഞുവെന്നും പരാതി പ്രസ്താവനയിലും പോലീസ് അന്വേഷണത്തിലും ഞാൻ പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല എന്ന പറയുന്നത് ശരിയല്ല . ...എന്റെ മൂത്ത മകൻ ജമാൽ മുഹമ്മദും മറ്റൊരു മകൻ ഷംസുദ്ദീനും മാത്രമാണ് വിദേശത്ത് നിന്ന് എനിക്ക് പണം അയച്ചുതരുന്നത്. അബ്ദുൾ റഹീം എന്നെ പരിപാലിക്കാത്തതിനാൽ, വിവാഹത്തിന് ശേഷം എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തോട് ദേഷ്യമുണ്ടെന്ന് പറയുന്നത് തെറ്റാണ്. എന്റെ മകൻ അബ്ദുൾ റഹീമും കുറ്റാരോപിതയും എന്നെ പരിപാലിക്കാത്തതിനാൽ, എന്റെ കൊച്ചുമകൾ ഫർഹാനയെ എന്നെ ഏൽപ്പിച്ചുവെന്ന് പറയുന്നത് അസത്യമാണ്.ഈ രോഷം കാരണം ഞാനും എന്റെ മകൾ മുംതാസും ചേർന്ന് എന്റെ കൊച്ചുമകളെ കൊലപ്പെടുത്തി എന്ന് പറഞ്ഞാൽ അത് തെറ്റാണ്.വിദേശത്ത് നിന്ന് വന്ന ഷംസുദീൻ പണം നൽകുകയും തന്റെ സ്വാധീനം ഉപയോഗിച്ച് ഞാൻ വഴി കുറ്റാരോപിതയ്ക്കെതിരെ വ്യാജ കേസ് സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന് പറഞ്ഞാൽ, അവയെല്ലാം തെറ്റാണ്.കുഞ്ഞിന്റെ മരണവാർത്ത അറിഞ്ഞശേഷം കൊളക്കുടി ഗ്രാമത്തിൽ നിന്ന് വൈകീട്ട് 5 മണിക്ക് പേരാമ്പല്ലൂരിൽ എത്തിയ കുറ്റാരോപിതയെ ഞങ്ങളെല്ലാവരും കൊണ്ടുപോയി പോലീസിന് കൈമാറിയെന്ന് പറഞ്ഞാൽ, എല്ലാം തെറ്റാണ്."

5.2. 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി അവകാശപ്പെടുന്നതുപോലെ, സംഭവവുമായുള്ള അടുത്ത ബന്ധം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ അവരുടെ മകളായ 2 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി മുംതാസിന്റെ സാക്ഷ്യത്തിന് പ്രാധാന്യമുണ്ട് .അവരുടെ പ്രസ്താവനയുടെ പ്രസക്തമായ ഭാഗങ്ങൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു : -

".... കുറ്റാരോപിതയുടെ മകളുടെ പേര് ഫർഹാന എന്നാണ്.2007 ജൂൺ 21-നാണ് കുട്ടി മരണപ്പെട്ടത്.രണ്ട് ദിവസം മുമ്പ് കുറ്റാരോപിതയും മകളും പേരാമ്പല്ലൂരിൽ അതിഥികളായി താമസിച്ചിരുന്നു.എന്റെ വീട്ടിൽ നിന്ന് അല്പം അകലെയുള്ള ഒരു വീട്ടിലാണ് എന്റെ അമ്മ താമസിക്കുന്നത്.ആ സമയത്ത് കുറ്റാരോപിതയും മകളും പേരാമ്പല്ലൂരിലെത്തിയപ്പോൾ എന്റെ അമ്മയ്ക്കൊപ്പമായിരുന്നു താമസിച്ചിരുന്നത്.കുറ്റാരോപിതയും മകളും അമ്മയുടെ വീട്ടിൽ വേറെയായിട്ടാണ് താമസിച്ചിരുന്നത്.സംഭവം നടന്ന ദിവസം രാവിലെ 7:30-8 മണിയുടെ ഇടയിൽ, എന്റെ അമ്മ ഇഡ്ഡലി വാങ്ങാൻ പോയി.ഇഡ്ഡലി വാങ്ങി വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ അമ്മ നിലവിളിക്കുകയിരുന്നു.ആളുകൾ അവിടെ തടിച്ചുകൂടി. ഞങ്ങൾ ആ സ്ഥലത്തേക്ക് പോയി. കുറ്റാരോപിതയുടെ മകൾ മരിച്ചതായി ഞാൻ കണ്ടു....ഞാൻ കുറ്റാരോപിതയോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ,കുട്ടിയെ കൊന്നതായി അവർ പറഞ്ഞു(സാക്ഷി ഒരിക്കൽക്കൂടി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു).അന്ന് രാവിലെ ഏകദേശം 7 മണിക്ക്, എന്റെ ഇളയ സഹോദരൻ അബ്ദുൾ റഹീം എന്നെ ഫോണിൽ വിളിച്ച് വാഹിത , അതായത് കുറ്റാരോപിത എവിടെയും പോകരുതെന്നും അവരുടെ മകളെ വിദ്യാലയത്തിൽ ചേർക്കണമെന്നും പറഞ്ഞിരുന്നു. പേരാമ്പല്ലൂരിലെ വിദ്യാലയത്തിൽ കുട്ടിയെ ചേർക്കാനും അമ്മയോടൊപ്പം താമസിക്കാനും കുറ്റാരോപിതയോട് പറയണമെന്ന് എന്റെ ഇളയ സഹോദരൻ അബ്ദുൾ റഹീം എന്നോട് ഫോണിലൂടെ പറഞ്ഞു.എന്റെ അമ്മ ഇഡ്ഡലിയുമായി മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ, എന്റെ ഇളയ സഹോദരൻ അബ്ദുൾ റഹീം ഫോണിലൂടെ പങ്കിട്ട വിവരങ്ങൾ ഞാൻ അമ്മയെ അറിയിച്ചു.കുറ്റാരോപിതയെ കൊണ്ടുവന്ന് എന്റെ വീട്ടിൽ താമസിപ്പിക്കാൻ എന്റെ ഇളയ സഹോദരൻ ഫോണിലൂടെ എന്നോട് നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു , പക്ഷേ എനിക്ക് അത് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ്തന്നെ സംഭവം നടന്നിരുന്നു.

ഞാൻ കണ്ടപ്പോൾ, ഫർഹാന മൂക്കിൽ നിന്നും വായിൽ നിന്നും രക്തം വാർന്നൊഴുകി മരിച്ച നിലയിലായിരുന്നു.പോലീസ് അധികൃതർ എന്നെ ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ ഞാൻ മേൽപ്പറഞ്ഞ വിശദാംശങ്ങൾ അവർക്ക് നൽകി. അത്രയേ ഉള്ളൂ.

എതിർ വിസ്താരം: എന്റെ അമ്മ ഇഡ്ഡലി വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്ന് അഞ്ച് മിനിറ്റിനുള്ളിൽ നിലവിളിച്ചു.അപ്പോഴേക്കും 20-30 പേർ അവിടെ തടിച്ചുകൂടിയിരുന്നു.രാവിലെ 9.30-നും 9.45-നും ഇടയിൽ, ഉടൻ തന്നെ, പോലീസ് അധികൃതർ അവിടെയെത്തി.ഞാൻ പോയി കുറ്റാരോപിതയെ ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ അവർ നിശ്ശബ്ദയായിരുന്നു,മുഖ്യ വിസ്താര സമയത്ത് ഞാൻ ഇത് പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിലും പോലീസ് അന്വേഷണത്തിൽ ഞാൻ ഇത് പരാമർശിച്ചിരുന്നില്ല.അന്ന് രാവിലെ 7 മണിക്ക് അബ്ദുൾ റഹീമിൽ നിന്നുള്ള ഫോൺ വിളിയെക്കുറിച്ചും സംഭാഷണത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങളെക്കുറിച്ചും അത് ഞാൻ എന്റെ അമ്മയെ അറിയിച്ചതിനെക്കുറിച്ചും ഞാൻ എന്റെ മുഖ്യ വിസ്താരവേളയിൽ മൊഴി നൽകിയതുപോലെ പോലീസ് അധികാരികൾ നടത്തിയ അന്വേഷണത്തിൽ ഞാൻ മൊഴി നൽകിയില്ല....വിവാഹത്തിന് ശേഷം കുറ്റാരോപിതയും ഭർത്താവും എന്റെ അമ്മയുമായി നല്ല ബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നില്ല.ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, വിദ്യാഭ്യാസ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി കുറ്റാരോപിത തന്റെ മകളെ എന്റെ അമ്മയുടെ വീട്ടിൽ ആക്കിയെന്നും 20 ആം തീയതി അവർ കൊളക്കുടി ഗ്രാമത്തിൽ പോയെന്നും പറഞ്ഞാൽ അവയെല്ലാം തെറ്റാണ്.അങ്ങനെ ഏൽപ്പിച്ച കുട്ടിയുടെ മരണത്തിന് ഞാനും അമ്മയുമാണ് ഉത്തരവാദികളെന്ന അവകാശവാദം തീർത്തും തെറ്റാണ്."

5.3 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ മറ്റൊരു മരുമകളായ 3 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി ആഷ ബീഗവും കൃത്യസമയത്ത് സംഭവസ്ഥലത്തെത്തിയതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണ് കുട്ടിയെ കൊന്നതെന്ന് അവർ അപ്പീൽവാദിയോട് ചോദിച്ചെങ്കിലും അപ്പീൽവാദി മറുപടി നൽകിയില്ല. സംഭവത്തിന് മുമ്പ് തന്നെ നാല് വർഷമായി താൻ അപ്പീൽവാദിയോട് സംസാരിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന് എതിർ വിസ്താര സമയത്ത് ഈ സാക്ഷി പരാമർശിച്ചു. അവരുടെ പ്രസ്താവനയുടെ പ്രസക്തമായ ഭാഗങ്ങൾ ചുവടെ:-

> "…. കുറ്റാരോപിതക്ക് ഫർഹാന എന്ന പേരിൽ ഒരു മകളുണ്ടായിരുന്നു. അവൾ 21.6.2007-ന് മരണപ്പെട്ടു . സംഭവം നടന്ന ദിവസം കുറ്റാരോപിതയും മകളും 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയായ ബഷീറയ്ക്കൊപ്പം അവർ താമസിച്ചിരുന്ന വീട്ടിൽ താമസിക്കുകയായിരുന്നു.എന്റെ ഭർതൃമാതാവ് ഇഡ്ഡലി വാങ്ങിയതിനുശേഷം നിലവിളിച്ചപ്പോൾ ഞാനും ഭർതൃസഹോദരി മുംതാസും ഭർതൃമാതാവിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി. എന്റെ വീട്ടിൽ നിന്ന് 5 വീടുകൾ അകലെയുള്ള ഒരു വീട്ടിലാണ് എന്റെ ഭർതൃമാതാവ് താമസിച്ചിരുന്നത്. ഞാൻ അവിടെ ചെന്ന് നോക്കിയപ്പോൾ കുറ്റാരോപിതയുടെ കുട്ടി പ്രതികരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു നഴ്സ് വന്ന് കുട്ടിയെ നിരീക്ഷിക്കുകയും കുട്ടി മരിച്ചതായി സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്റെ ഭർതൃസഹോദരി മുംതാസ് കുറ്റാരോപിതയോട് ചോദിച്ചു "നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് ഇങ്ങനെ ചെയ്തത്. നിങ്ങൾക്ക് കുട്ടിയെ ഇഷ്ടമല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് അവളെ എന്നെ ഏൽപ്പിക്കാമായിരുന്നു " .കൂടാതെ,അവർ കൈകൾ കൊണ്ട് തലയിൽ അടിക്കുകയായിരുന്നു. "നിങ്ങൾ ഒരു വിദ്യാസമ്പന്നയായ സ്ത്രീയാണ്. അല്ലെ? നിങ്ങളെന്തിനാണ് കുട്ടിയെ കൊന്നത് "എന്ന് ചോദിച്ചുകൊണ്ട് ഞാനും നിലവിളിച്ചു. കുറ്റാരോപിത ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. പോലീസ് അധികാരികൾ എന്നെ ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ , മേൽപ്പറഞ്ഞ വിശദാംശങ്ങൾ ഞാൻ നൽകി.

ഫർഹാനയുടെ മരണത്തിന് കാരണം ആരാണെന്ന് ചോദിച്ചാൽ അവരുടെ അമ്മ മാത്രമാണ് . അത്രയേ ഉള്ളൂ.

എതിർ വിസ്താരം: പോലീസ് അന്വേഷണത്തിനിടയിലും മുഖ്യ വിസ്താരത്തിലും ഞാൻ പറഞ്ഞ വസ്തുതകൾ ഞാൻ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സംഭവ ദിവസം, എന്റെ ഭർത്താവ് അവധിക്കാലം ചെലവഴിക്കാൻ വിദേശത്ത് നിന്ന് മടങ്ങിയെത്തിയിരുന്നു . കഴിഞ്ഞ നാല് വർഷമായി ഞാനും കുറ്റാരോപിതയും പരസ്പരം സംസാരിക്കുന്നില്ലായിരുന്നു. ഫർഹാനയുടെ മരണത്തിന് രണ്ട് ദിവസം മുമ്പ് ,കുറ്റാരോപിത അവരുടെ കുട്ടിയുമായി ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിലേക്ക് വന്നു. അവർ വന്നതിനുശേഷം, അവരുടെ ഭർത്താവ് അബ്ദുൾ റഹീം തനിക്ക് പണം അയയ്ക്കുന്നില്ലെന്നും അദ്ദേഹം തന്നെ ഫോണിലൂടെ വിളിക്കുന്നില്ലെന്നും അവരുടെ മകൾ ഫർഹാനയെ പഠിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നും കുറ്റാരോപിത എന്റെ ഭർത്താവിനോട് പറഞ്ഞു .ഇത്രയും വർഷങ്ങൾ മൗനം പാലിച്ചതും ഇപ്പോൾ ഇവിടെ വന്നതും എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് എന്റെ ഭർത്താവ് കുറ്റാരോപിതയോട് ചോദിച്ചു.അതിനുശേഷം, അവർ കുട്ടിയെ എടുത്ത് എന്റെ ഭർതൃമാതാവിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി.കുട്ടിയുടെ മൃതദേഹം കണ്ടതിന് ശേഷം എന്റെ ഭാര്യാസഹോദരി മുംതാസ് കുറ്റാരോപിതയെ ചോദ്യം ചെയ്തതിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ ഞാൻ പോലീസ് അന്വേഷണത്തിൽ പരാമർശിച്ചില്ല.ഫർഹാനയുടെ മരണത്തിന് കാരണം കുറ്റാരോപിതയല്ലെന്നും കഴിഞ്ഞ നാല് വർഷമായി ഞാനും അവരും തമ്മിൽ ബന്ധമില്ലാത്തതിനാൽ ഞാൻ കുറ്റാരോപിതക്കെതിരെ തെറ്റായ തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുകയാണെന്നും പറയുന്നത് തെറ്റാണ്.കുറ്റാരോപിത ഞങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് വരാത്തതിനാൽ ഞങ്ങൾക്ക് അവരുമായി ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നില്ല. "

5.4. 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ ഭ്രൂവുടമയായ 4 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി ഷർഫുനിഷ, താൻ വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ അപ്പീൽവാദിയോടൊപ്പം കുട്ടിയെ കണ്ടതായി മൊഴി നൽകി. താൻ കുട്ടിയെ കൊന്നതായി അപ്പീൽവാദി സമ്മതിക്കുന്നത് കേട്ടതായും സാക്ഷി അവകാശപ്പെട്ടു. അവരുടെ പ്രസ്താവനയുടെ പ്രസക്തമായ ഭാഗങ്ങൾ ചുവടെ കൊടുക്കുന്നു:-

> "... ഞങ്ങളുടെ വീടിന്റെ ഒരു ഭാഗത്താണ് 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയായ ബഷീറ താമസിക്കുന്നത്. സംഭവ സമയത്ത് കുറ്റാരോപിത ബഷീറയുടെ വീട്ടിൽ അതിഥിയായി എത്തിയിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് ഞാൻ അവരെ പരിചയപ്പെടുന്നത്.അതിനുമുമ്പ്,കുറ്റാരോപിതയെഎനിക്കറിയില്ലായിരുന്നു.കുറ്റാരോപിത അവരുടെ കുട്ടിയുമായി ബഷീറയുടെ വീട്ടിൽ വന്ന് അവിടെ താമസിക്കുകയായിരുന്നു. 21.6.2007-ന് കുറ്റാരോപിതയുടെ മകൾ മരണപ്പെട്ടു.ഞാൻ എന്റെ കുട്ടിയെ വിദ്യാലയത്തിലേക്ക് അയയ്ക്കാൻ ബസിൽ ആക്കാൻ പേരാമ്പല്ലൂർ കർഷക ചന്തയ്ക്ക് സമീപം പോയി, എന്റെ കുട്ടിയെ അയച്ചതിന് ശേഷം എന്റെ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി.കുറ്റാരോപിത അവരുടെ കുഞ്ഞിനെ കൊലപ്പെടുത്തിയതായി ആളുകൾ അവിടെ പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ ആ കുട്ടിയെ കണ്ടപ്പോൾ കുറ്റാരോപിത അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. സാരിയുടെ പുറം ഭാഗം (മുന്താണി) കഴുത്തിൽ ചുറ്റിയാണ് താൻ കുട്ടിയെ കൊന്നതെന്ന് അവർ ജനക്കൂട്ടത്തോട് പറഞ്ഞു. ആ സമയത്ത് ഞാൻ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. പോലീസ് അധികൃതർ എന്നെ ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ ഞാൻ മേൽപ്പറഞ്ഞ വിശദാംശങ്ങൾ നൽകി.

എതിർ വിസ്താരം : കഴിഞ്ഞ രണ്ട് വർഷമായി പ്രതിമാസം 350 രൂപ വാടക നൽകി ബഷീറ ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ വാടകക്ക് താമസിക്കുന്നു.ഞാൻ എന്റെ കുട്ടിയെ വിദ്യാലയത്തിൽ അയയ്ക്കാൻ പോയി എന്നും എന്റെ കുട്ടിയെ അയച്ചതിന് ശേഷം തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ എന്റെ വീട്ടിൽ ആൾക്കൂട്ടം കണ്ടുവെന്നും പോലീസ് അന്വേഷണത്തിൽ ഞാൻ മൊഴി നൽകിയില്ലെന്ന് പറയുന്നത് തെറ്റാണ്. സാരിയുടെ പുറം ഭാഗംകൊണ്ട് (മുന്താണി) താൻ കുട്ടിയുടെ കഴുത്ത് ഞെരിച്ചുവെന്ന് കുറ്റാരോപിത ജനക്കൂട്ടത്തോട് പറഞ്ഞതായി ഞാൻ പോലീസ് അധികാരികളോട് പറഞ്ഞില്ല. എനിക്ക് കുറ്റാരോപിതയെ അറിയില്ലെന്നും കുട്ടിയുടെ മരണദിവസം ഞാൻ അവരെ കണ്ടിട്ടില്ലെന്നും പറയുന്നത് തെറ്റാണ്. ബഷീറ ഞങ്ങളുടെ വാടകക്കാരിയായതിനാൽ ഞാൻ തെറ്റായ തെളിവുകൾ സമർപ്പിക്കുകയാണെന്ന് പറയുന്നതും ശരിയല്ല ".

5.5 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ അയൽവാസിയായ 5 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി തിരു-ജ്യോതി, അപ്പീൽവാദി മരണപ്പെട്ട കുട്ടിയുടെ മൃതദേഹത്തിന് സമീപം ഇരിക്കുമ്പോൾ പത്ത് മിനിറ്റ് അപ്പീൽവാദിയെ കണ്ടതായി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി. അവരുടെ പ്രസ്താവന താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ ഫലപ്രദമായി അവതരിപ്പിക്കാം:

"എന്റെ പേര് ജ്യോതി.എന്റെ പിതാവിന്റെ പേര് വീരസ്വാമി എന്നാണ്.ഞാൻ പേരാമ്പല്ലൂരിലാണ് താമസിക്കുന്നത്. സാക്ഷി ബഷീറ ഞങ്ങളുടെ വീടിന് സമീപമുള്ള വീട്ടിലാണ് താമസിക്കുന്നത്.ഏകദേശം നാലോ അഞ്ചോ മാസം മുമ്പ്, കുട്ടി മരിച്ച ദിവസം, ഏകദേശം 10 മിനിറ്റോളം ഞാൻ കുറ്റാരോപിതയെ കണ്ടു.ആ ദിവസമാണ് കുറ്റാരോപിതയുടെ കുട്ടി മരണപ്പെട്ടത് .കുറ്റാരോപിതയുടെ കുട്ടി മരിച്ച തീയതിയിൽ മാത്രമാണ് സാക്ഷി ബഷീറ താമസിച്ചിരുന്ന വീട്ടിൽ

കുട്ടിയുടെ മൃതദേഹത്തിന് സമീപം ഇരിക്കുമ്പോൾ കുറ്റാരോപിതയെ ഞാൻ കണ്ടത്. അപ്പോഴേക്കും സമയം രാവിലെ 8 അല്ലെങ്കിൽ 8.15 ആയിരുന്നു.കുഞ്ഞിന് ജന്മം നൽകിയ അമ്മ തന്നെയാണ് കുഞ്ഞിനെ കൊലപ്പെടുത്തിയതെന്ന് 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയായ ബഷീറ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ പോകണമെന്നും മറ്റൊന്നും ചെയ്യരുതെന്നും ഞാൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. പോലീസ് അന്വേഷണത്തിൽ ഞാൻ ഇത് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

എതിർ വിസ്താരം : മുഖ്യ വിസ്താരത്തിൽ പരാമർശിച്ച വിശദാംശങ്ങൾ ഞാൻ പോലീസ് അന്വേഷണത്തിനിടയിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്ന് പറയുന്നത് തെറ്റാണ്. ഞാൻ തെറ്റായ തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുകയാണെന്ന് പറയുന്നത് ശരിയല്ല ".

5.6. ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടതുപോലെ, ഇരയായ കുട്ടിയുടെ മൃതദേഹത്തിന്റെ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം പരിശോധനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പ്രോസിക്യൂഷൻ രണ്ട് മെഡിക്കൽ അധികാരികളെ വിസ്തരിച്ചു. അവർ ശരീരത്തിൽ കണ്ടെത്തിയ മുറിവുകളെക്കുറിച്ചും മരണകാരണം സംബന്ധിച്ചും മൊഴി നൽകി. കഴുത്തിനു ചുറ്റും 20 സെന്റിമീറ്റർ നീളവും 2 സെന്റിമീറ്റർ വീതിയുമുള്ള ഒരു മുറിവുണ്ടെന്നും തൈറോയ്ഡ് തരുണാസ്ഥി ഒടിഞ്ഞതായും ഇത് കഴുത്ത് ഞെരിച്ചുള്ള കൊലപാതകത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്നും 8 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയായ ഡോ. ശരവണൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി. ഒരു സാരിയുടെ പുറം ഭാഗം വളച്ച് കഴുത്തിൽ ചുറ്റി കഴുത്ത് ഞെരിച്ച് കൊല്ലുകയാണെങ്കിൽ കുട്ടിക്ക് അത്തരം മുറിവുണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. കഴുത്തിൽ സാരി കെട്ടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മുറിവ് 2 സെന്റിമീറ്ററിൽ കൂടുതലായിരിക്കുമെന്ന് എതിർ വിസ്താരവേളയിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.എന്നിരുന്നാലും, ചെറിയ

അളവിൽ സാരി പൂർണ്ണമായും വളച്ചുവെച്ചാൽ മുറിവ് 2 സെന്റിമീറ്ററിൽ കുറവായിരിക്കാമെന്ന് വീണ്ടും പരിശോധിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി.തൈറോയ്ഡ് തരുണാസ്ഥിയെ സംബന്ധിച്ച് റിപ്പോർട്ട് നൽകിയത് 13 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയായ ഡോ. കാർത്തികേയൻ എ. ആണ്.അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശോധന പ്രകാരം, തൈറോയ്ഡ് അസ്ഥിയുടെ ഒടിവ് മരണത്തിന് മുമ്പാണ് സംഭവിച്ചത്, കഴുത്ത് ഞെരിച്ചതാണ് ഇതിന് കാരണമായതെന്ന് കരുതുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, സാരി ഉപയോഗിച്ച് കഴുത്ത് ഞെരിച്ച് കൊല്ലുകയാണെങ്കിൽ അടയാളങ്ങൾ ഉണ്ടാകാനുള്ള സാധ്യത കുറവാണെന്ന് എതിർ വിസ്താരവേളയിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. കഴുത്ത് ഞെരിച്ചതുമൂലം ശ്വാസംമുട്ടിയാണ് കുട്ടി മരിച്ചതെന്ന വസ്തുതയിൽ തർക്കമില്ലെന്നതിനാൽ, കോടതി ഈ സാക്ഷ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിശദീകരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

5.7 ഈ കേസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം,10 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയായ പേരാമ്പല്ലൂർ സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ സുബ്ബലക്ഷ്മി, 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുകയും എഫ്.ഐ.ആർ എഴുതുകയും ചെയ്തു. രാവിലെ 9:00-യോടെ 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി പരാതി നൽകാൻ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ എത്തിയതായി അവർ പറഞ്ഞു. കുട്ടി മരിച്ചുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ ശേഷം താൻ വീട്ടിൽ നിന്ന് പുറത്തിറങ്ങി നിലവിളിച്ചതായി 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി തന്റെ യഥാർത്ഥ പരാതിയിൽ മൊഴി നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും സംഭവം നടന്നയുടനെ അപ്പീൽവാദിയെ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ലെന്നും അവർ എതിർ വിസ്താരവേളയിൽ വ്യക്തമാക്കി. രാവിലെ 8 മണിക്ക് താൻ സംഭവസ്ഥലം സന്ദർശിക്കുകയും സാക്ഷികളെയും അപ്പീൽവാദിയെയും തനിക്കൊപ്പം പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്ക് കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തുവെന്ന എതിർ വിസ്താര വേളയിൽ നടത്തിയ അവകാശവാദങ്ങളും അവർ നിഷേധിച്ചു.10 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ പ്രസക്തമായ ഭാഗങ്ങൾ ചുവടെ:-

"... 21.6.2007-ന് രാവിലെ 9 മണിക്ക് ഞാൻ ഡ്യൂട്ടിയിലുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ, പേരാമ്പല്ലൂരിലെ രംഗ നഗറിലെ ക്രോസ് സ്ട്രീറ്റ് നമ്പർ 230/48 ഡി-യിൽ താമസിക്കുന്ന 65 വയസ്സുള്ള മുഹമ്മദ് കാസിം ഭാര്യ ബഷീറ സ്റ്റേഷനിൽ എത്തി പരാതി നൽകുകയും ഞാൻ അത് രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പരാതി നൽകിയ ശേഷം ഞാൻ ബഷീറയെ മൊഴി വായിച്ചുകേൾപ്പിച്ചു.അത് അവർ നല്കിയതുപോലെതന്നെയാണെന്ന് സ്ഥിരീകരിക്കുകയും തനിക്ക് ഒപ്പിടാൻ അറിയില്ലെന്ന് പറയുകയും ചെയ്തതിനാൽ, പരാതിയിൽ ഞാൻ അവരുടെ ഇടത് തള്ളവിരലിന്റെ മുദ്ര പതിപ്പിച്ചു..

എതിർ വിസ്താരം :...സംഭവം കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം കുറ്റാരോപിതയെ പരാതിക്കാരിയായ ബഷീറ പേരാമ്പല്ലൂർ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നതായി എനിക്ക് നൽകിയ പരാതിയിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ബഷീറ മൊഴി നൽകുമ്പോൾ അൻവർ ബാഷ അവർക്കൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു .... കുട്ടി മരിച്ചുവെന്ന് മനസ്സിലായതിനു ശേഷം ബഷീറ വീട്ടിൽ നിന്ന് പുറത്തിറങ്ങി നിലവിളിച്ചുവെന്നും അതിനുശേഷം സാക്ഷികളായ മുംതാസും ആഷ ബീഗവും അവിടെയെത്തിയെന്നും സാക്ഷിയായ ബഷീറ പരാതിയിൽ മൊഴി നൽകിയില്ല. രാവിലെ 6 മണിക്ക് സൊസൈറ്റി പാൽ വാങ്ങാൻ പോയതായി ബഷീറ പരാതിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. താൻ പാൽ വാങ്ങി വരുന്ന വഴി മകൾ മുംതാസിനെ അവരുടെ വീട്ടിൽ വെച്ച് കണ്ടുമുട്ടിയതായും തന്നോട് സംസാരിച്ചതായും അവർ പരാതിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. വീട്ടിൽ വന്ന ശേഷം കുറ്റാരോപിത ഇഡ്ഡലി വാങ്ങുന്നതിനായി നൂറ് രൂപ നൽകിയെന്നും അത് വാങ്ങി കർഷക ചന്തയിലേക്ക് ഇഡ്ഡലി വാങ്ങാൻ പോയതായും സാക്ഷിയായ ബഷീറ പരാതിയിൽ മൊഴി നൽകിയില്ല. വീട്ടിൽ വന്നതിന് ശേഷം വീടിന്റെ

വാതിൽ പൂട്ടിയിരുന്നുവെന്നും അത് തട്ടി തുറന്നുവെന്നും സാക്ഷിയായ ബഷീറ പരാതിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല .സംഭവം അറിഞ്ഞ ശേഷം, ഞാൻ രാവിലെ 8 മണിക്ക് തന്നെ സംഭവസ്ഥലത്ത് പോയി സാക്ഷികളായ ബഷീറ, മുംതാസ്, ആഷ ബീഗം എന്നിവരെ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞാൽ, അവയെല്ലാം തെറ്റാണ്. ആ സമയത്ത്, മേൽപ്പറഞ്ഞ സാക്ഷികൾക്കൊപ്പം ഞാൻ കുറ്റാരോപിതയെയും കൊണ്ടുവന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞാൽ, അതും ശരിയല്ല ... "

5.8 12 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയായ തിരു. ജി. അയ്യനാർ ആയിരുന്ന കേസിലെ ആദ്യ അന്വേഷണ അധികാരി . 21.06.2007-ന് രാവിലെ 10:15-ന് എഫ്.ഐ.ആർ ലഭിച്ചതായും അന്വേഷണം ആരംഭിച്ചതായും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.ഈ ആവശ്യത്തിനായി അദ്ദേഹം സംഭവസ്ഥലത്ത് പോയി കുറച്ച് സാക്ഷികളെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും മഹസർ തയ്യാറാക്കുകയും പായയും തലയിണയും പോലുള്ള വസ്തുക്കൾ പിടിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തു. പേരാമ്പല്ലൂർ പുതിയ ബസ് സ്റ്റാൻഡിൽവെച്ച് അപ്പീൽവാദിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തതായും സാക്ഷികളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ അവരുടെ കുറ്റസമ്മത മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തിയതായും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. കുറ്റകൃത്യത്തിന് ഉപയോഗിച്ചതായി പറയപ്പെടുന്ന സാരി പിടിച്ചെടുത്തതായും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ പ്രസക്തമായ ഭാഗങ്ങൾ ചുവടെ:

"... അതേ ദിവസം തന്നെ വൈകിട്ട് ഏകദേശം 5 മണിയോടെ പേരാമ്പല്ലൂർ പുതിയ ബസ് സ്റ്റാൻഡിൽ വച്ച് ഞാൻ കുറ്റാരോപിതയായ വാഹിതയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു.ഞാൻ കുറ്റാരോപിതയെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും സാക്ഷികളായ ദേവരാജ്, പരമേശ്വരൻ എന്നിവരുടെ മുന്നിൽ വെച്ച് അവരുടെ കുറ്റസമ്മത മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. താൻ ധരിച്ചിരുന്ന സാരി ഉപയോഗിച്ച് കുട്ടിയുടെ

കഴുത്ത് ഞെരിച്ച് കൊലപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നുവെന്ന് കുറ്റാരോപിത തന്റെ കുറ്റസമ്മത മൊഴിയിൽ പറഞ്ഞു. കുറ്റസമ്മത പ്രസ്താവനയുടെ അംഗീകൃത ഭാഗം ഇതിനകം തന്നെ എക്സിബിറ്റ് പി 9 എന്ന് അടയാളപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.കുറ്റസമ്മത പ്രസ്താവന പ്രകാരം,അവർ ധരിച്ചിരുന്ന സാരി മഹസറിന് കീഴിലുള്ള വനിതാ പോലീസിന്റെ സഹായത്തോടെ ഞാൻ പിടിച്ചെടുത്തു. അതിനുള്ള മഹസറാണ് എനിക്ക് കാണിച്ചുതന്നത്. അത് ഇതിനകം തന്നെ എക്സിബിറ്റ് പി 8 എന്ന് അടയാളപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.എനിക്ക് കാണിച്ചുതന്ന സാരിയാണ് ഞാൻ പിടിച്ചെടുത്തത് .അത് ഇതിനകം തന്നെ 3 ആം ഭൗതിക തെളിവായി അടയാളപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് . ...

എതിർ വിസ്താരം : സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ സുബ്ബലക്ഷ്മി വഴി കുറ്റാരോപിതക്ക് വേറൊരു സാരി നൽകിയതായി എക്സിബിട് പി 8 മഹസറിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. അന്ന് വൈകുന്നേരം 5 മണിക്ക് അറസ്റ്റിലായ കുറ്റാരോപിതയെ വൈകുന്നേരം 6:45 വരെ പേരാമ്പല്ലൂർ പുതിയ ബസ് സ്റ്റാൻഡിൽ മാത്രം ഞാൻ തടവിൽ വെച്ചു .കുറ്റസമ്മത പ്രസ്താവനയുടെ അവസാന ഭാഗത്ത് സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ സുബ്ബലക്ഷ്മിയെ മറ്റൊരു സാരി വാങ്ങാൻ അയച്ചതായി പരാമർശിച്ചിരുന്നില്ല.വനിതാ പോലീസിനെ അയച്ചതായും വേറൊരു സാരി കൊണ്ടുവന്നതായും സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു... പേരാമ്പല്ലൂരിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന സായാഹ്ന പത്രങ്ങൾ വൈകുന്നേരം 5 മണിക്ക് വരും. അന്ന് വൈകുന്നേരം 5 മണിക്ക് വിതരണം ചെയ്ത 21.6.2007-ലെ മാലൈ മലർ ദിനപ്പത്രത്തിൽ ഈ കേസിലെ കുറ്റാരോപിത അറസ്റ്റിലായതായി സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്ന് പറയുന്നുവെങ്കിൽ , അതിനെക്കുറിച്ച് എനിക്കറിയില്ല. അത്തരമൊരു വാർത്ത ഞാൻ നൽകിയിട്ടില്ല. സാക്ഷിയായ ബഷീറിനെ കണ്ടെത്താൻ പോലീസ്

അന്വേഷണം നടത്തുന്നതായി അതേ പത്രം വാർത്ത പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതായി പറയുകയാണെങ്കിൽ, എനിക്ക് അതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു അറിവുമില്ല.സംഭവത്തിനു ശേഷം കുറ്റാരോപിത വീട്ടിൽ നിന്ന് ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടതായി സാക്ഷികളായ ബഷീറയും മുംതാസും മൊഴി നൽകിയിരുന്നു.സംഭവത്തിന് ശേഷം കുട്ടിയുടെ അമ്മ കുട്ടിയുടെ അടുത്ത് കിടക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന് ദിനകരൻ , ദിനമലർ എന്നീ പത്രങ്ങൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തതായി അവകാശപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, അതിനെക്കുറിച്ചും എനിക്ക് അറിയില്ല. കുട്ടിയുടെ മരണശേഷം കുറ്റാരോപിത വീട്ടിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോയെന്നും അവർ മരിച്ച കുട്ടിയുടെ അടുത്ത് കിടക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന തെറ്റായ വാർത്ത ഞങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുവെന്നും പറയുന്നത് ശരിയല്ല.എന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ ,ബഷീറ, മുംതാസ്,ആഷ ഭീഗം എന്നീ സാക്ഷികൾ കുട്ടി മരിച്ചതായി കണ്ടതായി മൊഴി നൽകിയെന്ന് പറയുന്നത് തെറ്റാണ്. 20.6.2007-ന് തന്നെ കുറ്റാരോപിത തന്റെ പെൺകുഞ്ഞിനെ സാക്ഷിയായ ബഷീറയെ ഏൽപ്പിച്ചുവെന്നും അതേ ദിവസം തന്നെ അവർ കൊളക്കുടി ഗ്രാമത്തിൽ പോയതായും പറയുന്നത് തെറ്റാണ്. 21.6.07-ന് കൊളക്കുടി ഗ്രാമത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കുറ്റാരോപിതക്ക് തന്റെ കുട്ടി മരിച്ചുവെന്ന വിവരം ലഭിച്ചുവെന്നും അവർ ബസിൽ പേരാമ്പല്ലൂരിലെത്തിയെന്നും അവർ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ തന്നെ ഞാൻ അറസ്റ്റ് ചെയ്തുവെന്നും പറയുന്നത് ശരിയല്ല...."

5.9. തുടരന്വേഷണം നടത്തുകയും മറ്റ് സാക്ഷികളുടെ മൊഴികൾ രേഖപ്പെടുത്തുകയും കുറ്റപത്രം സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത മറ്റൊരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനാണ് 14 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയായ ഡി.ശിവസുബ്രമണ്യൻ. ഇപ്പോഴത്തെ ആവശ്യത്തിനായി,കോടതി,ഈ സാക്ഷിയുടെയോ ഫോട്ടോഗ്രാഫറും സത്യത്തിന്മേൽ തെളിവ് കൊടുക്കുന്ന സാക്ഷികളും

ഉൾപ്പെടെ അന്വേഷണത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മറ്റ് സാക്ഷികളുടെയോ സാക്ഷ്യം വിശദമായി പരിശോധിക്കേണ്ടതില്ല.

5.10. എന്നിരുന്നാലും, അപ്പീൽവാദിയുടെ പിതാവായ 6 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി ജമാൽ മുഹമ്മദിന്റെ സാക്ഷ്യം,പ്രത്യേകിച്ചും അദ്ദേഹം പ്രോസിക്യൂഷന്റെ വാദത്തെ പിന്തുണയ്ക്കാത്തതിനാലും കുറ്റകൃത്യസമയത്ത് അപ്പീൽവാദി മറ്റൊരിടത്തായിരുന്നു എന്ന വാദം ശരിവെച്ചുകൊണ്ട് മൊഴി നല്കിയതിനാലും,നിലവിലെ കേസിൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു.പകരം, 20.06.2007-ന് കുട്ടിയെ 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയെ ഏൽപ്പിച്ചതായും അപ്പീൽവാദിയെ കൊളക്കുടി ഗ്രാമത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയതായും, അടുത്ത ദിവസം കുട്ടിയുടെ മരണവാർത്ത അറിഞ്ഞതിന് ശേഷം അപ്പീൽവാദിയോടൊപ്പം പേരാമ്പല്ലൂരിലേക്ക് മടങ്ങിയതായും, അപ്പോൾ ബസ് സ്റ്റാൻഡിൽ വച്ച് അപ്പീൽവാദിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തതായും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഈ സാക്ഷിയെ പ്രതികൂല സാക്ഷിയായി കണക്കാക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ പ്രോസിക്യൂഷന് അനുമതി നൽകുകയും ചെയ്തു. തീർച്ചയായും,അദ്ദേഹത്തെ പ്രതിഭാഗം ചോദ്യം ചെയ്തില്ല. ഈ സാക്ഷിയുടെ പ്രസ്താവനയുടെ പ്രധാന ഭാഗങ്ങൾ ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ ഫലപ്രദമായി അവതരിപ്പിക്കാം:

> "…. 16.6.2007-ന് ഞാൻ വിദേശത്ത് നിന്ന് വന്ന ഷംസുദ്ദീനെ ഫോണിൽ വിളിച്ചിരുന്നു. തിങ്കളാഴ്ച വരാൻ അദ്ദേഹം എന്നോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. 18 ആം തീയതി, കുറ്റാരോപിതയായ എന്റെ മകൾ, കൊച്ചുമകൾ ഫർഹാന എന്നിവരെ കൂട്ടി ഞാൻ ഷംസുദ്ദീന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി.കുട്ടിയെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി പേരാമ്പല്ലൂരിൽ ആക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും കുട്ടി അവരുടെ സംരക്ഷണയിൽ തുടരുകയാണെങ്കിൽ അബ്ദുൾ റഹീം പണം അയയ്ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ഞാൻ ഷംസുദ്ദീനുമായി സംസാരിച്ചു. ഇത് അമ്മയോട് പറയാൻ ഷംസുദ്ദീൻ എന്നോട്

ആവശ്യപ്പെട്ടു.ഞാൻ അവിടെ ചെന്ന് കാര്യം പറഞ്ഞു. മകൾ മുംതാസിനോടും ഇതേ കാര്യം പറയണമെന്ന് അവർ എന്നോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു.മൂന്ന് ദിവസമായി ഞാൻ ഇതേ കാര്യം പറയുകയായിരുന്നു. അവർ ശരിയായ രീതിയിൽ പ്രതികരിച്ചില്ല. ഞാൻ ഗ്രാമത്തിൽ പോകാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ,അവരുടെ കൊച്ചുമകൾ ഫർഹാനയെ മാത്രം അവരോടൊപ്പം ആക്കി എന്റെ മകളെ എന്നോടൊപ്പം കൊണ്ടുപോകാൻ എന്റെ മരുമകന്റെ അമ്മ എന്നോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു.20 ആം തീയതി ബുധനാഴ്ച വൈകുന്നേരം 6 മണിക്ക്, ഞാൻ എന്റെ മകളെയും കൊണ്ട് കൊളക്കുടി ഗ്രാമത്തിലേക്ക് പോയി. പിറ്റേന്ന് രാവിലെ ഫർഹാന മരിച്ചതായി ഫോണിലൂടെ ഞങ്ങൾക്ക് വിവരം ലഭിച്ചു. ഞങ്ങൾ പേരാമ്പല്ലൂരിൽ എത്തി. അവർ എന്റെ മകളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. എന്റെ മരുമകൻ അബ്ദുൾ റഹീം വേണ്ടത്ര പണം അയയ്ക്കുന്നില്ല. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, ഈ സാക്ഷിയെ പ്രോസിക്യൂഷൻ പ്രതികൂല സാക്ഷിയായി കണക്കാക്കുകയും എതിർ വിസ്താരത്തിനായി അനുമതി തേടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.എതിർ വിസ്താരത്തിനാണ് അനുവാദം നൽകിയത്.

പ്രോസിക്യൂഷന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള എതിർ-വിസ്താരം: പണം കൃത്യമായി അയയ്ക്കുന്നതിലും കുടുംബത്തെ പോറ്റുന്നതിലും അബ്ദുൾ റഹീം പരാജയപ്പെട്ടതിനാൽ ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുട്ടിയെ പേരാമ്പല്ലൂരിൽ ഏൽപ്പിച്ചു.പേരാമ്പല്ലൂരിലേക്ക് പോകാൻ ആരും ഞങ്ങളോട് പറഞ്ഞില്ല.കുടുംബത്തിലെ മൂത്ത മകൻ ഷംസുദ്ദീന്റെ അടുത്തേക്ക് ഞങ്ങൾ തന്നെ നേരിട്ട് പോയതാണ്.പേരാമ്പല്ലൂരിൽ നിന്ന് മറുപടി ഒന്നും ലഭിക്കാത്തതിനാൽ കുട്ടിയെ വീണ്ടും കൊളക്കുടിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകാൻ ഞങ്ങൾ മുതിർന്നില്ല.അവർ,അതായത്,എന്റെ മരുമകന്റെ അമ്മ കുട്ടിയെ

അവരോടൊപ്പം ഏൽപ്പിച്ച് പോകാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു, ഞങ്ങൾ കുട്ടിയെ ഏൽപ്പിച്ച് അവിടെ നിന്ന് പോയി. ഞാൻ നേരത്തെ വിദേശത്ത് ജോലി ചെയ്തിരുന്നു.നിലവിൽ ഞാൻ കോഴി കടയുടെ കച്ചവടമാണ് നടത്തുന്നത്. കുറ്റാരോപിതയായ എന്റെ മകൾ തന്റെ ഭർതൃമാതാവിന്റെ വീട്ടിലേക്കും ആശുപത്രിയിലേക്കും പോകുന്നുവെന്ന് പറയാറുണ്ടെന്നും എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ തെറ്റായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെയാണ് പോകുന്നതെന്നും പോലീസ് അന്വേഷണത്തിൽ ഞാൻ മൊഴി നൽകിയതായി ആരോപിക്കപ്പെട്ടാൽ അത് അസത്യമാണ്.പോലീസ് അധികാരികൾ എന്നെ ചോദ്യം ചെയ്തില്ല.കുറ്റാരോപിത എന്റെ വീട്ടിൽ കൃത്യമായി താമസിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും അവരുടെ പെരുമാറ്റം നല്ലതല്ലെന്നും അത് വെളിപ്പെട്ടാൽ അത് എന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ അന്തസ്സ് നശിപ്പിക്കുമെന്നും അതിനാൽ ഞാൻ അത് വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നും പറഞ്ഞാൽ, അവയെല്ലാം തെറ്റാണ്. ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാം അറിഞ്ഞ എന്റെ മരുമകൻ എന്നെ ഫോണിൽ വിളിച്ച് കുറ്റാരോപിതയെയും കുട്ടിയെയും സാക്ഷിയായ ബഷീറയുടെ വീട്ടിൽ ആക്കാൻ പറഞ്ഞതായി പോലീസ് അന്വേഷണത്തിനിടയിൽ ഞാൻ മൊഴി നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞാൽ, അവയെല്ലാം തെറ്റാണ്. അതിനുശേഷം ഞാൻ കുറ്റാരോപിതയെയും അവരുടെ കുട്ടിയെയും കൊണ്ടുപോയി സാക്ഷിയായ ബഷീറയുടെ വീട്ടിൽ ആക്കിയെന്ന് പോലീസ് അന്വേഷണത്തിനിടയിൽ ഞാൻ മൊഴി നൽകിയെന്ന് പറയുന്നത് തെറ്റാണ്. ഞാൻ അവരെ പേരാമ്പല്ലൂരിൽ ആക്കി അവിടെ നിന്ന് പോകാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ, അവർക്ക് പേരാമ്പല്ലൂരിൽ താമസിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും ഉടൻ തന്നെ എന്റെ അടുത്തേക്ക് വരുമെന്നും കുറ്റാരോപിത എന്നോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ അവരുടെ ഭർത്താവ് പറഞ്ഞതുപോലെ ചെയ്യാൻ ഞാൻ അവരെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ നിന്നും പോയിയെന്നും

ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് ആരോപിച്ചാൽ, അവയെല്ലാം തെറ്റാണ്. പോലീസ് അന്വേഷണത്തിനിടയിൽ, അടുത്ത ദിവസം കുറ്റാരോപിതയായ എന്റെ മകൾ എന്റെ കൊച്ചുമകൾ ഫർഹാനയെ കൊലപ്പെടുത്തിയതായി ഞാൻ ഫോണിലൂടെ അറിഞ്ഞതായും അതിനുശേഷം ഞാൻ പേരാമ്പല്ലൂരിൽ വന്ന് മരണപ്പെട്ട എന്റെ കൊച്ചുമകളെ കണ്ടതായും കുറ്റാരോപിത ഓടിരക്ഷപ്പെട്ടതായും ഞാൻ മൊഴി നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞാൽ, അവയെല്ലാം തെറ്റാണ്.പേരാമ്പല്ലൂരിൽ കുറ്റാരോപിതക്ക് സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തിനനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ അവർ തന്റെ കുഞ്ഞിനെ കൊന്നുവെന്ന് പോലീസ് അന്വേഷണത്തിൽ ഞാൻ മൊഴി നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ആരോപിച്ചാൽ അത് തെറ്റാണ്.കുറ്റാരോപിത എന്റെ മകളായതിനാൽ ഞാൻ തെറ്റായ തെളിവുകൾ സമർപ്പിക്കുകയാണെന്ന് പറയുന്നതും ശരിയല്ല ."

5.11. 1973-ലെ ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ[5] വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം നടത്തിയ വിസ്താരത്തിൽ, തനിക്കെതിരെ ഉന്നയിച്ച എല്ലാ ആരോപണങ്ങളും, വ്യാജമാണെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, അപ്പീൽ വാദി നിഷേധിച്ചു.

6.മുകളിൽ വിവരിച്ച രേഖയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ,കക്ഷികളുടെ വാദം കേട്ട ശേഷം വിചാരണ കോടതി 15.10.2009-ലെ വിധിന്യായത്തിലൂടെയും ഉത്തരവിലൂടെയും കേസ് തീർപ്പാക്കി.

6.1. 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി മുതൽ 3 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി വരെ ബന്ധപ്പെട്ട സാക്ഷികളാണെങ്കിലും, വാദിഭാഗം സാക്ഷികളായ 4,5 എന്നിവർ സ്വതന്ത്ര സാക്ഷികളാണെന്നും അവർ കൂട്ടിയെയും കുറ്റാരോപിതയായ അപ്പീൽവാദിയെയും ഒരുമിച്ച്

5 ചുരുക്കത്തിൽ 'സി. ആർ. പി. സി'.

കണ്ടുവെന്നും അവർക്ക് അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ മൊഴി നൽകേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും വിചാരണ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. പ്രായവും മറ്റ് ഘടകങ്ങളും മൂലം ചില വിശദാംശങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കാൻ കഴിയാത്തതിനാലുള്ള ചെറിയ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ കാരണം മാത്രം 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ സാക്ഷ്യം തള്ളിക്കളയാൻ കഴിയില്ലെന്നും വിചാരണ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. അപ്പീൽവാദിയെ ബസ് സ്റ്റാൻഡിൽ വെച്ചാണ് അറസ്റ്റ് ചെയ്തതെന്ന വസ്തുത സ്ഥിരീകരിച്ച പ്രതിഭാഗം സാക്ഷിയായ 6 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ പ്രസ്താവന വിചാരണ കോടതി പരിഗണിക്കുകയും സംഭവസ്ഥലത്ത് വെച്ച് അവരെ കണ്ട രണ്ട് സ്വതന്ത്ര സാക്ഷികൾ ഉള്ളതിനാൽ കുറ്റകൃത്യസമയത്ത് അപ്പീൽവാദി മറ്റൊരിടത്തായിരുന്നു എന്ന വാദം സ്ഥാപിക്കാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ലെന്ന് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ,വൈദ്യശാസ്ത്ര തെളിവുകളാൽ സ്ഥാപിതമായ മരണകാരണം വാക്കാലുള്ള സാക്ഷ്യം സ്ഥിരീകരിക്കുന്നുവെന്ന് വിചാരണ കോടതി നിർണ്ണയിച്ചു.

6.2. ഇരയായ കുട്ടിയുടെ കൂടെ അവസാനമായി കണ്ട വ്യക്തി അപ്പീൽവാദിയാണെന്ന്, 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി മുതൽ 5 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി വരെ നൽകിയ സാക്ഷ്യത്തിലൂടെ കണ്ടെത്തിയതിന് ശേഷം, സംഭവങ്ങളുടെ ക്രമം തെളിയിക്കുന്നതിൽ വ്യക്തവും ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതുമായ തെളിവുകൾ എത്രത്തോളം നിർണായകമാണെന്ന് വിചാരണ കോടതി ഊന്നിപ്പറയുകയും ഇരയായ കുട്ടിയുടെ കൊലപാതകത്തിന് അപ്പീൽവാദിയാണ് ഉത്തരവാദിയെന്ന് ന്യായമായ സംശയത്തിന് അതീതമായി സ്ഥാപിച്ച് പ്രോസിക്യൂഷൻ അതിന്റെ തെളിവുഭാരം വിജയകരമായി നിറവേറ്റിയെന്ന് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. വിചാരണക്കോടതി അതിന്റെ നിഗമനം ഇപ്രകാരം സംഗ്രഹിച്ചു: -

> "38. കോടതി മുമ്പാകെയുള്ള കേസിലും, ആവശ്യത്തിലധികം പണം ഉപയോഗിച്ച് സ്വതന്ത്ര ആഡംബര ജീവിതം നയിക്കുന്ന കുറ്റാരോപിത,

അവരുടെ കുട്ടിയുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിക്കൊപ്പം താമസിക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്നില്ല.താനാണ് ജന്മം നൽകിയതെന്ന വസ്തുത കണക്കിലെടുക്കാതെ,കുട്ടിയെ കൊലപ്പെടുത്തുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയും അവർ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി കുട്ടിയുടെ മരണത്തിന് കാരണമാകുമെന്ന് നന്നായി അറിയുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട്, 21.6.2007-ന് രാവിലെ 8 മണിക്ക് 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ വീട്ടിൽ വെച്ച്, അവർ വീട്ടിൽ ഇല്ലാതിരുന്നപ്പോൾ, കുറ്റാരോപിത ഉറങ്ങിക്കിടന്ന തന്റെ 6 വയസ്സുള്ള മകൾ ഫർഹാനയുടെ കഴുത്തിൽ തന്റെ സാരിയുടെ പുറം ഭാഗം വളച്ച് ചുറ്റി കഴുത്ത് ഞെരിച്ച് കൊലപ്പെടുത്തി.തൈറോയ്ഡ് തരുണാസ്ഥി ഒടിയുകയും കുട്ടി മരണപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കുറ്റം തെളിയിക്കുന്നതിനായി, പ്രോസിക്യൂഷൻ വാക്കാലുള്ളതും രേഖാമൂലമുള്ളതുമായ തെളിവുകളുടെ പരസ്പരബന്ധിതമായ ഒരു ശൃംഖല അവതരിപ്പിച്ചു."

6.3. അതനുസരിച്ച്, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം അപ്പീൽവാദി കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് വിചാരണ കോടതി തീരുമാനിക്കുകയും നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ ശിക്ഷ വിധിക്കുകയും ചെയ്തു.

7.അപ്പീൽവാദി വിചാരണ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തെ, 2010-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1-ൽ മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്തു, അത് 09.03.2010-ലെ ആരോപണവിധേയമായ വിധിന്യായത്തിലെയും ഉത്തരവിലൂടെയും തള്ളിക്കളഞ്ഞു.

7.1. 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി നൽകിയ പ്രസ്താവനകളിൽ ചില പൊരുത്തക്കേടുകൾ ഉണ്ടെന്ന വാദങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുമ്പോൾ, സംഭവം നടക്കുമ്പോൾ കുട്ടി അപ്പീൽവാദിയുടെ

രക്ഷാപാലനത്തിൽ ആയിരുന്നോ എന്നതാണ് പരിഗണിക്കേണ്ട ഒരേയൊരു വിഷയമെന്ന് ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു; രേഖയിലുള്ള തെളിവുകൾ വിശദമായി പരിശോധിച്ച ശേഷം, മരണപ്പെട്ട കുട്ടിയോടൊപ്പം അവസാനമായി കണ്ട വ്യക്തി അപ്പീൽവാദിയാണെന്ന വിചാരണ കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തലുകൾ സ്ഥിരീകരിച്ചു.അതിനാൽ, മരണം എങ്ങനെ സംഭവിച്ചുവെന്ന് വിശദീകരിക്കേണ്ടത് അപ്പീൽവാദിയുടെ ഉത്തരവാദിത്തമാണെന്ന് ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു.കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സമയത്ത് അപ്പീൽവാദി മറ്റൊരിടത്തായിരുന്നു എന്ന വാദം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ,വാദിഭാഗം സാക്ഷികളായ 4,5 എന്നിവർ സ്വതന്ത്ര സാക്ഷികളായതിനാലും 21.06.2007-ന് അപ്പീൽവാദി സംഭവസ്ഥലത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഇരുവരും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയതിനാലും മരണപ്പെട്ട കുട്ടിയോടൊപ്പം അവരെ കണ്ട അതേ ദിവസം തന്നെ അവരെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തതിനാലും സംഭവ സമയത്ത് കുട്ടിയോടൊപ്പം ഉണ്ടായ ഒരേയൊരു വ്യക്തി അവരായതിനാലും അത്തരമൊരു ഹർജി അംഗീകരിക്കാനാവില്ലെന്നും ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. ഹൈക്കോടതി, മറ്റ് കാര്യങ്ങൾക്കൊപ്പം, ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്തു: -

> "13. 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി പറയുന്നതനുസരിച്ച്, അവർ വീട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ, കുറ്റാരോപിത കുട്ടിയെ കഴുത്ത് ഞെരിച്ച് കൊല്ലുന്നതായി കണ്ടു , ഇത് പ്രസ്താവന 161-ൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നും ഇപ്പോൾ അഭിഭാഷകൻ ഈ കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തി. ഇത് ശരിയാണ്,കുറ്റാരോപിത/അപ്പീൽവാദി കുട്ടിയെ കഴുത്ത് ഞെരിച്ച് കൊല്ലുന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ കണ്ടെത്തിയതായി എക്സിബിറ്റ് പി 1 റിപ്പോർട്ട് നൽകിയപ്പോൾ അവർ പ്രസ്താവിച്ചു, അത് പ്രസ്താവന 161-ൽ ഇല്ല. എന്നിട്ടും,സംഭവം നടന്ന സമയത്ത് കുട്ടിയെ 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി അമ്മയുടെ/അപ്പീൽവാദിയുടെ സംരക്ഷണയിൽ ഏൽപ്പിച്ചിരുന്നു, 1 ആം

വാദിഭാഗം സാക്ഷി തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ, കുട്ടിയുടെ നിർജീവമായ ശരീരമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കണ്ടെത്തിയില്ല എന്നതാണ് ഈ ഘട്ടത്തിൽ പരിഗണനയ്ക്ക് വരുന്ന ഒരേയൊരു കാര്യം.സംഭവം നടക്കുമ്പോൾ, അപ്പീൽവാദി മാത്രമാണ് കുട്ടിയോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നത്. അതിനാൽ, മരണം എങ്ങനെ സംഭവിച്ചുവെന്ന് വിശദീകരിക്കേണ്ടത് കുറ്റാരോപിതയുടെ ഉത്തരവാദിത്തമാണ്. കഴുത്ത് ഞെരിച്ചതുമൂലം ശ്വാസംമുട്ടിയാണ് കുട്ടി മരിച്ചതെന്ന് നിലവിലെ കേസിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിയിച്ചു.അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, മരണം എങ്ങനെ സംഭവിച്ചുവെന്ന് വിശദീകരിക്കേണ്ടത് അമ്മ/അപ്പീൽവാദിയാണ് ".

"14. വിചാരണക്കോടതിക്ക് മുമ്പാകെയും സമാന്തരമായി ഈ കോടതിയിലും സമർപ്പിച്ച പ്രതിഭാഗം ഹർജിയിൽ, പ്രസക്തമായ സമയത്ത് കുറ്റാരോപിത അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയോടൊപ്പം കുട്ടിയെ ആക്കി അവർ സ്ഥലം വിട്ടുവെന്നും പറയുന്നു. ഒന്നിലധികം കാരണങ്ങളാൽ കോടതിക്ക് ഇതിനോട് യോജിക്കാൻ കഴിയില്ല.ഇതൊരു വ്യാജ വാദമാണ്.ഒന്നാമതായി, അയൽവാസികളായ വാദിഭാഗം സാക്ഷികളായ 4,5 എന്നിവർ സ്വതന്ത്ര സാക്ഷികളാണ്.അവർ പറയുന്നതനുസരിച്ച്, 2007 ജൂൺ 21-ന് രാവിലെ കുറ്റാരോപിത സംഭവസ്ഥലത്ത് സന്നിഹിതയായിരുന്നു.രണ്ടാമതായി, പോലീസ് പറയുന്നതു പ്രകാരം,അതേ ദിവസം തന്നെ അവരെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുകയും കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കുകയും ചെയ്തു. രാവിലെ 8 മണിക്ക് സംഭവം നടന്നപ്പോൾ, അന്ന് രാവിലെ 9 മണിക്ക് തന്നെ കേസ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയും അതേ ദിവസം തന്നെ പ്രഥമ വിവര റിപ്പോർട്ട് കോടതിയിൽ എത്തുകയും ചെയ്തു. മൂന്നാമതായി, സംഭവസ്ഥലത്തും സമയത്തും തന്റെ കുട്ടിയോടൊപ്പം കുറ്റാരോപിത മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ

അതിനാൽ സംഭവം എങ്ങനെ നടന്നുവെന്ന് വിശദീകരിക്കേണ്ടത് അവരുടെ ഉത്തരവാദിത്തമാണ്.എന്നാൽ,അവരത് വിശദീകരിച്ചില്ല. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ, കുറ്റാരോപിതക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും കുട്ടിയുടെ കൊലപാതകം നടത്താൻ കഴിയില്ലെന്ന് പ്രോസിക്യൂഷൻ ബോധ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് വ്യക്തമാണ്."

7.2 മേൽപ്പറഞ്ഞവയും മറ്റെല്ലാ ഘടകങ്ങളും കണക്കിലെടുത്ത്, വിചാരണക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായം ഹൈക്കോടതി ശരിവയ്ക്കുകയും അപ്പീൽ തള്ളുകയും ചെയ്തു.

8. മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധിന്യായവും ഉത്തരവും ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട്, അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ വിവിധ വാദങ്ങൾ മുന്നോട്ടുവച്ചിട്ടുണ്ട്,പ്രത്യേകിച്ചും, പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിലെ നിരവധി പൊരുത്തക്കേടുകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് തീരുമാനങ്ങളെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നു; അപ്പീൽവാദിയുടെ ഭർത്താവും വാദിഭാഗം സാക്ഷികളായ 1 മുതൽ 3 വരെയുള്ളവരും തമ്മിലുള്ള അടുപ്പക്കുറവ് അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ മൊഴി നൽകാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചിരിക്കാം; പ്രത്യേകിച്ച് 6 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയായ ജമാൽ മുഹമ്മദിന്റെ സാക്ഷ്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന, കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സമയത്ത് അപ്പീൽവാദി മറ്റൊരിടത്തായിരുന്നു എന്ന വാദം;കൂടാതെ, അപ്പീൽവാദിക്ക് സ്വന്തം കുട്ടിയെ കൊല്ലാൻ എന്തെങ്കിലും ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടായിരുന്നതായി സൂചനകളൊന്നുമില്ല.

8.1. പരാതിയിലെ ഉള്ളടക്കത്തെക്കുറിച്ചും 1ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി ബഷീറയുടെ പ്രസ്താവനയിലും പരാതിയിലെ മൊഴിയിലും വരുന്ന നിരവധി വൈരുദ്ധ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അഭിഭാഷകൻ വിശദമായ പരാമർശം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്, ഉദാഹരണത്തിന്, പണം എടുക്കാതെയാണ് ഇഡ്ഡലി വാങ്ങാൻ വീട്ടിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിയെന്ന് അവർ പരാതിയിൽ

പറഞ്ഞപ്പോൾ, അപ്പീൽവാദി അവർക്ക് 100 രൂപ നൽകിയതായും ഇഡ്ഡലി വാങ്ങാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതായും അവരുടെ മൊഴി സൂചിപ്പിക്കുന്നു;പരാതിയിൽ അപ്പീൽവാദി സംഭവസ്ഥലത്ത് നിന്ന് ഓടിരക്ഷപ്പെട്ടതായി 1ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി വാദിച്ചു, എന്നാൽ തന്റെ മൊഴിയിൽ, അപ്പീൽവാദിയെ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയതായി അവർ പറഞ്ഞു.വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയ ശേഷം 1ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി കണ്ടതും ചെയ്തതുമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള മറ്റ് നിരവധി വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

8.2. അപ്പീൽവാദി അവരുടെ സാരി വളച്ച് കഴുത്തിൽ അമർത്തിയാണ് കുട്ടിയെ കഴുത്ത് ഞെരിച്ച് കൊലപ്പെടുത്തിയെന്ന് പരാമർശിക്കുന്നതിൽ സാക്ഷികൾ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നും പോസ്റ്റ്മോർട്ടം പരിശോധനയുമായി അവരുടെ മൊഴികൾ പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ലെന്നും അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു.

8.3. അഭിഭാഷകൻ, ബസ് സ്റ്റാൻഡിൽവെച്ചാണ് അപ്പീൽവാദിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തതെന്ന വാദവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നിർണ്ണായകമായ തെളിവുകളൊന്നുമില്ലെന്ന് വാദിക്കുകയും കുട്ടിയുടെ മരണവാർത്ത അറിഞ്ഞ് പേരാമ്പല്ലൂരിലേക്ക് മടങ്ങിയെത്തിയതിനു ശേഷം മാത്രമാണ് ബസ് സ്റ്റാൻഡിൽവെച്ച് അപ്പീൽവാദിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തതെന്ന 6 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി ജമാൽ മുഹമ്മദിന്റെ സാക്ഷ്യത്തെ ആശ്രയിക്കുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ, 6 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ പ്രസ്താവനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സമയത്ത് അപ്പീൽവാദി മറ്റൊരിടത്തായിരുന്നു എന്ന വാദം രേഖാമൂലം വ്യക്തമായി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പശ്ചാത്തല വസ്തുതകൾ, പ്രത്യേകിച്ച് അവരുടെ ഭർതൃമാതാവും ഭർത്താവിന്റെ മറ്റ് ബന്ധുക്കളുമായുള്ള അപ്പീൽവാദിയുടെ അടുപ്പക്കുറവ്, കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സമയത്ത് അപ്പീൽവാദി മറ്റൊരിടത്തായിരുന്നു എന്ന വാദം , അദ്ദേഹവും അപ്പീൽവാദിയും കുട്ടിയെ 1ആം വാദിഭാഗം

സാക്ഷിയെയും അവരുടെ ബന്ധുക്കളെയും ഏൽപ്പിച്ചെന്ന 6 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ അവകാശവാദം എന്നിവ അവഗണിക്കാനാവില്ലെന്നും അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു.

8.4. ആഡംബര ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് അവർ കുട്ടിയെ കൊന്നതെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രോസിക്യൂഷന്റെ അവകാശവാദം അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നും അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു, കാരണം വിവാഹത്തെത്തുടർന്ന് അപ്പീൽവാദി,അവരുടെ ഭർത്താവ് ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള ഹ്രസ്വ സന്ദർശനങ്ങളിൽ താമസിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന തന്റെ വൈവാഹിക ഭവനത്തിൽ ഒറ്റയ്ക്കായിരുന്നു താമസിച്ചിരുന്നത്.ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, അപ്പീൽവാദിയുടെ ഭർത്താവിനെ അവരുടെ പെരുമാറ്റവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പ്രോസിക്യൂഷൻ ഒരിക്കലും ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും അതിനാൽ, ഒരു തെളിവും ഉദ്ദേശത്തിന്റെ ആരോപണത്തെ സാധൂകരിക്കുന്നില്ലെന്നും അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു.അപ്പീൽവാദിയുടെ ഭർത്താവും 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയും തമ്മിലുള്ള അടുപ്പക്കുറവ് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ,അപ്പീൽവാദിയുടെ ഭർത്താവ്, അതായത്, തന്റെ മകനിൽ നിന്ന് സാമ്പത്തിക നേട്ടം നേടാൻ 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയെ പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിന് അപ്പീൽവാദിയെ തെറ്റായി പ്രതിചേർത്തതാവാമെന്നുള്ള സാധ്യത തള്ളിക്കളയാനാവില്ലെന്നും വാദിച്ചു.

8.5. പ്രാഥമികമായി കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള അടുപ്പക്കുറവ് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ ഈ കേസ് ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 302-ന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നില്ലെന്നും അഭിഭാഷകൻ ബദലായി വാദിക്കുന്നു. 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ മൊഴിയനുസരിച്ച്, സംഭവം നടന്ന ദിവസം രാവിലെ പോലും, അപ്പീൽവാദി കൊളക്കുടിയിലെ തന്റെ പിതാവിന്റെ വീട്ടിൽ പോകാനുള്ള ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചപ്പോൾ അവരും അപ്പീൽവാദിയും തമ്മിൽ തർക്കമുണ്ടായി.നിലവിലെ സാഹചര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ,

അപ്പീൽവാദിക്കെതിരായ ആരോപണങ്ങൾ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടാലും, ഈ കുറ്റകൃത്യം കൊലപാതകത്തിന് തുല്യമല്ലാത്ത കുറ്റകരമായ നരഹത്യയെ കവിയുന്ന തലത്തിലേക്ക് ഉയരുന്നില്ലെന്ന് അഭിഭാഷകൻ വാദിക്കുന്നു.

8.6. സാക്ഷികളുടെ പൊരുത്തക്കേടുകൾ സംബന്ധിച്ച ***ശ്യാമൾ ഘോഷ്* vs. *പശ്ചിമ ബംഗാൾ സംസ്ഥാനം* : (2012) 7 എസ്. സി. സി 646** ; സാഹചര്യ തെളിവുകൾ, കുറ്റാരോപിതർക്ക് സന്ദേഹാനുകൂല്യം ലഭിക്കാൻ അർഹതയുള്ള ഘടകങ്ങൾ, നിക്ഷിപ്ത താൽപ്പര്യമോ വിഷയവുമായി ബന്ധമോ ഉള്ള സാക്ഷികളുടെ സാക്ഷ്യം എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ***ശരദ് ബിർധിചന്ദ് സർദ* vs. *മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം* (1984) 4 എസ്. സി. സി 116;** ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം വിസ്താരത്തിൽ നിശബ്ദത പാലിക്കാനുള്ള കുറ്റാരോപിതരുടെ അവകാശത്തെ സംബന്ധിച്ച ***രാംനരേഷ്* vs. *ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനം*: (2012) 4 എസ്.സി.സി. 257;** കൂടാതെ,വിശദീകരണത്തിനുള്ള അവസരം നൽകുന്നതിന് കുറ്റാരോപിതർക്ക് മുന്നിൽ വസ്തുനിഷ്ഠമായ തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാനുള്ള വിചാരണ കോടതിയുടെ കടമ എന്നിവ ഉൾപ്പടെയുള്ള ഈ കോടതിയുടെ വിവിധ തീരുമാനങ്ങളെ അഭിഭാഷകൻ ആശ്രയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

9. *നേരെമറിച്ച്* , ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കാവുന്ന കുറ്റമാണ് അപ്പീൽവാദി ചെയ്തതെന്ന് ന്യായമായ സംശയത്തിന് അതീതമായി തെളിയിക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം പ്രോസിക്യൂഷൻ നിർവഹിച്ചതായി എതിർകക്ഷിയായ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അഭിഭാഷകൻ സമർപ്പിച്ചു.

9.1. സാക്ഷികളുടെ മൊഴികളിലെ ചെറിയ പൊരുത്തക്കേടുകൾ പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിനെ ബാധിക്കില്ലെന്നും അപ്പീൽവാദി മാത്രമാണ് കുട്ടിയോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നതെന്ന് സ്വതന്ത്ര

സാക്ഷികളുടെ സാക്ഷ്യത്തിലൂടെ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. ഇക്കാര്യത്തിൽ, സാക്ഷി പ്രസ്താവനകളിലെ ചെറിയ പൊരുത്തക്കേടുകൾ അനിവാര്യവും തികച്ചും സാധാരണവുമാണെന്നും സമർപ്പിക്കുന്നതിനായി ***ഭർവാഡ ഭോഗിൻഭായ് ഹിർജിഭായ്*** **vs.** ***ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനം*** **: (1983) 3 എസ്.സി.സി. 217;** ***കൃഷ്ണ മോച്ചി*** **vs.** ***ബീഹാർ സംസ്ഥാനം*** **: (2002) 6 എസ്.സി.സി 81,** ***ലീല റാം*** **vs.** ***ഹരിയാന സംസ്ഥാനം*** **(1999) 9 എസ്.സി.സി 525** എന്നീ കേസുകളിലെ ഉൾപ്പെടെ വിവിധ തീരുമാനങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

9.2. കുട്ടി മരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അവളോടൊപ്പം അവസാനമായി കണ്ട വ്യക്തി അപ്പീൽവാദിയാണെന്നും അതിനാൽ, കുട്ടിയുടെ മരണത്തെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് പ്രത്യേക അറിവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും 1872-ലെ തെളിവ് നിയമത്തിലെ[6] വകുപ്പ് 106 പ്രകാരം മരണം നടന്ന സാഹചര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിശദീകരണം നൽകേണ്ടതുണ്ടെന്നും അഭിഭാഷകൻ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ***സത്പാൽ*** **vs.** ***ഹരിയാന സംസ്ഥാനം*** **(2018) 6 എസ്.സി.സി. 610;** ***രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനം*** **vs.** ***കാശി റാം:*** **(2006) 12 എസ്.സി.സി 254** എന്നിവയുൾപ്പെടെ വിവിധ തീരുമാനങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് , 106-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം കുറ്റാരോപിത ഒരു വിശദീകരണം നൽകിയില്ലെങ്കിൽ, കുറ്റബോധത്തിന്റെ നിഗമനത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളുടെ ഒരു ശൃംഖല സ്ഥാപിക്കുന്ന സ്ഥിരീകരണ തെളിവുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ, ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കുറ്റാരോപിത ശിക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്ന് എതിർകക്ഷിയായ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അഭിഭാഷകൻ സമർപ്പിച്ചു.

9.3.അപ്പീൽവാദി സംഭവസ്ഥലത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന വസ്തുത 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി മുതൽ 5 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി വരെ നൽകിയ സാക്ഷ്യപത്രങ്ങൾ വ്യക്തമായി സ്ഥാപിക്കുന്നുവെന്നും അതിനാൽ കുറ്റകൃത്യ സമയത്ത് അപ്പീൽവാദി മറ്റൊരിടത്തായിരുന്നു എന്ന അവകാശവാദം തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.ക്രിമിനൽ

6 ചുരുക്കത്തിൽ 'തെളിവ് നിയമം'.

നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം അപ്പീൽവാദി ചില വിശദീകരണങ്ങൾ നൽകേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു, പക്ഷേ അവർ അത് നൽകിയില്ല, ഇത് കുട്ടിയുടെ മരണത്തിന് ഉത്തരവാദി അവരാണെന്ന് സ്ഥിരീകരിച്ചു.

9.4. ന്യായമായ സംശയത്തിന്റെ ചോദ്യത്തിലേക്ക് വരുമ്പോൾ, ഈ ആനുകൂല്യത്തിന് അതിന്റേതായ പരിമിതികളുണ്ടെന്നും ചെറിയൊരു അനിശ്ചിതത്വം നിലനിൽക്കുകയാണെങ്കിൽപ്പോലും പ്രോസിക്യൂഷന് അതിന്റെ കേസ് വിജയകരമായി തെളിയിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. ഒരു ക്രിമിനൽ വിചാരണയിലെ എല്ലാ ഘടകങ്ങളും ശാസ്ത്രീയ കൃത്യതയോടെ തെളിയിക്കുന്നത് അസാധ്യമാണെന്നും ന്യായമായ സംശയം ഒരു 'നിസ്സാര' അല്ലെങ്കിൽ 'കേവലം സാധ്യമായ' സംശയമായിരിക്കരുതെന്നും വിധിച്ച, ***ഹരിയാന സംസ്ഥാനം*** **vs.** ***ഭാഗീരഥ്*** **: (1999) 5 എസ്.സി.സി 96;** ***ഗംഗാധർ ബെഹ്റ*** **vs.** ***ഒറീസ സംസ്ഥാനം*** **: (2002) 8 എസ്.സി.സി 381,** ***കൃഷ്ണ മോച്ചി*** (മേൽ പരാമർശം) എന്നീ കേസുകളിലെ ഉൾപ്പടെ നിരവധി തീരുമാനങ്ങളെ ഈ വാദത്തെ സാധൂകരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി അഭിഭാഷകൻ ആശ്രയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

9.5. ഈ കേസിൽ അപ്പീൽവാദിയെ കുടുക്കാനോ യഥാർത്ഥ കുറ്റവാളിയെ സംരക്ഷിക്കാനോ ഉദ്ദേശ്യമില്ലെന്ന് വാദിച്ചുകൊണ്ട് 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി മുതൽ 3 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി വരെയുള്ളവരുടെ സാക്ഷ്യപത്രങ്ങൾ പക്ഷപാതപരമാണെന്ന അവകാശവാദം എതിർകക്ഷിയായ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അഭിഭാഷകൻ തള്ളിക്കളഞ്ഞു.ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, വ്യവഹാരത്തിൽ നിന്ന് എന്തെങ്കിലും പ്രയോജനം നേടിയാൽ മാത്രമേ ഒരു സാക്ഷിയെ "താൽപ്പര്യമുള്ളയാളായി " കണക്കാക്കാൻ കഴിയൂ എന്ന് വാദിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ***ഗംഗാഭവാനി*** **vs.** ***റായപതി വെങ്കട്ട് റെഡ്ഡി*** **(2013) 15 എസ്.സി.സി. 298,** ***രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനം*** **vs.** ***കൽക്കി*** **(1981) 2 എസ്.സി.സി. 752** എന്നീ കേസുകളിലെ

തീരുമാനങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു.സ്വാഭാവിക സാക്ഷികളെ "താൽപ്പര്യമുള്ള" സാക്ഷികളായി കണക്കാക്കുന്നില്ല; അതിനാൽ, ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു സാക്ഷി സംഭവസ്ഥലത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, അവരുടെ സാക്ഷ്യം സാധുതയുള്ളതായി കണക്കാക്കണം.

9.6. മരിച്ചുപോയ കുട്ടിയുമായി അവർ എപ്പോഴെങ്കിലും തനിച്ചായിരുന്നുവെന്നതിന് തെളിവുകളൊന്നുമില്ലാത്തതിനാൽ, അവരെയാണ് കുട്ടിയോടൊപ്പം അവസാനമായി കണ്ടത് എന്ന സിദ്ധാന്തം 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയെ സംബന്ധിച്ച് അപ്രസക്തമാണെന്ന് എതിർകക്ഷിയായ സംസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടി വാദിച്ചു .കുട്ടിയുടെ മരണത്തിൽ നിന്ന് 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിക്ക് ഒരു തരത്തിലും പ്രയോജനം ലഭിക്കില്ലെന്നും വാദമുണ്ട്.

9.7. അതിനാൽ, വ്യക്തമായി സ്ഥാപിതമായ തെളിവുകളുടെ ഒരു ശൃംഖല അപ്പീൽവാദിയുടെ അപരാധമല്ലാതെ മറ്റൊരു ബദൽ വിശദീകരണവും നൽകാത്തപ്പോൾ, വിചാരണക്കോടതിയുടെയും ഹൈക്കോടതിയുടെയും സമാന്തര കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഇടപെടുന്നതിന് ഒരു ന്യായീകരണവുമില്ലെന്ന് എതിർകക്ഷിയായ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അഭിഭാഷകൻ വാദിക്കുന്നു.

10. എതിർ വാദങ്ങൾ കോടതി സൂക്ഷ്മമായി അവലോകനം ചെയ്യുകയും പ്രസക്തമായ നിയമത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ രേഖകൾ സമഗ്രമായി പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തു.

11. ശ്രദ്ധിച്ചതുപോലെ, തന്റെ മകളെ കൊലപ്പെടുത്തിയ കുറ്റത്തിൽ അപ്പീൽവാദി കുറ്റക്കാരിയാണെന്ന നിഗമനത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന തെളിവുകളുടെ ശൃംഖല വിജയകരമായി സ്ഥാപിക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷന് കഴിഞ്ഞുവെന്ന തീരുമാനങ്ങൾ വിചാരണ കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും ഈ കേസിൽ സമാന്തരമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.എല്ലാ

തെളിവുകളുടെയും സമഗ്രമായ പുനഃപരിശോധന ആവശ്യമാണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിലാണ് അപ്പീൽവാദിയെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിലേക്ക് നയിച്ച വിചാരണക്കോടതിയിൽ നിന്നും ഹൈക്കോടതിയിൽ നിന്നുമുള്ള സമാന്തര നിഗമനങ്ങൾ നിലവിലെ അപ്പീലിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്.ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 136 പ്രകാരം പ്രത്യേക അനുമതി വഴിയുള്ള അപ്പീലിലെ വിഷയങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നതിനുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങൾ ഈ കോടതി നിരവധി തീരുമാനങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും,പ്രസ്തുത കേസിലെ വാദങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ***പഹ്‌ലു* vs. *ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം* (2022) 10 എസ്.സി.സി 321** എന്ന കേസിൽ നിന്നുള്ള നിരീക്ഷണങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുന്നത് ഉചിതമാണ്, അതിൽ പ്രസക്തമായ തീരുമാനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദമായ അവലോകനത്തോടൊപ്പം ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 134,136, സുപ്രീം കോടതി (ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരിത വിപുലീകരിക്കൽ) നിയമം, 1970-ലെ വകുപ്പ് 2 എന്നിവ ഉദ്ധരിച്ച ശേഷം, ഒരു സാധാരണ അപ്പീലിന്റെയും പ്രത്യേക അനുമതി വഴിയുള്ള അപ്പീലിന്റെയും വ്യാപ്തികൾ തമ്മിലുള്ള സൂക്ഷ്മമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം സംഗ്രഹിക്കുന്നു:

> **"71.....** അത്തരം പ്രത്യേക അനുമതി അപ്പീലിൽ, വിചാരണ കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും ഒരേസമയം തെളിവുകൾ വിലയിരുത്തിയ ശേഷം അവരുടെ വസ്തുതാപരമായ നിഗമനങ്ങളിൽ എത്തുമ്പോൾ, എല്ലാ വസ്തുതാപരമായ നിർണ്ണയങ്ങളും തർക്കിക്കപ്പെടരുത് , അത്തരം ഒരു അപ്പീലിനെ തെളിവുകളുടെ പുനഃപരിശോധനക്കുള്ള മറ്റൊരു വേദിയായി കണക്കാക്കുകയുമരുത്. തീർച്ചയായും, വിചാരണക്കോടതിയുടെയും ഹൈക്കോടതിയുടെയും വിലയിരുത്തലുകൾ ഏതെങ്കിലും നിയമപരമോ നടപടിക്രമപരമോ ആയ പിശക്, തെളിവുകളുടെ തെറ്റായ വ്യാഖ്യാനം അല്ലെങ്കിൽ ജുഡീഷ്യൽ മാനദണ്ഡങ്ങളുടെ അവഗണന എന്നിവയാൽ ദുർബലമാണെന്ന്

കണ്ടെത്തിയാൽ, അത് ഗുരുതരമായ മുൻവിധികളിലേക്കോ അനീതികളിലേക്കോ നയിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഈ കോടതിക്ക്, ഉചിതമായ കേസുകളിൽ, നീതിയുടെ ഗുരുതരമായ അപചയം ഒഴിവാക്കാൻ നടപടിയെടുക്കാം, എന്നാൽ, പ്രകടമായ നിയമവിരുദ്ധതയുടെ അപൂർവവും അസാധാരണവുമായ കേസുകളിൽ മാത്രമേ അത്തരമൊരു സമീപനം സ്വീകരിക്കുകയുള്ളൂ. ചുരുക്കത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഇത് ഒരു സാധാരണ അപ്പീൽ അല്ല. തെളിവുകളുടെ വിലയിരുത്തലിനെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള വസ്തുതയുടെ കണ്ടെത്തലുകളെ ഈ കോടതി തടസ്സപ്പെടുത്തുകയില്ല, കൂടാതെ വിചാരണക്കോടതി എടുക്കുകയും ഹൈക്കോടതി അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ ഒരു വീക്ഷണം സ്വീകരിക്കുന്നതിനായി ഈ കോടതി തെളിവുകളുടെ പുനഃപരിശോധനയിൽ ഏർപ്പെടുക എന്നത് ഈ അപ്പീലുകളുടെ പരിധിയിൽ വരില്ല."

11.1. ***മേകല ശിവയ്യ* vs. *ആന്ധ്രാപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം*** : (2022) 8 എസ്.സി.സി. 253 എന്ന കേസിൽ ഈ തത്ത്വം ഇപ്രകാരം ആവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്:-

"15. അനുച്ഛേദം 136 വിശാലമായി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും അത് നൽകുന്ന അധികാരം ഏതെങ്കിലും സാങ്കേതിക തടസ്സങ്ങളാൽ പരിമിതപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നും ജുഡീഷ്യൽ പ്രഖ്യാപനങ്ങളാൽ സ്പഷ്ടമായി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, പ്രബലമായതും അസാധാരണവുമായ ഈ അധികാരം മിതമായും നീതിയുടെ ലക്ഷ്യത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കായും മാത്രം ഉപയോഗിക്കണം.അതിനാൽ, അപ്പീൽ പ്രകാരമുള്ള വിധിന്യായം, തെറ്റായ ധാരണയിലൂടെയോ തെളിവുകളുടെ തെറ്റായ വ്യാഖ്യാനത്തിലൂടെയോ

അല്ലെങ്കിൽ ഭൗതിക തെളിവുകൾ അവഗണിക്കുന്നതിലൂടെയോ നീതിയുടെ ഗുരുതരമായ അപചയത്തിൽ കലാശിക്കുമ്പോൾ, ഇടപെടാനുള്ള അധികാരം ഈ കോടതിയിൽ നിക്ഷിപ്തമാണെന്ന് മാത്രമല്ല,നീതിയുടെ ലക്ഷ്യം നിറവേറ്റുന്നതിനായി അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ നിർബന്ധിതരാകുകയും ചെയ്യുന്നു.

16. വിചാരണക്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും ഒരേസമയം എത്തിച്ചേർന്ന വസ്തുതയുടെ കണ്ടെത്തൽ ശരിയാണോ അല്ലയോ എന്ന് പരിശോധിക്കുന്നതിനായി തെളിവുകളെ വീണ്ടും പരിശോധിക്കുന്നത് ഈ കോടതിയുടെ സമ്പ്രദായമല്ല.വസ്തുനിഷ്ഠമായ തെളിവുകൾ തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിക്കുകയോ അവഗണിക്കുകയോ ചെയ്തതിന്റെ പേരിൽ പ്രകടമായ നിയമവിരുദ്ധതയിലേക്കോ നീതിയുടെ ഗുരുതരമായ അപചയത്തിലേക്കോ നയിക്കുന്ന അപൂർവവും അസാധാരണവുമായ കേസുകളിൽ മാത്രമേ ഈ കോടതി അത്തരം വസ്തുതകളുടെ കണ്ടെത്തലിൽ ഇടപെടുകയുള്ളൂ."

12. സാക്ഷി മൊഴികളിലെ നിരവധി പൊരുത്തക്കേടുകളും വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും കാരണം പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസ് പാകപ്പിഴകളാൽ നിറഞ്ഞതാണെന്നും അപ്പീൽവാദിയുടെ കുറ്റബോധം കണ്ടെത്തുന്നതിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ ബന്ധങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ ആശ്രയിക്കുന്ന ഘടകങ്ങൾ പരാജയപ്പെടുന്നുവെന്നും അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു.അത്തരം വാദങ്ങളെ കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, പ്രസക്തമായ ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട തീരുമാനങ്ങൾ എടുത്തുകാണിക്കുന്നതുപോലെ ഈ കേസിന് പ്രസക്തമായ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ കോടതി കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്.

12.1. ***ശരദ് ബിർധിച്ചന്ദ് സർദ*** (മേൽ പരാമർശം) എന്ന കേസിൽ വിശദീകരിക്കുകയും പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്ത തത്വങ്ങൾ സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു കേസിന്റെ തെളിവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കോടതികൾക്ക് മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശമായി തുടരുന്നു. അതിൽ, ഈ കോടതി, ***ഹനുമന്ത് vs. മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം* : എ. ഐ. ആർ 1952 എസ്. സി 343** എന്ന കേസിലെ പ്രസിദ്ധമായ തീരുമാനം പരാമർശിക്കുകയും സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു കേസ് തെളിയിക്കുന്നതിനുള്ള അഞ്ച് സുവർണ്ണ തത്വങ്ങൾ ഇപ്രകാരം അനുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു: -

> "152. *ഹനുമന്ത് കേസിൽ* ജസ്റ്റിസ് മഹാജൻ പറഞ്ഞ പ്രധാന കാര്യങ്ങൾ എടുത്തുകാണിക്കുന്നത് ഉപയോഗപ്രദമായേക്കാം:
>
> "തെളിവുകൾ സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായ സന്ദർഭങ്ങളിൽ,കുറ്റബോധം അനുമാനിക്കപ്പെടുന്ന അടിസ്ഥാന വസ്തുതകൾ സമഗ്രമായി പരിശോധിക്കപ്പെടണമെന്നും, സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ വസ്തുതകളും കുറ്റാരോപിതൻ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന നിഗമനത്തെ മാത്രം പിന്തുണയ്ക്കണമെന്നും ഓർമ്മിക്കേണ്ടത് പ്രധാനമാണ്.കൂടാതെ, തെളിവുകൾ നിർണ്ണായകമായ സ്വഭാവവും പ്രവണതയുമുള്ളതായിരിക്കണം, മാത്രമല്ല അവ തെളിയിക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടവയൊഴികെ എല്ലാ സിദ്ധാന്തങ്ങളെയും ഒഴിവാക്കുന്ന തരത്തിലായിരിക്കണം. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, കുറ്റാരോപിതന്റെ നിരപരാധിത്വം ഉറപ്പിക്കുന്നതിന് യുക്തിസഹമായ ഒരു അടിസ്ഥാനവും അവശേഷിപ്പിക്കാത്ത തെളിവുകളുടെ ഒരു ശൃംഖല ഉണ്ടായിരിക്കണം, കൂടാതെ എല്ലാ മാനുഷിക സാധ്യതകൾക്കും ഉള്ളിൽ, ആ പ്രവൃത്തി കുറ്റാരോപിതൻ ചെയ്തതാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്ന തരത്തിലായിരിക്കണം അത്."

153. ഈ തീരുമാനത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മമായ വിശകലനം ഒരു കുറ്റാരോപിതനെതിരായ കേസ് പൂർണ്ണമായും സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന് പറയുന്നതിന് മുമ്പ് ഇനിപ്പറയുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് കാണിക്കുംഃ

(1) കുറ്റബോധത്തിന്റെ നിഗമനത്തിലെത്തേണ്ട സാഹചര്യങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും സ്ഥാപിക്കപ്പെടണം.

ബന്ധപ്പെട്ട വസ്തുതകൾ "സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കണം" എന്നാണ് അല്ലാതെ "സ്ഥാപിക്കപ്പെടാം" എന്നല്ല ഈ കോടതി സൂചിപ്പിച്ചത് എന്നത് ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.*ശിവാജി സാഹബ്റാവു ബോബഡെ vs. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം*[7] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി വിധിച്ചതുപോലെ "തെളിയിക്കപ്പെടാം", "തെളിയിക്കപ്പെടണം അല്ലെങ്കിൽ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കണം " എന്നിവ തമ്മിൽ വ്യാകരണപരമായ മാത്രമല്ല നിയമപരമായ വ്യത്യാസവുമുണ്ട്,എന്തെന്നാൽ :

""തീർച്ചയായും, ഒരു കോടതിക്ക് ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ് കുറ്റാരോപിതൻ കുറ്റക്കാരനായിരിക്കാമെന്നല്ല മറിച്ച് കുറ്റക്കാരനായിരിക്കണമെന്നതാണ് പ്രാഥമിക തത്വം. "ആയിരിക്കാം", "ആയിരിക്കണം" എന്നിവ തമ്മിലുള്ള ആശയപരമായ അന്തരം വിശാലമാണ്, ഇത് അനിശ്ചിതമായ ഊഹാപോഹങ്ങളും കൃത്യമായ നിഗമനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു."

7 (1973) 2 എസ്.സി.സി 793.

(2) സ്ഥാപിതമായ വസ്തുതകൾ കുറ്റാരോപിതന്റെ കുറ്റബോധത്തിന്റെ അനുമാനവുമായി മാത്രം യോജിക്കണം,അതായത്,കുറ്റാരോപിതന്റെ കുറ്റബോധത്തിന്റെ തെളിവായി മാത്രം അവ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടണം, ബദൽ വിശദീകരണങ്ങളൊന്നും പ്രായോഗികമല്ല,

(3) തെളിവുകൾ നിർണ്ണായകമായ സ്വഭാവവും പ്രവണതയും ഉള്ളതായിരിക്കണം,

(4) തെളിയിക്കപ്പെടേണ്ട ഒന്ന് ഒഴികെ സാധ്യമായ എല്ലാ സിദ്ധാന്തങ്ങളും അവ ഒഴിവാക്കണം, കൂടാതെ

(5)കുറ്റാരോപിതന്റെ നിരപരാധിത്വം ഉറപ്പിക്കുന്നതിന് യുക്തിസഹമായ ഒരു അടിസ്ഥാനവും അവശേഷിപ്പിക്കാത്ത തെളിവുകളുടെ ഒരു ശൃംഖല ഉണ്ടായിരിക്കണം, കൂടാതെ എല്ലാ മാനുഷിക സാധ്യതകൾക്കും ഉള്ളിൽ, ആ പ്രവൃത്തി കുറ്റാരോപിതൻ ചെയ്തതാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്ന തരത്തിലായിരിക്കണം അത്.

154.ഈ അഞ്ച് സുവർണ്ണ തത്ത്വങ്ങൾ, നമുക്ക് അങ്ങനെ പറയാമെങ്കിൽ, സാഹചര്യ തെളിവുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഒരു കേസ് സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള പഞ്ചശീലമാണ്, അതായത് അതിന്റെ അടിത്തറ തന്നെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നു.

155. സാഹചര്യത്തെളിവുകളെ ആശ്രയിച്ച് ഒരു ക്രിമിനൽ കേസിലെ തെളിവുകളുടെ രീതിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഒരു ചുമത്തപ്പെട്ട കുറ്റത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ യഥാർത്ഥ വസ്തുതയുടെ(corpus delicti) അഭാവത്തിൽ, അതിന്റെ തെളിവ് സംബന്ധിച്ച നിയമ പ്രസ്താവന, കിംഗ് vs. ഹോറി [1952 എൻ.സി .എൽ.ആർ 111] എന്ന കേസിൽ ജസ്റ്റിസ് ഗ്രെസൺ (3 ജഡ്ജിമാർ കൂടി യോജിച്ച) സ്ഥാപിച്ചതാണ് എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.അത് ഇപ്രകാരമാണ്:

"കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് വിധിക്കപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ്, കുറ്റകൃത്യം ധാർമ്മികമായി നിഷേധിക്കാനാവാത്തതാക്കുകയും ന്യായമായ സംശയത്തിന് ഇട നൽകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന തെളിവുകളോടെ മരണം സംഭവിച്ചുവെന്ന് അനിഷേധ്യമായി തെളിയിക്കണം : സാഹചര്യ തെളിവുകൾ വിധികർത്താക്കളുടെ സമിതിയെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്ന തരത്തിൽ വ്യക്തവും ശക്തവും ആയിരിക്കണം, അതിനാൽ കൊലപാതകമല്ലാതെ മറ്റൊരു യുക്തിസഹമായ അനുമാനത്തിലും വസ്തുതകൾ കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല എന്ന വിധത്തിൽ ആയിരിക്കണം ".

156.ഗോഡ്ഡാർഡ് പ്രഭു "ധാർമ്മികമായി ഉറപ്പുള്ളത് " എന്ന പ്രയോഗത്തെ "കുറ്റകൃത്യം നടന്നുവെന്ന് ഉറപ്പുനൽകുന്ന തെളിവുകൾ " എന്ന രീതിയിൽ ചെറുതായി പരിഷ്കരിച്ചു.

157. നിശ്ചിതവും വ്യക്തവുമായ തെളിവുകൾ ഉള്ളപ്പോൾ മാത്രമേ ഒരു കേസ് തെളിയിക്കാൻ കഴിയൂ എന്നും ശുദ്ധമായ ധാർമ്മിക ബോധ്യത്തിൽ ഒരു

വ്യക്തിയെയും ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നുമുള്ള ക്രിമിനൽ നിയമശാസ്ത്രത്തിന്റെ മൗലികമായ തത്വത്തെ ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു..."""

12.2. സാക്ഷികളുടെ മൊഴികളിലെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും അല്ലെങ്കിൽ പൊരുത്തക്കേടുകളും സംബന്ധിച്ച്, ***ശ്യാമൾ ഘോഷ്*** (മേൽ പരാമർശം) എന്ന കേസിൽ, പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിനെ സാരമായി ബാധിക്കുന്ന ഗുരുതരമായ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും ഒഴിവാക്കലുകളും സാക്ഷികളുടെ മൊഴിയിലെ ചെറിയ വ്യത്യാസങ്ങളും തമ്മിലുള്ള അന്തരം ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്:-

"68. കാര്യമായ പൊരുത്തക്കേടുകളോ ഒഴിവാക്കലുകളോ മാത്രമേ ചില ഗുരുതരമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങളുള്ള വൈരുദ്ധ്യങ്ങളിലേക്ക് നയിക്കുകയുള്ളൂവെന്ന് മേൽപ്പറഞ്ഞ ചർച്ചയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.**എല്ലാ ഒഴിവാക്കലുകളും നിയമപരമായ വൈരുദ്ധ്യമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നില്ല,അതിനാൽ,പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിനെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാനവും ആയിരിക്കില്ല. പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിന്റെ കാതലിനെ ബാധിക്കാത്ത ചെറിയ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ, പൊരുത്തക്കേടുകൾ അല്ലെങ്കിൽ നിസ്സാര സ്വഭാവമുള്ള അതിശയോക്തികൾ എന്നിവ പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിവുകൾ പൂർണ്ണമായും നിരസിക്കാനുള്ള ഒരു അടിസ്ഥാനമായി കണക്കാക്കരുത്.**ഒഴിവാക്കലുകൾ ഒരു സാക്ഷിയുടെ സത്യസന്ധതയെ അല്ലെങ്കിൽ വിശ്വാസ്യതയെ ഗൗരവമായി ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന വൈരുദ്ധ്യങ്ങളായി മാറുകയും മറ്റ് സാക്ഷികൾ തെളിവുകളുടെ വിശ്വാസ്യതയെ ദുർബലപ്പെടുത്തുന്ന തരത്തിൽ കാര്യമായ മാറ്റങ്ങളോ പരസ്പരവിരുദ്ധമായ പ്രസ്താവനകളോ കോടതിയിൽ നൽകുകയാണെങ്കിലും,കോടതികൾക്ക് അതിനെ ആശ്രയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കില്ല.പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസിനെ

സാരമായി ബാധിക്കുന്ന ഗുരുതരമായ പൊരുത്തക്കേടുകളും ഒഴിവാക്കലുകളും സാക്ഷി പ്രസ്താവനകളിലെ ചെറിയ വ്യതിയാനങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായി വേർതിരിക്കണം.ആദ്യത്തേത് പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിന്റെ തെളിവുമൂല്യത്തിൽ നിയമപരമായി സ്വാധീനം ചെലുത്തിയേക്കാം;എന്നിരുന്നാലും, രണ്ടാമത്തേത് പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിനെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കില്ല ".

(ഊന്നൽ നൽകി)

12.3.***ഭർവാദ ഭോഗിൻഭായ് ഹിർജിഭായി*** (മേൽ പരാമർശം) എന്ന കേസിൽ, ഒരു പ്രത്യേക അനുമതി അപ്പീലിൽ വസ്തുതകളുടെ സമാന്തരമായ കണ്ടെത്തലുകൾ, തെളിവുകളിലൂടെ പൂർണ്ണമായും പിന്തുണയ്ക്കുന്നില്ലെന്നും, അനുവദനീയമല്ലാത്ത തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണെന്നും അടിസ്ഥാനപരമായി യുക്തിരഹിതമാണെന്നും അല്ലെങ്കിൽ ചില നിർണായകമായ തെളിവുകൾ അവഗണിച്ചതിന്റെ ഫലമാണെന്നും തെളിയിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ,അവ പുനരാരംഭിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഈ കോടതി വ്യക്തമാക്കി.ആ കേസിൽ വിചാരണക്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും സമാന്തരമായി രേഖപ്പെടുത്തിയ കുറ്റബോധത്തിന്റെ കണ്ടെത്തൽ പ്രധാനമായും തെളിവുകളിലെ ചെറിയ പൊരുത്തക്കേടുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടത്, അത്തരം ചെറിയ പൊരുത്തക്കേടുകൾക്ക് അമിതമായ പ്രാധാന്യം നൽകാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഈ കോടതി ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. ഒരു ഫോട്ടോയുടെ കൃത്യതയോടെ ഒരു സാക്ഷി എല്ലാ വിശദാംശങ്ങളും ഓർക്കുമെന്ന് കരുതാൻ കഴിയില്ല; അപ്രതീക്ഷിതമായ സംഭവങ്ങൾ ഒരു സാക്ഷിയെ എളുപ്പത്തിൽ അതിശയിപ്പിച്ചേക്കാം; ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും നിരീക്ഷണപാടവം വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും; മിക്ക ആളുകൾക്കും സംഭാഷണങ്ങളോ സംഭവങ്ങളുടെ ക്രമമോ കൃത്യമായി ഓർക്കാൻ കഴിയില്ല; തികച്ചും സത്യസന്ധനായ ഒരു സാക്ഷിയെപ്പോലും കോടതിമുറിയിലെ ഔപചാരിക അന്തരീക്ഷം, എതിർ വിസ്താരത്തിന്റെ തീവ്രമായ സ്വഭാവം

മുതലായവ ഭയപ്പെടുത്താൻ സാധ്യതയുണ്ട് എന്നീ കാരണങ്ങൾ ഈ കോടതി വിശദീകരിച്ചു. ഈ തീരുമാനത്തിൽ നിന്നുള്ള ഇനിപ്പറയുന്ന ഭാഗങ്ങൾ ഫലപ്രദമായി അവതരിപ്പിക്കാംഃ-

> "5.....അവരുടെ തെളിവുകൾ സ്വീകാര്യമാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്.ഇത് സെഷൻസ് കോടതി രേഖപ്പെടുത്തുകയും ഹൈക്കോടതി സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്ത വസ്തുതയുടെ കണ്ടെത്തലാണ്.വസ്തുതയുടെ അത്തരം സമാന്തര കണ്ടെത്തൽ ഇപ്രകാരം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ പ്രത്യേക അനുമതി വഴിയുള്ള അപ്പീലിൽ പുനരാരംഭിക്കാൻ കഴിയില്ല :*(1)* തീരുമാനം തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല അല്ലെങ്കിൽ *(2)* തീരുമാനം യുക്തിരഹിതമാണ്, കാരണം തെളിവുകൾ മുഖവിലയ്ക്ക് സ്വീകരിച്ചാൽ പോലും ന്യായബോധമുള്ള ഒരു വ്യക്തിക്കും ആ നിഗമനത്തിലെത്താൻ കഴിയില്ല അല്ലെങ്കിൽ *(3)* അനുമതിയില്ലാത്ത തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നിഗമനം, ആ തെളിവുകൾ അവഗണിക്കപ്പെട്ടാൽ, അത് ഒന്നുകിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് പൂർണ്ണമായും ഇല്ലാതാക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ സാരമായി ദുർബലപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യും അല്ലെങ്കിൽ *(4)* ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടയാൾക്ക് അനുകൂലമായി തീരുമാനത്തെ സ്വാധീനിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു നിർണായക തെളിവ് ഒന്നുകിൽ അവഗണിക്കപ്പെടുകയോ തള്ളിക്കളയുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അനുചിതമായി ഒഴിവാക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തു.നിലവിലെ കേസ് അത്തരം സ്വഭാവം ഉള്ള ഒന്നല്ല.ഹൈക്കോടതി സ്ഥിരീകരിച്ചതുപോലെ സെഷൻസ് കോടതി രേഖപ്പെടുത്തിയ കുറ്റബോധം തെളിവുകളിലെ ചെറിയ പൊരുത്തക്കേടുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് പ്രധാനമായും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടത്.**അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ സൂക്ഷ്മമായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച ചെറിയ പൊരുത്തക്കേടുകളെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി തെളിവുകൾ വീണ്ടും**

വിലയിരുത്തുന്നതോ പുനഃപരിശോധിക്കുന്നതോ ഉചിതമോ സ്വീകാര്യമോ ആണെന്ന് കോടതിക്ക് തോന്നുന്നില്ല.ചെറിയ പൊരുത്തക്കേടുകൾക്ക് അമിതമായ പ്രാധാന്യം നൽകാൻ കഴിയില്ല. കാരണങ്ങൾ വ്യക്തമാണ്ഃ

"(1)പൊതുവെ,**ഒരു ഫോട്ടോയുടെ കൃത്യതയോടെ ഒരു സാക്ഷി സംഭവത്തിന്റെ എല്ലാ വിശദാംശങ്ങളും ഓർക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാനാവില്ല.** ഒരു വീഡിയോ ടേപ്പ് മാനസിക സ്ക്രീനിൽ വീണ്ടും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതു പോലെയല്ല ഇത്.

(2)സാധാരണയായി ചില സംഭവങ്ങൾ ഒരു സാക്ഷിയെ എളുപ്പത്തിൽ അതിശയിപ്പിച്ചേക്കാം. സ്വാഭാവികമായും അത്ഭുതകരമായ ഒരു ഘടകം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു സംഭവം മുൻകൂട്ടി കാണാൻ സാക്ഷിയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞെന്നു വരില്ല. അതിനാൽ, എല്ലാ വിശദാംശങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളാൻ മനസ്സ് നന്നായി ക്രമീകരിക്കപ്പെടുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത് യുക്തിരഹിതമാണ്.

(3)ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും നിരീക്ഷണപാടവം വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും.ഒരാളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുന്ന കാര്യം മറ്റൊരാൾ ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നില്ല. ഒരു വസ്തുവോ ചലനമോ ഒരു വ്യക്തിയുടെ മനസ്സിൽ അതിന്റെ ചിത്രം കൊത്തിവച്ചേക്കാം, എന്നാൽ അത് മറ്റൊരാളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടാതെ പോകാം.

(4) സാധാരണയായി, ആളുകൾക്ക് ഒരു സംഭാഷണം കൃത്യമായി ഓർമ്മിക്കാനും അവർ സംസാരിച്ചതോ കേട്ടതോ ആയ വാക്കുകൾ സൂക്ഷ്മമായി ആവർത്തിക്കാനും **കഴിയില്ല.**സംഭാഷണത്തിന്റെ പ്രധാന ആശയം മാത്രമേ

അവർക്ക് ഓർക്കാൻ കഴിയൂ.ഒരു സാക്ഷി മനുഷ്യ ടേപ്പ് റെക്കോർഡർ ആയിരിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത് വിവേകരഹിതമാണ്.

(5) സാധാരണയായി, ഒരു സംഭവത്തിന്റെ കൃത്യമായ സമയത്തെക്കുറിച്ചോ അല്ലെങ്കിൽ സമയദൈർഘ്യത്തെക്കുറിച്ചോ, ആളുകൾ ചോദ്യം ചെയ്യലിന്റെ സമയത്ത്,ആ നിമിഷത്തിന്റെ ആവേശത്തിൽ ഊഹാപോഹങ്ങളിലൂടെ അവരുടെ കണക്കുകൂട്ടലുകൾ നടത്തുന്നു.അത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ ആളുകൾ വളരെ കൃത്യമോ വിശ്വസനീയമോ ആയ കണക്കുകൂട്ടലുകൾ നടത്തുമെന്ന് ഒരാൾക്ക് പ്രതീക്ഷിക്കാനാവില്ല. വീണ്ടും, ഇത് വ്യക്തികളുടെ സമയബോധത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു, അത് ഓരോ വ്യക്തിയിലും വ്യത്യസ്തമാണ്.

(6) സാധാരണയായി, അതിവേഗത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ ചുരുങ്ങിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങളുടെ ക്രമം,ഒരു സാക്ഷി കൃത്യമായി ഓർമ്മിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാനാവില്ല.തുടർന്നുള്ള ചോദ്യം ചെയ്യലിൽ ഒരു സാക്ഷി ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാകുകയോ കുഴങ്ങുകയോ ചെയ്തേക്കാം.

(7)ഒരു സാക്ഷി, തികച്ചും സത്യസന്ധനാണെങ്കിൽ പോലും, കോടതിമുറിയിലെ ഔപചാരിക അന്തരീക്ഷം, അഭിഭാഷകന്റെ എതിർ വിസ്താരത്തിന്റെ തീവ്രമായ സ്വഭാവം എന്നിവ മൂലം ഭയപ്പെടാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.കൂടാതെ,പരിഭ്രാന്തി കാരണം, ഒരു സാക്ഷി വസ്തുതകൾ കൂട്ടികലർത്തുകയോ സംഭവങ്ങളുടെ ക്രമത്തെക്കുറിച്ച് ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാകുകയോ അല്ലെങ്കിൽ പെട്ടെന്ന് ഭാവനയിൽ നിന്ന് വിശദാംശങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തുകയോ **ചെയ്തേക്കാം.**അദ്ദേഹം സാക്ഷ്യം വഹിച്ച സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് സത്യസന്ധവും നീതിപൂർവ്വവും ആയ വിവരണം

നൽകുന്നുണ്ടെങ്കിലും താൻ വിഡ്ഢിയായി കാണപ്പെടുമെന്നോ അവിശ്വസിക്കപ്പെടുമെന്നോ ഉള്ള ഭയം കാരണം സാക്ഷിയുടെ ഉപബോധമനസ്സ് ചിലപ്പോൾ അങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു-ഒരുപക്ഷേ ഇത് സാഹചര്യത്തിന്റെ സമ്മർദ്ദത്തിൽ ഉടൻ പ്രവർത്തനക്ഷമമാകുന്ന ഒരു മാനസിക പ്രതിരോധ സംവിധാനമായിരിക്കാം."

(ഊന്നൽ നൽകി)

12.4. *ഗംഗാധർ ബെഹറ* (മേൽ പരാമർശം) എന്ന കേസിൽ, തെളിവുകളിലെ സാധാരണ പൊരുത്തക്കേടുകൾ കോടതിയിൽ സ്വാഭാവികമായി സംഭവിക്കുന്നതാണെന്ന് ഈ കോടതി വീണ്ടും എടുത്തുപറഞ്ഞു.അതിൽ ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിക്കുന്നു:-

"15.സാധാരണ നിരീക്ഷണ പിശകുകൾ, കാലക്രമേണയുള്ള സ്വാഭാവിക ഓർമ്മക്കുറവ് അല്ലെങ്കിൽ സംഭവ സമയത്ത് അനുഭവപ്പെടുന്ന ഞെട്ടൽ, ഭയം തുടങ്ങിയ വൈകാരിക പ്രതികരണങ്ങൾ എന്നിവയിൽ നിന്നാണ് തെളിവുകളിലെ സ്വാഭാവിക പൊരുത്തക്കേടുകൾ ഉണ്ടാകുന്നത്, ഒരു സാക്ഷി എത്ര സത്യസന്ധനോ ആത്മാർത്ഥതയുള്ളയാളോ ആണെങ്കിലും അത്തരം പൊരുത്തക്കേടുകൾ അനിവാര്യമാണ്.സാരമായ പൊരുത്തക്കേടുകൾ സ്വാഭാവികമല്ലാത്തതും, ഒരു സാധാരണ വ്യക്തിയിൽ നിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാത്തതുമാണ്.കോടതികൾ ഓരോ പൊരുത്തക്കേടുകളെയും ഉചിതമായ വിഭാഗങ്ങളായി തരംതിരിക്കണം. സ്വാഭാവിക പൊരുത്തക്കേടുകൾ ഒരു കക്ഷിയുടെ കേസിന്റെ വിശ്വാസ്യതയെ നശിപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, സാരമായ പൊരുത്തക്കേടുകൾ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു.ഈ ഘടകങ്ങൾ അടുത്തിടെ, കൃഷ്ണ

മോച്ചി vs. ബീഹാർ സംസ്ഥാനം [(2002) 6 എസ്.സി.സി. 81] എന്ന കേസിൽ എടുത്തുകാണിച്ചു. ....."

12.5 കേസുമായി നേരിട്ട് ബന്ധമുള്ള സാക്ഷികളുടെ തെളിവുകളെ വിലയിരുത്തുന്നതിനുള്ള സമീപനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ***ഗംഗഭവാനി*** (മേൽ പരാമർശം) എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ തത്വങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്:-

"15..... ഒരു കേസിലെ കുറ്റവാളിയെക്കുറിച്ചോ കുറ്റാരോപിതരെക്കുറിച്ചോ എന്തെങ്കിലും നിഗമനത്തിലെത്തുന്നതിന് മുമ്പ്, ആ കേസുമായി നേരിട്ട് ബന്ധമുള്ള സാക്ഷികളുടെ തെളിവുകൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം സൂക്ഷ്മപരിശോധന നടത്തുകയും വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്ന സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട നിയമപരമായ നിർദ്ദേശമാണിത്.**അതിനാൽ, സാക്ഷികൾ പരസ്പരമോ മരിച്ചവരുമായോ ബന്ധപ്പെട്ടവരാണെന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം തെളിവുകൾ അവിശ്വസിക്കാൻ കഴിയില്ല.**തെളിവുകൾ സത്യമാണെങ്കിൽ, അത് കൃത്യവും വിശ്വസനീയവും വിശ്വാസയോഗ്യവുമാണെങ്കിൽ, അത് തീർച്ചയായും ആശ്രയിക്കപ്പെടണം.. (*ഭഗ്ലൂ ലോധ്* vs. *ഉത്തർ പ്രദേശ് സംസ്ഥാനം*) [(2011) 13 എസ്.സി.സി.206 വഴി]"

(ഊന്നൽ നൽകി)

12.6. ***രാംനരേഷ്*** (മേൽ പരാമർശം) എന്ന കേസിൽ, ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം അന്വേഷണത്തിനിടയിലും കോടതി മുമ്പാകെയുള്ള വിസ്താരത്തിനിടയിലും നിശബ്ദത പാലിക്കാനുള്ള കുറ്റാരോപിതന്റെ അവകാശത്തെ ഈ കോടതി അംഗീകരിച്ചുവെങ്കിലും, അതേ സമയം, നിശബ്ദത പാലിക്കുന്നതും നിയമത്തിന് അനുസൃതമായി പ്രതികൂലമായ നിഗമനത്തിലെത്താനുള്ള അനുമതി ഉൾപ്പെടെ തനിക്കെതിരെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന തെളിവുകൾ വിശദീകരിക്കാനുള്ള അവസരം

പ്രയോജനപ്പെടുത്താതിരിക്കുന്നതും മൂലമുണ്ടാകുന്ന അനന്തരഫലങ്ങൾ എടുത്തുപറഞ്ഞു.ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്തു -

"49. ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 313 അനുസരിച്ച്, അന്വേഷണ സമയത്തും കോടതി മുമ്പാകെയും നിശബ്ദത പാലിക്കാൻ കുറ്റാരോപിതന് അവകാശമുണ്ട്. **ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം തന്റെ മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ പോലും കുറ്റാരോപിതന് നിശബ്ദത പാലിക്കുകയോ കുറ്റങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും നിഷേധിക്കുകയോ ചെയ്യാം. എന്നിരുന്നാലും,** നിയമപ്രകാരം **അനുവദനീയമായ-പ്രതികൂലമായവ ഉൾപ്പെടെ-നിഗമനങ്ങളിൽ എത്താൻ കോടതിക്ക് അവകാശമുണ്ട്.**

**** **** *****

52. ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം കുറ്റാരോപിതന് വസ്തുനിഷ്ഠമായ തെളിവുകൾ നൽകാനുള്ള കടമ കോടതിക്കുണ്ട് എന്നത് സുസ്ഥാപിതമായ നിയമ തത്വമാണ്.തനിക്കെതിരെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കാനും താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ,തന്റെ പ്രതിരോധം മുന്നോട്ടുവയ്ക്കാനും കുറ്റാരോപിതന് അവസരം നൽകുക എന്നതാണ് ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിന്റെ ഈ വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം ഒരു പ്രസ്താവന രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യങ്ങളിലൊന്ന്.**എന്നിരുന്നാലും, ഈ അവസരം അദ്ദേഹം പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയില്ലെങ്കിൽ, അനുബന്ധ നിയമപരമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ അനിവാര്യമായും പിന്തുടരും.**കുറ്റാരോപിതൻ ഈ അവസരം പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ തീരുമാനിക്കുകയാണെങ്കിൽ, പ്രോസിക്യൂഷൻ

കേസിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം അദ്ദേഹം നൽകുന്ന ഏത് പ്രസ്താവനയും ശിക്ഷ ലഭിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ ഉപയോഗിക്കാം.രണ്ടാമത്തേതിന് കീഴിൽ പോലും അദ്ദേഹം നിയമപരമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾക്ക് വിധേയനാണ്."

(ഊന്നൽ നൽകി)

12.7. തെളിവ് നിയമത്തിലെ 106-ാം വകുപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിശദീകരണം നൽകാനുള്ള കടമയെക്കുറിച്ചും അത്തരം ഒരു വിശദീകരണം നൽകാത്തപ്പോൾ ഉണ്ടാവുന്ന അനന്തരഫലങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഈ കോടതി മുന്നോട്ടുവച്ച തത്വങ്ങൾ ***സത്പാൽ*** (മേൽ പരാമർശം) എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്: -

"6. ബന്ധപ്പെട്ട വാദങ്ങളും രേഖയിലുള്ള തെളിവുകളും കോടതി പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ട്. സംഭവത്തിന് ദൃക്സാക്ഷികളാരുമില്ല, മറിച്ച് മരണപ്പെട്ടയാളെ അപ്പീൽവാദിയോടൊപ്പമാണ് അവസാനമായി കണ്ടതെന്ന വസ്തുതയും തെളിവുകളും മാത്രമാണുള്ളത്.ക്രിമിനൽ നിയമശാസ്ത്രവും ജുഡീഷ്യൽ പ്രമാണവിധികളുടെ സമ്പത്തും സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ ഒരു രൂപമായി അപ്പീൽവാദിയോടൊപ്പമാണ് കുട്ടിയെ അവസാനമായി കണ്ടതെന്ന സിദ്ധാന്തം പ്രയോഗിക്കുന്നതിന് പിന്നിലെ അടിസ്ഥാന തത്ത്വങ്ങൾ പുനർവിചിന്തനം ചെയ്യാൻ ഒരു അവസരവും അനുവദിക്കുന്നില്ല.വ്യക്തമായി പറഞ്ഞാൽ, ശിക്ഷാവിധിയുടെ ഏക അടിസ്ഥാനമായി വർത്തിക്കാൻ കഴിയാത്തത്ര ദുർബലമായ ഒരു തെളിവായിരിക്കാം അത്. **എന്നിരുന്നാലും, ഈ തെളിവുകൾ, മരിച്ചയാളെ അവസാനമായി കുറ്റാരോപിതനൊപ്പം കണ്ട നിർദ്ദിഷ്ട സമയം, ഉടൻ തന്നെ മൃതദേഹം കണ്ടെടുത്തത് എന്നിവ പോലുള്ള അധിക ഘടകങ്ങളുമായി**

സംയോജിപ്പിക്കുമ്പോൾ, തെളിവ് നിയമത്തിലെ സെക്ഷൻ 106 പ്രകാരം മരണം സംഭവിച്ച സാഹചര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് കുറ്റാരോപിതൻ വിശദീകരണം നൽകേണ്ടതുണ്ട്.കുറ്റാരോപിതൻ ഒരു വിശദീകരണവും നൽകുന്നില്ലെങ്കിൽ, അപര്യാപ്തമായ വിശദീകരണം നൽകുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഒളിച്ചോടുകയോ ചെയ്താൽ,ഉദ്ദേശ്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു. കൂടാതെ വീണ്ടെടുക്കലിൽ നിന്നോ മറ്റ് സ്രോതസ്സുകളിൽ നിന്നോ ഉള്ള തെളിവുകൾ ഉൾപ്പെടെ സ്ഥിരീകരണ തെളിവുകൾ ലഭ്യമാണെങ്കിൽ, അത് കുറ്റാരോപിതന്റെ കുറ്റബോധത്തിന്റെ നിഗമനത്തിലേക്ക് മാത്രം നയിക്കുന്ന തെളിവുകളുടെ തുടർച്ചയായ ശൃംഖല സൃഷ്ടിക്കുകയും നിരപരാധിത്വത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും പ്രായോഗിക സിദ്ധാന്തം തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, ആ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു ശിക്ഷാവിധി നൽകാം.തെളിവുകളുടെ ശൃംഖലയിൽ എന്തെങ്കിലും അനിശ്ചിതത്വമോ വിടവോ ഉണ്ടായാൽ,സന്ദേഹാനുകൂല്യം കുറ്റാരോപിതന് നൽകണം.അതിനാൽ, ഈ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ പ്രയോഗത്തിന് ഓരോ കേസിന്റെയും സവിശേഷമായ വസ്തുതകളുടെ അവലോകനം ആവശ്യമാണ്."

(ഊന്നൽ നൽകി)

12.8. ***സത്യേ സിങ്ങും മറ്റൊരാളും* vs. *ഉത്തരാഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനം*: (2022) 5 എസ്.സി.സി. 438** എന്ന കേസിൽ, കുറ്റാരോപിതർക്കെതിരായ അടിസ്ഥാന വസ്തുതകൾ തെളിയിക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ പരാജയപ്പെട്ട സാഹചര്യത്തിൽ,കുറ്റകൃത്യം തെളിയിക്കാനുള്ള പ്രാഥമിക കടമയിൽ നിന്ന് തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 106 പ്രോസിക്യൂഷനെ ഒഴിവാക്കുന്നില്ലെന്ന് ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു:-

"19.... ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന പ്രവൃത്തി കുറ്റാരോപിതൻ മാത്രമാണ് ചെയ്തതെന്ന് നിർണ്ണായകമായി തെളിയിക്കാൻ ആവശ്യമായ തെളിവുകളുടെ മുഴുവൻ പരമ്പരയും സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ പൂർണ്ണമായും പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന് കോടതി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.കുറ്റാരോപിതന്റെ കുറ്റം തെളിയിക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തത്തിൽ നിന്ന് പ്രോസിക്യൂഷനെ ഒഴിവാക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതല്ല ഈ വ്യവസ്ഥ എന്നതിനാൽ സർക്കാരിനുവേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ. മിശ്ര, തെളിവ് നിയമത്തിലെ 106-ാം വകുപ്പിനെ ആശ്രയിക്കുന്നത് തെറ്റാണ്. . . ."

12.9. മേൽപ്പറഞ്ഞവ കൂടാതെ, ***സാബിത്രി സാമന്തരായ്*** **vs.** ***ഒഡീഷ സംസ്ഥാനം*** **: 2022 എസ്.സി.സി. ഓൺലൈൻ എസ്.സി 673** എന്ന കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനവും കോടതിക്ക് ഫലപ്രദമായി കണക്കിലെടുക്കാം.ആ കേസിൽ, തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 106-നെ സംബന്ധിച്ച സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, കുറ്റാരോപിതന് വ്യത്യസ്തമായ ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ, പ്രസക്തമായ വസ്തുതകളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യേക അറിവ് അദ്ദേഹത്തിന് മാത്രമേയുള്ളൂവെന്നും അത് തെളിയിക്കാൻ അദ്ദേഹം ബാധ്യസ്ഥനാണെന്നും ഈ കോടതിയുടെ മൂന്നംഗ ബെഞ്ച് നിരീക്ഷിച്ചു; സാഹചര്യ തെളിവുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഒരു കേസിൽ, കുറ്റാരോപിതൻ കുറ്റകരമായ ഒരു ചോദ്യത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയോ സത്യസന്ധമല്ലാത്ത ഉത്തരം നൽകുകയോ ചെയ്താൽ, ആ മറുപടി തന്നെ സംഭവങ്ങളുടെ ശൃംഖലയിലെ ഒരു അധിക ഘടകമായി മാറുന്നു. മറ്റു കാര്യങ്ങൾക്കൊപ്പം,ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:-

"19.അതിനാൽ,കുറ്റാരോപിതന്റെ കുറ്റം തെളിയിക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തത്തിൽ നിന്ന് പ്രോസിക്യൂഷനെ ഒഴിവാക്കാൻ വകുപ്പ് 106 ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും,

കുറ്റാരോപിതന്റെ പങ്കാളിത്തത്തെക്കുറിച്ച് യുക്തിസഹമായ നിഗമനത്തിലെത്താൻ കഴിയുന്ന സംഭവങ്ങളുടെ ഒരു ശൃംഖല പ്രോസിക്യൂഷൻ വിജയകരമായി സ്ഥാപിച്ച കേസുകളിൽ ഇത് ബാധകമാണ്.കൂടാതെ, സാഹചര്യ തെളിവുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയ കേസുകളിൽ, കുറ്റാരോപിതനോ അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റാരോപിതയോ കുറ്റകരമായ ഒരു ചോദ്യം ഒഴിവാക്കുകയോ തെറ്റായ ഉത്തരം നൽകുകയോ ചെയ്താൽ, ആ മറുപടി തന്നെ സംഭവങ്ങളുടെ ശൃംഖലയിലെ ഒരു അധിക ഘടകമായി മാറുന്നു."

13.മേൽപ്പറഞ്ഞ തത്വങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുകയും തെളിവുകളുടെ പൂർണ്ണമായ പുനഃപരിശോധന ഈ അപ്പീലിന്റെ പരിധിക്ക് പുറത്താണെന്ന് ഊന്നിപ്പറയുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, സമാന്തര തീരുമാനങ്ങൾ ഈ കേസിൽ എന്തെങ്കിലും ഇടപെടൽ ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്ന് നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം.

14. സാഹചര്യത്തെളിവുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ചില അടിസ്ഥാന ഘടകങ്ങൾ ഈ കേസിൽ വലിയ വിവാദങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നില്ല.അപ്പീൽവാദിയുടെ ഭർത്താവ് പ്രധാനമായും വിദേശത്തും അതേസമയം അപ്പീൽവാദി പ്രധാനമായും തന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്കൊപ്പം കൊളക്കുടിയിലുമാണ് താമസിച്ചിരുന്നത്.പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിനെ പിന്തുണച്ച വാദിഭാഗം സാക്ഷികളായ 1,2,3 എന്നിവരുടെ മൊഴികളും പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിനെ പിന്തുണയ്ക്കാത്തതും പ്രതികൂലമായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടതുമായ 6 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി, അപ്പീൽവാദിയുടെ പിതാവ് ജമാൽ മുഹമ്മദിന്റെ മൊഴിയും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, 18.06.2007-ന് അപ്പീൽവാദി തന്റെ പിതാവിനും മകൾക്കുമൊപ്പം കൊളക്കുടിയിൽ നിന്ന് പേരാമ്പല്ലൂരിലേക്ക് വന്നു എന്നതിൽ തർക്കമില്ല.21.06.2007-ന് ഇരയായ കുട്ടി, അതായത്, അപ്പീൽവാദിയുടെ മകൾ ദാരുണമായി കൊല്ലപ്പെട്ടു.

15. 20.06.2007-ന് ഇരയായ കുട്ടിയെ 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയായ ബഷീറയെ ഏൽപ്പിച്ചു താൻ മകൾക്കൊപ്പം,അതായത് അപ്പീൽവാദിക്കൊപ്പം കൊളക്കുടിയിലേക്ക് തിരിച്ചുപോയി എന്ന 6 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി ജമാൽ മുഹമ്മദിന്റെ സാക്ഷ്യമാണ് പ്രധാന തർക്ക വിഷയം.പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് അനുസരിച്ച്, അപ്പീൽവാദി ഇരയായ കുട്ടിയുമായി പേരാമ്പല്ലൂരിൽ താമസിക്കുകയും 21.06.2007-ന് രാവിലെ ഭർതൃമാതാവ് (1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി) വീടിന് പുറത്തേക്ക് പോയപ്പോൾ കുട്ടിയെ കഴുത്ത് ഞെരിച്ച് കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.6 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി ജമാൽ മുഹമ്മദ് പറയുന്നതനുസരിച്ച്, സംഭവം നടന്ന സമയത്ത് അപ്പീൽവാദി പേരാമ്പല്ലൂരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; കുട്ടിയുടെ മരണവാർത്ത അറിഞ്ഞ ശേഷം 21.06.2007-ന് ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് പേരാമ്പല്ലൂരിൽ എത്തുകയും തുടർന്ന് അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു.എതിർ-വിസ്താര സമയത്ത്, മറ്റ് നിരവധി വാദിഭാഗം സാക്ഷികൾ സമാനമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഹാജരാക്കി.ഈ ഘടകങ്ങൾ,അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ ഉദ്ധരിക്കുകയും ആശ്രയിക്കുകയും ചെയ്തതുപോലെ,കുറ്റകൃത്യ സമയത്ത് കുറ്റാരോപിത മറ്റൊരിടത്തായിരുന്നു എന്ന വാദത്തിന് കാരണമാകുന്നു.

15.1. വിചാരണക്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും രേഖയിലുള്ള തെളിവുകൾ വിശകലനം ചെയ്യുകയും 20.06.2007-ന് അദ്ദേഹം മകളെ തന്റെ ഗ്രാമമായ കൊളക്കുടിയിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുപോയി എന്ന 6 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ അവകാശവാദത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന തെളിവുകളൊന്നുമില്ലെന്ന നിർണായക വശം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സമയം അപ്പീൽവാദി മറ്റൊരിടത്തായിരുന്നു എന്ന വാദം തള്ളുകയും ചെയ്തു.സംഭവം നടന്ന സമയത്തും സ്ഥലത്തും പേരാമ്പല്ലൂരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് സ്ഥാപിക്കാൻ കുറ്റാരോപിതനായ അപ്പീൽവാദി തെളിവുകളൊന്നും ഹാജരാക്കിയില്ല. അപ്പീൽവാദി സംഭവം നടന്ന സമയത്ത് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന അവരുടെ വാദങ്ങൾ വാദിഭാഗം സാക്ഷികളായ 1,2,3 എന്നിവർ

സ്ഥിരമായി നിലനിർത്തിയെന്ന വസ്തുതയ്ക്ക് പുറമെ, സംഭവം നടന്നതിന് തൊട്ടുപിന്നലെ ആ സ്ഥലത്തു മരണപ്പെട്ട കുട്ടിയുടെ മൃതദേഹത്തോടൊപ്പമോ സമീപത്തോ അപ്പീൽവാദി ഇരിക്കുന്നത് കണ്ടതായി 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ ഭ്രുവുടമയായ 4 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി, 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ അയൽവാസിയായ 5 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി എന്നീ രണ്ട് സ്വതന്ത്ര സാക്ഷികൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി.വാദിഭാഗം സാക്ഷികളായ 2,3 എന്നിവരുടെ സാക്ഷ്യപത്രങ്ങൾ അവഗണിക്കുന്നതിന് ഒരു ന്യായീകരണവുമില്ലെങ്കിലും, വാദത്തിനുവേണ്ടി, അവരുടെ പ്രസ്താവനകൾ ,അപ്പീൽവാദിയോട് അനുകൂലമായി പെരുമാറാത്ത കേസുമായി നേരിട്ട് ബന്ധമുള്ള സാക്ഷികൾ എന്ന നിലയിൽ മാറ്റിവെച്ചാലും,വാദിഭാഗം സാക്ഷികളായ 4,5 എന്നിവരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കാനും തള്ളിക്കളയാനും ഒരു കാരണവുമില്ല.സംഭവം നടന്ന സമയത്തും സ്ഥലത്തും അപ്പീൽവാദിയുടെ സാന്നിധ്യത്തെക്കുറിച്ച് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നതിൽ വാദിഭാഗം സാക്ഷികളായ 4,5 എന്നിവർക്ക് എന്തെങ്കിലും നിക്ഷിപ്ത താൽപ്പര്യമുള്ളതായി ഒരു സൂചനയും ഇല്ല.

15.2. മേൽപ്പറഞ്ഞതിന് പുറമേ, സംഭവത്തിന്റെ നടന്ന ദിവസമായ 21.06.2007-ന്, ഒൻപത് മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞാണെങ്കിൽ പോലും, ബസ് സ്റ്റാൻഡിൽ വച്ച് അപ്പീൽവാദിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്ത എന്നതും ഒരു വസ്തുതയാണ്.എന്നിരുന്നാലും,അപ്പീൽവാദി തന്നോടൊപ്പം 20.06.2007-ന് തന്റെ ഗ്രാമത്തിലേക്ക് പോയിയെന്നും തുടർന്ന് 21.06.2007-ന് ഭർതൃമാതാവിന്റെ വസതിയിലേക്ക് മടങ്ങിയെത്തിയെന്നുമുള്ള 6 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ അവകാശവാദം മാറ്റിനിർത്തിയാൽ,കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സമയത്ത് അപ്പീൽവാദി മറ്റൊരിടത്തായിരുന്നു എന്ന വാദം തള്ളിക്കളയണമെന്ന യുക്തിപരമായ നിഗമനത്തിലേക്ക് ശേഷിക്കുന്ന വസ്തുതകൾ വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു.

16. പോലീസിന് നൽകിയ പരാതിയിലെ 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി ബഷീറയുടെ പ്രസ്താവനകളും കോടതിക്ക് മുമ്പാകെ അവരുടെ സാക്ഷ്യവും തമ്മിലുള്ള പൊരുത്തക്കേടുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ ഊന്നിപ്പറയുകയും വിശദമാക്കുകയും ചെയ്ത മറ്റൊരു പ്രധാന ഘടകം.ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ, 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ വിശ്വാസ്യതയെക്കുറിച്ച് സംശയങ്ങൾ ഉണർത്തുന്ന ചില പൊരുത്തക്കേടുകൾ ഈ കേസിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതിൽ സംശയമില്ല.എന്നിരുന്നാലും, രേഖകൾ സമഗ്രമായി പരിശോധിച്ചാൽ 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ പ്രസ്താവനകളിലെ വൈരുദ്ധ്യമെന്ന് പറയപ്പെടുന്ന പൊരുത്തക്കേടുകൾ സാധാരണവും സ്വാഭാവികവുമാണെന്ന് കണക്കാക്കാം അല്ലെങ്കിൽ ശരിയായ ധാരണയുടെ അഭാവത്തിന്റെ അനന്തരഫലമായി കണക്കാക്കാം.

16.1. അപ്പീൽവാദിയുടെ ഭർതൃമാതാവും ഇരയായ കുട്ടിയുടെ മുത്തശ്ശിയുമാണ് 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി ബഷീറ .അവർ പണമൊന്നും എടുക്കാതെ ഇഡ്ഡലി വാങ്ങാൻ രാവിലെ വീട്ടിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിയതായാണ് പരാതിയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എന്നാൽ അപ്പീൽവാദി തനിക്ക് 100 രൂപ നൽകി ഇഡ്ഡലി വാങ്ങാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതായി അവർ മൊഴിയിൽ പറഞ്ഞു-ഇതാണ് ഈ കേസിലെ ആദ്യത്തെ പൊരുത്തക്കേട് .പരാതിയിൽ, അപ്പീൽവാദി സംഭവസ്ഥലത്ത് നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടുവെന്ന് അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ അപ്പീൽവാദിയെ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയതായി അവർ മൊഴി നൽകിയെന്ന മറ്റൊരു പ്രധാന പൊരുത്തക്കേടും ഉയർന്നുവരുന്നു.മൂന്നാമതായി, ചന്തയിൽ നിന്ന് വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിയെത്തിയ ശേഷം അവർ കണ്ടതും ചെയ്തതുമായ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് പരാതിലും അവരുടെ മൊഴിയിലും വ്യത്യസ്തമായാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.ഈ പൊരുത്തക്കേടുകൾ കാരണം അവരുടെ സാക്ഷ്യവും പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസും പൂർണ്ണമായും തള്ളിക്കളയണോ എന്നതാണ് ചോദ്യം.

16.2.കോടതിയുടെ വീക്ഷണത്തിൽ,വിചാരണക്കോടതി ഈ കേസ് ശരിയായി വിലയിരുത്തുകയും, 65 വയസ്സുള്ള 1ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി സംഭവം കഴിഞ്ഞു ഒരു വർഷത്തിന് ശേഷം കോടതി മുമ്പാകെ സാക്ഷ്യം പറയുന്ന എന്ന വസ്തുത കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, അത്തരം പൊരുത്തക്കേടുകൾ അവരുടെ സാക്ഷ്യം പൂർണ്ണമായും നിരസിക്കാൻ കാരണമാകില്ലെന്ന് ഉചിതമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്തു.പരാതിയിലെയും പ്രസ്താവനയിലെയും അവരുടെ അവകാശവാദങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ പ്രസക്തമായ വിശദാംശങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഇരയായ കുട്ടിയെ അപ്പീൽവാദിയുടെ സംരക്ഷണയിൽ ഇരുത്തിക്കൊണ്ട് അവർ രാവിലെ ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കൾ വാങ്ങാൻ പോയി എന്നാണ്; തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ, അപ്പീൽവാദിയ്ക്കൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന കുട്ടിയെ മരിച്ച നിലയിൽ കണ്ടെത്തി.കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, അപ്പീൽവാദി നൽകിയ പണവുമായിട്ടാണോ അതോ പണം എടുക്കാതെയാണോ അവർ ചന്തയിൽ പോയത് എന്നത് അവരുടെ മുഴുവൻ സാക്ഷ്യത്തെയോ മറ്റ് സാക്ഷികളുടെ പ്രസ്താവനകളെയോ ദുർബലപ്പെടുത്തുന്നില്ല.മാത്രമല്ല, സംഭവത്തെത്തുടർന്ന് അപ്പീൽവാദിയെ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയതായി തന്റെ മൊഴിയിൽ പറഞ്ഞപ്പോൾ 1ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി വസ്തുതകളെക്കുറിച്ച് ആശയക്കുഴപ്പത്തിലായതായി തോന്നുന്നു.അപ്പീൽവാദിയെ ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് ബസ് സ്റ്റാൻഡിൽ വച്ച് അറസ്റ്റ് ചെയ്തതായും സംഭവത്തിന് തൊട്ടുപിന്നാലെ അവരെ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയാതായി എവിടെയും തെളിയിച്ചിട്ടില്ലെന്നും രേഖകളിൽ വ്യക്തമായി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.ഔദ്യോഗിക സാക്ഷിയായ 10 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിക്ക് ഇതുസംബന്ധിച്ച് നൽകിയ നിർദ്ദേശവും അവർ വ്യക്തമായി നിഷേധിച്ചിട്ടുണ്ട്.1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ പ്രസ്താവനയിലെ പൊരുത്തക്കേടുകൾക്ക് ഒരു പ്രാധാന്യവുമില്ല, മാത്രമല്ല രണ്ട് കോടതികളുടെയും സമാന്തര തീരുമാനങ്ങൾ അസാധുവാക്കാനുള്ള കാരണങ്ങൾ ഇത് നൽകുന്നില്ല.അപ്പീൽവാദി തന്റെ കുട്ടിയെ കഴുത്ത് ഞെരിച്ച് കൊലപ്പെടുത്തുന്നത് 1ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി കണ്ടെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന പരാതിയിലെ പ്രസ്താവന പോലും സംഭവത്തിന്

ശേഷം നടത്തിയ പ്രത്യക്ഷമായ അവകാശവാദമാണെന്ന് തോന്നുന്നു.കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തിയ സ്വതന്ത്ര വാദിഭാഗം സാക്ഷികളായ 4,5 എന്നിവരുൾപ്പെടെയുള്ള മറ്റ് സാക്ഷികൾ, സംഭവത്തിന് തൊട്ടുപിന്നാലെ ആ സ്ഥലത്തു കുട്ടിയുടെ മൃതദേഹത്തിനൊപ്പം അപ്പീൽവാദി ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് പലതവണ ഉറപ്പിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

16.3.ഈ കേസിനെ സമഗ്രമായി വീക്ഷിക്കുമ്പോൾ, 1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷിയുടെ പ്രസ്താവനകളിലെ പൊരുത്തക്കേടുകൾ മൂലം മുഴുവൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിനെയും അവിശ്വസിക്കാനോ തള്ളിക്കളയാനോ ഈ കോടതി ഒരു കാരണവും കാണുന്നില്ല.സ്വകാര്യ സാക്ഷികൾക്ക് പുറമേ, ഔദ്യോഗിക സാക്ഷികളുടെ സാക്ഷ്യപത്രങ്ങളിലും പ്രസക്തമായ എല്ലാ വസ്തുതകളും കൃത്യമായി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.നിലവിലെ കേസിൽ കാണപ്പെടുന്ന പൊരുത്തക്കേടുകൾ, പരമാവധി, ചെറിയ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളോ അനൗചിത്യമോ നിസ്സാര സ്വഭാവമുള്ള അതിശയോക്തികളോ ആണെന്ന് പറയാം;തെളിവുകളിലെ ചെറിയ പൊരുത്തക്കേടുകൾ ഉണ്ടായതിനെ വിശദീകരിക്കുന്ന ***ഭർവാദ ഭോഗിൻഭായ് ഹിർജിഭായി*** (മേൽ പരാമർശം) എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി വിവരിച്ച കാരണങ്ങൾ ന്യായമായും പരാമർശിക്കാവുന്നതാണ്, അത്തരം പൊരുത്തക്കേടുകൾക്ക് അനാവശ്യമായ പ്രാധാന്യം നൽകേണ്ടതില്ല.

17.അവരുടെ സാരി കഴുത്തിൽ മുറുക്കി അപ്പീൽവാദി ഇരയെ കഴുത്ത് ഞെരിച്ച് കൊലപ്പെടുത്തി എന്ന അവകാശവാദം പോസ്റ്റ്മോർട്ടം പരിശോധനയിലെ കണ്ടെത്തലുകളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ല എന്ന വാദവും അടിസ്ഥാനരഹിതമാണ്.നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, കഴുത്തിന് ചുറ്റും 20 സെന്റിമീറ്റർ നീളവും 2 സെന്റിമീറ്റർ വീതിയുമുള്ള മുറിവും തൈറോയ്ഡ് തരുണാസ്ഥിയുടെ ഒടിവും കണ്ടെത്തിയതിനാൽ കുട്ടിയെ കഴുത്ത് ഞെരിച്ച് കൊലപ്പെടുത്തിയതായി മെഡിക്കൽ

അധികാരികൾ നിർണ്ണയിച്ചു.സാരിയുടെ പുറംഭാഗം വളച്ച് കഴുത്തിൽ ചുറ്റുകയും ആ വ്യക്തിയുടെ കഴുത്ത് ഞെരിക്കുകയും ചെയ്താൽ അത്തരമൊരു മുറിവ് ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നും 8 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.പ്രസ്തുത സാരി അപ്പീൽവാദിയിൽ നിന്ന് കൃത്യമായി കണ്ടെടുക്കുകയും അതിൽ രക്തക്കറയുള്ളതായി കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

18.നിലവിലുള്ള വസ്തുതകളിലും സാഹചര്യങ്ങളിലും,പ്രോസിക്യൂഷൻ നിർദ്ദേശിച്ച ഉദ്ദേശ്യം,അതായത് ,അവരുടെ വൈവാഹിക ഭവനത്തിൽ താമസിക്കരുതെന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെ ആഗ്രഹം,കുട്ടി കാരണം മാത്രം അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ നിർബന്ധിതയായതിനാൽ,അവർക്ക് കുട്ടി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ താൽപ്പര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല, ഇത് അൽപ്പം സങ്കീർണ്ണമായ ഒരു ധാരണ ഉയർത്തുന്നുണ്ടെങ്കിലും, പ്രത്യേകിച്ചും അപ്പീൽവാദി 18.06.2007 വരെ തന്റെ മാതാപിതാക്കളോടൊപ്പം താമസിക്കുകയും ഭർത്താവിന്റെ കുടുംബത്തിനുള്ളിൽ കുട്ടിയെ വളർത്തുന്നതിനായി പേരാമ്പല്ലൂരിലേക്ക് മാറാൻ നിർബന്ധിതയാകുകയും ചെയ്ത എന്ന വസ്തുത കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ ,ഇത് പൂർണ്ണമായും തള്ളിക്കളയാനാവില്ല.

19. അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി മുന്നോട്ടുവച്ച ,അവരുടെ ഭർത്താവിനെ പ്രോസിക്യൂഷൻ ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന വാദം, അവരുടെ കേസിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നില്ല.സംഭവ സമയത്ത് അവരുടെ ഭർത്താവ് രാജ്യത്തുണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല, പ്രോസിക്യൂഷൻ സ്ഥാപിക്കേണ്ട പ്രധാന വസ്തുതകൾക്ക് അദ്ദേഹം നേരിട്ട് സാക്ഷിയുമായിരുന്നില്ല. നേരെമറിച്ച്, അപ്പീൽവാദി അദ്ദേഹത്തെ ഒരു നിർണായക സാക്ഷിയായി കണക്കാക്കുകയാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തെ വിസ്തരിക്കാൻ കോടതിയോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതിൽ നിന്നോ ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ

വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം വിസ്താരത്തിനിടെ ആ വിഷയത്തിൽ നിർദ്ദിഷ്ട സമർപ്പിക്കലുകൾ നടത്തുന്നതിൽ നിന്നോ അവരെ ഒന്നും തന്നെ വിലക്കിയിട്ടില്ല.

20.ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 313 പ്രകാരമുള്ള അവരുടെ പ്രസ്താവനയെക്കുറിച്ച് അപ്പീൽവാദി ഒരു വിശദീകരണവും നൽകിയിട്ടില്ല, മാത്രമല്ല തനിക്കെതിരെ ഉന്നയിച്ച ആരോപണങ്ങൾ നിഷേധിക്കുകയല്ലാതെ അവർ മറ്റൊരു പ്രസ്താവനയും നൽകിയിട്ടുമില്ല.നിലവിലെ കേസിന്റെ വസ്തുതകളിൽ, ഇരയായ കുട്ടിയെ അവസാനമായി അപ്പീൽവാദിയോടൊപ്പം മാത്രമാണ് ജീവനോടെ കണ്ടത് എന്ന വസ്തുത പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിവുകൾ വ്യക്തമായി സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ;കുട്ടിയുടെ മരണത്തിലേക്ക് നയിച്ച സാഹചര്യങ്ങൾ അവർ വിശദീകരിക്കേണ്ടതായുണ്ട്.അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിലും മരണം സംഭവിച്ച സാഹചര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിശദീകരണം നൽകുന്നതിലും അവർ പരാജയപ്പെട്ടതിനാൽ ,തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 106 പ്രകാരമുള്ള തെളിവുഭാരം അപ്പീൽവാദിക്കുമേലാണ് ,ഇത് മുകളിൽ പരാമർശിച്ച തീരുമാനങ്ങളിൽ , പ്രത്യേകിച്ച് ***സത്പാൽ, സാബിത്രി സാമന്തരായ്*** (മേൽ പരാമർശം) എന്നീ കേസുകളിൽ നിന്ന് പ്രത്യക്ഷമാണ്.

21.രേഖാമൂലമുള്ള തെളിവുകളും വിചാരണക്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും രേഖപ്പെടുത്തിയ തീരുമാനങ്ങളും സമഗ്രമായി അവലോകനം ചെയ്യുമ്പോൾ, വസ്തുതയുടെ ഈ സമാന്തര കണ്ടെത്തലുകളെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഒരു അടിസ്ഥാനവും കോടതി കാണുന്നില്ല.

22.സാഹചര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ,നിലവിലെ കേസ് കൊലപാതകത്തിന് തുല്യമല്ലാത്ത കുറ്റകരമായ നരഹത്യ മാത്രമായിരിക്കാമെന്ന ബദൽ വാദങ്ങൾ നിരസിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തത്.സംഭവം നടന്ന ദിവസം രാവിലെ അപ്പീൽവാദി തന്റെ പിതാവിന്റെ പക്കലേക്ക് പോകാനുള്ള ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് അവരുടെ ഭർതൃമാതാവുമായി

(1 ആം വാദിഭാഗം സാക്ഷി) വഴക്കിട്ടതായി കരുതിയാലും, അത്തരമൊരു തർക്കം ഗുരുതരമായതും പെട്ടെന്നുള്ളതുമായ പ്രകോപനമാണെന്ന് അർത്ഥമാക്കുന്നില്ല.രേഖയിൽ സ്ഥാപിതമായ തെളിവുകളും കുറ്റകൃത്യം നടന്ന രീതിയും വ്യക്തമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നത് നിലവിലെ കേസ് ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 300-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒഴിവാക്കലുകളിൽ പെടുന്നില്ല എന്നാണ്;കൂടാതെ,ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ കുറ്റം ചുമത്തുന്നതും ശിക്ഷിക്കുന്നതും തെറ്റാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല.

23. മേൽപ്പറഞ്ഞവ കണക്കിലെടുത്ത്, ഈ അപ്പീൽ പരാജയപ്പെടുകയും അതിനാൽ അത് തള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു.

അങ്കിത് ഗ്യാൻ അപ്പീൽ തള്ളി.

(കെയ ഫിലോമിന റെബെല്ലോ, മഹേന്ദ്ര യാദവ് (എൽ.സി.ആർ.എ)

എന്നിവരുടെ സഹായത്തോടെ)